

Sygn. akt **II AKa 10/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Żelazowski (spr.)
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski SA Andrzej Wiśniewski
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Maziarek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wlkp. Dariusza Domareckiego

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. sprawy

M. C. (1)

oskarżonej z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 296 § 1 k.k. oraz z art. 297 § 1 k.k.,

K. K. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. oraz z art. 65 § 3 k.k.s.,

J. B. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. oraz z art. 65 § 2 k.k.s.,

D. D. (2)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 297 § 1 k.k.,

P. M. (1), M. M. (1)

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

M. O. (1), S. P. (1), W. B. (1)

oskarżonych z art. 297 § 1 k.k.,

oraz **B. K. (1)**

oskarżonego z art. 297 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych: M. C. (1), K. K. (1), J. B. (1), D. D. (2), M. M. (1), M. O. (1), S. P. (1), B. K. (1) i W. B. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt II K 214/13

I. uchyła zawarte w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie orzeczonych wobec oskarżonej M. C. (1) kar łącznych,

II. uniewinnia oskarżoną M. C. (1) od popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie III zaskarżonego wyroku i kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa,

III. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- z opisu przestępstwa przypisanego oskarżonej M. C. (1)

w punkcie II zaskarżonego wyroku eliminuje zwrot „czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu”, przestępstwo to kwalifikuje jedynie z art. 296 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z podstawy wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej za to przestępstwo eliminuje art.

11 § 3 k.k. i dodaje art. 65 § 1 k.k., a orzeczone za nie kary obniża do

4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka dzienna grzywny wynosi 100 (sto) złotych,

- uchyła rozstrzygnięcia zawarte w punkcie LIII zaskarżonego wyroku w podpunktach 60, 61, 62, 63, 64, 70, 71, 72 oraz 73,

- obowiązkiem naprawienia szkody orzeczoną w punkcie LIII zaskarżonego wyroku podpunkty 1-4, 6-9, 11-13 oraz 19 obciąża wyłącznie oskarżonych M. C. (1), J. B. (1) i K. K. (1), podpunkty 14-16, 18, 20, 22-42, 44-46, 48-59 obciąża wyłącznie oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2), podpunkty 65-69 obciąża wyłącznie oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1), podpunkty 74, 76-79 i 81 obciąża wyłącznie oskarżonego B. K. (1), jednocześnie obniżając wysokość obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w:

a) w podpunkcie 11 do kwoty 14 909 zł,

b) w podpunkcie 12 do kwoty 30 672,66 zł,

c) w podpunkcie 15 do kwoty 26 900 zł,

d) w podpunkcie 19 do kwoty 29 548,88 zł,

e) w podpunkcie 25 do kwoty 40 849 zł,

f) w podpunkcie 40 do kwoty 43 486 zł,

g) w podpunkcie 45 do kwoty 33 000 zł,

h) w podpunkcie 51 do kwoty 40 40 156 zł,

i) w podpunkcie 75 do kwoty 7 600 zł,

i) w podpunkcie 77 do kwoty 169 000 zł,

j) w podpunkcie 80 do kwoty 41 507 zł,

k) w podpunkcie 81 do kwoty 11 348 zł,

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonej M. C. (1) kary pozbawienia wolności i wymierza karę łączną
4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

V. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. S. (1) i adw. S. K. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio oskarżonym K. K. (1) i M. M. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym, nadto zasądza koszty dojazdu do Sądu Apelacyjnego:

- na rzecz adw. B. S. (1) w kwocie 183,70 (sto osiemdziesiąt trzy i 70/100) złotych,

- na rzecz adw. S. K. w kwocie 183 (sto osiemdziesiąt trzy) złote,

VII. zasądza od oskarżonych M. C. (1), K. K. (1), J. B. (1), D. D. (2) i M. M. (1) wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zwalniając ich jednocześnie od ponoszenia opłat, w tym oskarżoną M. C. (1) od opłaty za obie instancje,

VIII. zwalnia oskarżonych B. K. (1) i W. B. (1) od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za drugą instancję.

Andrzej Wiśniewski Maciej Żelazowski Grzegorz Chojnowski

Sygn. akt II AKa 10/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. wyrokiem z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt II K 214/13 w zakresie M. C. (1), K. K. (1), J. B. (1), D. D. (2), P. M. (1), M. M. (1), M. O. (1), S. P. (1), W. B. (1), B. K. (1) orzekł:

„I. Oskarżoną **M. C. (1)** uznaje za winną tego, że w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. w S., wzięła udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził: również J. B. (1) i K. K. (1) oraz dodatkowo w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r. – D. D. (2), od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. – W. C. i od października 2011 r. do lutego 2012 r. – D. C. (1), a która to grupa zajmowała się działaniem na szkodę (...) w B., poprzez wyłudzenie kredytów na podstawie podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź fałszywych oświadczeń o zatrudnieniu oraz danych osób, które były podstawiane do zawarcia umów kredytowych, choć w rzeczywistości zawierały te umowy jedynie dla pozyskania wynagrodzenia stanowiącego ułamek kwot z wypłaconych kredytów i nie mając zamiaru ich spłacania, tj. występku z art. 258. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Orzekając w granicach czynów opisanych w części wstępnej wyroku pod lit. A, C i w pkt. LX – oskarżoną M. C. (1) uznaje za winną tego, że od maja 2010 r. do 21 lipca 2010 r. na terenie S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, a w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło

dochodu oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i J. B. (1) oraz D. D. (2) – w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r., W. C. – w okresie od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. i D. C. (1) – w okresie od października 2011 r. do lutego 2012 r., będąc jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. zobowiązana na podstawie umowy o pracę do zajmowania się sprawami majątkowymi tego banku oraz upoważniona do jednoosobowego podejmowania decyzji w sprawach przyznawania kredytów zgodnie z udzielonymi jej pełnomocnictwami, poprzez nadużycie udzielonych jej uprawnień i niedopełnienie ciążących na niej obowiązków, tj. akceptowanie składanych podczas procedury zawierania umów kredytowych nierzetelnych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości zarobków lub oświadczeń dotyczących miejsc zatrudnienia osób, które występowały z wnioskiem o kredyt, a także wydając polecenia o zaniechaniu weryfikacji przedłożonych dokumentów lub oświadczeń osób wnioskujących o zawarcie umów kredytowych, które stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, a następnie zawierając jako dyrektor Oddziału w S.(...)w B. łącznie 64 (sześćdziesiąt cztery) umowy kredytowe, wyrządziła temu Bankowi szkodę majątkową w wielkich rozmiarach poprzez doprowadzenie do nienależnej wypłaty środków z tytułu udzielonych kredytów w łącznej kwocie 2.901.564,05 (dwa miliony dziewięćset jeden tysięcy pięćset sześćdziesiąt cztery i pięć) zł, i tak:

1. w dniu 26 maja 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu uzyskania przez K. M. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczającą nieprawdę umowę o pracę w firmie (...) J. B. (1), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewającą na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 41.700 (czterdzieści jeden tysięcy siedemset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 8 czerwca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu uzyskania przez P. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu umowę o pracę w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe J. B. (1) wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr(...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 36.985 (trzydzieści sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt pięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 17 czerwca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu uzyskania przez P. U. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) J. B. (1), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 14.238 (czternaście tysięcy dwieście trzydzieści osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

4. w dniu 20 lipca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu uzyskania przez P. B. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, od którego przyjęła do wniosku o udzielenie kredytu oświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) J. B. (1), wydając uprzednio polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 15.318 (piętnaście tysięcy trzysta osiemnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

5. w dniu 21 lipca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu uzyskania przez P. U. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) zł, od którego nie zażądała dokumentu potwierdzającego zatrudnienie i wysokość wynagrodzenia, co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 25.000

(dwadzieścia pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 19.182 (dziewiętnaście tysięcy sto osiemdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę(...) w B.,

6. w dniu 31 sierpnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez G. J. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) s.c., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr(...) opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 16.547,65 (szesnaście tysięcy pięćset czterdzieści siedem i sześćdziesiąt pięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

7. w dniu 23 września 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. T. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie PHU (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 32.291 (trzydzieści dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt jeden) zł, działając na szkodę (...) w B.,

8. w dniu 17 grudnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. K. (1) i H. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 63.000 (sześćdziesiąt trzy tysiące) zł, w którym to D. K. (1) przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 63.000 (sześćdziesiąt trzy tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 54.468 (pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

9. w dniu 21 grudnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. K. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 44.000 (czterdzieści cztery tysiące) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) J. B. (1), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 44.000 (czterdzieści cztery tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 37.383 (trzydzieści siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy) zł, działając na szkodę(...)w B.,

10. w dniu 31 stycznia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. P. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 43.316 (czterdzieści trzy tysiące trzysta szesnaście) zł, działając na szkodę (...)w B.,

11. w dniu 2 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez H. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 34.702,67 (trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa i sześćdziesiąt siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

12. w dniu 3 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł, która złożyła do wniosku o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę oświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) J. B. (1) wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów i oświadczeń, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 19.451 dziewiętnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden) zł, działając na szkodę (...) w B.,

13. w dniu 21 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. O. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. A., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 44.493,19 (czterdzieści cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy i dziewiętnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

14. w dniu 9 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez B. N. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) J. B. (1), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 17.316 (siedemnaście tysięcy trzysta szesnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.

15. w dniu 18 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 31.492 (trzydzieści jeden tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

16. w dniu 24 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. S. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 30.909,20 (trzydzieści tysięcy dziewięćset dziewięć i dwadzieścia) zł, działając na szkodę (...) w B.,

17. w dniu 11 kwietnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. H. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 31.832,66 (trzydzieści jeden tysięcy osiemset trzydzieści dwa i sześćdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

18. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez S. A. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane

(...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

19. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. S. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 52.740,07 (pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści i siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

20. w dniu 31 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. B. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę co do osiąganych dochodów zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie(...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 41.800 (czterdzieści jeden tysięcy osiemset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

21. w dniu 9 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. C. (1) z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który złożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę oświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów i oświadczeń, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 56.616,16 (pięćdziesiąt sześć tysięcy sześćset szesnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

22. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez Z. C. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 58.000 (pięćdziesiąt osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

23. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. G. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr(...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

24. w dniu 15 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu potwierdzającą osiąganie dochodów decyzję o przyznaniu emerytury z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz złożyła oświadczenie o zatrudnieniu, wg którego miała osiągać dodatkowe dochody w wysokości 3.000 (trzy tysiące) zł, wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o

kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 37.943,18 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy i osiemnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

25. w dniu 16 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

26. w dniu 20 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez F. A. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu jego oraz poręczającego kredyt S. A. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 57.000 (pięćdziesiąt siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

27. w dniu 21 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 57.002,31 (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwa i trzydzieści jeden) zł, działając na szkodę (...) w B.,

28. w dniu 1 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. F. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 57.300 (pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę(...)w B.,

29. w dniu 1 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez C. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 50.214 (pięćdziesiąt tysięcy dwieście czternaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

30. w dniu 7 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

31. w dniu 18 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez G. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 265.456 (dwieście sześćdziesiąt pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę Gospodarczego Banku Spółdzielczego w B.,

32. w dniu 4 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. T. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 37.975,68 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt pięć i sześćdziesiąt osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

33. w dniu 12 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. M. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę (...) w B.,

34. w dniu 30 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 32.648 (trzydzieści dwa tysiące sześćset czterdzieści osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

35. w dniu 9 września 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 29.492 (dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

36. w dniu 5 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. E. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 43.998,54 (czterdzieści trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem i pięćdziesiąt cztery) zł, działając na szkodę (...) w B.,

37. w dniu 11 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył

wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 42.210 (czterdzieści dwa tysiące dwieście dziesięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

38. w dniu 14 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 48.314 (czterdzieści osiem tysięcy trzysta czternaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

39. w dniu 18 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 38.019 (trzydzieści osiem tysięcy dziewiętnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

40. w dniu 25 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. C. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.

41. w dniu 2 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. D. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 46.400 (czterdzieści sześć tysięcy czterysta) zł, działając na szkodę (...) w B.,

42. w dniu 9 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

43. w dniu 14 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. P. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr

(...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 37.999 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę(...) w B.,

44. w dniu 17 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. D. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 45.600 (czterdzieści pięć tysięcy sześćset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

45. w dniu 21 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. F. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

46. w dniu 24 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

47. w dniu 28 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. I. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 46.798,82 (czterdzieści sześć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt osiem i osiemdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...)w B.,

48. w dniu 1 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. W. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 45.240 (czterdzieści pięć tysięcy dwieście czterdzieści) zł, działając na szkodę (...) w B.,

49. w dniu 7 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę w (...) w B.,

50. w dniu 13 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. W. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

51. w dniu 16 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. Ś. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

52. w dniu 19 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. D. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 49.300 (czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę(...) w B.,

53. w dniu 28 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez T. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

54. w dniu 5 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. Ż. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

55. w dniu 12 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. N. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...)w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

56. w dniu 18 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. F. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., wydając

polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 39.353 (trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

57. w dniu 24 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 48.207,92 (czterdzieści osiem tysięcy dwieście siedem i dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę(...) w B.,

58. w dniu 26 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. W. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 42.303 (czterdzieści dwa tysiące trzysta trzy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

59. w dniu 31 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. N. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr(...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

60. w dniu 01 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr(...)na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

61. w dniu 6 lutego 2012 rok w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. S. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

62. w dniu 10 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez B. S. (2) z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr

(...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

63. w dniu 16 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

64. w dniu 22 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. N. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowę o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

tj. występku z art. 296. § 3. k.k. w zb. z art. 297. § 1. k.k w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 296. § 3. k.k. w zw. z art. 11. § 3. k.k. wymierza jej karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

III. Orzekając w granicach czynów opisanych w części wstępnej wyroku pod lit. B. i D. oskarżoną M. C. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. na terenie S., będąc dyrektorem Oddziału w S. (...) w B. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i J. B. (1) oraz z D. D. (2) – w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r., w celu uzyskania z (...) w B. Oddziału w S. dla ośmiu kredytobiorców kredytów w łącznej kwocie 376.000 (trzysta siedemdziesiąt sześć tysięcy) zł, a w okresie od stycznia 2011 r. do czerwca 2011 r. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. dla trzech kredytobiorców czterech kredytów w łącznej kwocie 330.000 (trzysta trzydzieści tysięcy) zł, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, przyjmując za wiarygodne zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków od osób, które występowały z wnioskiem o kredyt, wydając polecenia o zaniechaniu weryfikacji przedłożonych dokumentów lub oświadczeń, co stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania kredytów, zawarła dwanaście umów kredytowych, czym działała na szkodę (...)w B. i tak:

1. w dniu 10 sierpnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i J. B. (1), w celu uzyskania przez R. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu poręczyciela kredytu – M. W. w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor(...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 28 stycznia 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), w celu uzyskania przez A. Z., z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...) czym działała na szkodę (...)w B.,

3. w dniu 2 lutego 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), w celu uzyskania przez B. L. z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 160.000 (sto sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem

o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę (...) w B.,

4. w dniu 19 kwietnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i J. B. (1), w celu uzyskania przez R. M. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) R. P. w Ł., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę (...) w B.,

5. w dniu 20 kwietnia 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z B. L. w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. przez R. T. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę (...) w B.,

6. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez S. P. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów w firmie (...) s.c. A. (...) ul. (...) w S., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę (...) w B.,

7. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. O. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) R. P. w Ł., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...) czym działała na szkodę (...) w B.,

8. w dniu 8 czerwca 2011 r. w S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. P. (3) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) R. P. w Ł., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę(...)w B.,

9. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z B. L., w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. przez B. L. kredytu nr (...) w kwocie 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), działając na szkodę (...)w B.,

10. w dniu 25 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez G. M. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów w firmie (...), wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę (...)w B.,

11. w dniu 29 września 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. K. (3) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 49.000 (czterdzieści dziewięć tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...) czym działała na szkodę (...)w B.,

12. w dniu 15 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. K. (4) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, który przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., wydając polecenie zaniechania weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, zawarła jako dyrektor (...) w B. Oddział w S. umowę o kredyt nr (...), czym działała na szkodę (...) w B.,

tj. występku z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 297. § 1. k.k. wymierza jej karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

IV. Na podstawie art. 85. k.k. i art. 86. § 1. i 2. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 rok łączy orzeczone wobec M. C. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i orzeka kary łączne 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

V. Oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. w S., wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził M. C. (1), J. B. (1) oraz dodatkowo w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r. – D. D. (2), od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. – W. C. i od października 2011 r. do lutego 2012 r. – D. C. (1), a która to grupa zajmowała się działaniem na szkodę (...) w B., poprzez wyłudzenie kredytów na podstawie podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź fałszywych oświadczeń o zatrudnieniu oraz danych osób, które były podstawiane do zawarcia umów kredytowych, choć w rzeczywistości zawierały te umowy jedynie dla pozyskania wynagrodzenia stanowiącego ułamek kwot z wypłacanych kredytów i nie mając zamiaru ich spłacania, przy czym do jego zadań należało wyszukiwanie osób, które udostępniały swoje dane osobowe i dostarczanie podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź przekazywanie informacji używanych następnie jako fałszywe oświadczenia o zatrudnieniu, tj. występku z art. 258. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

VI. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego tego, że od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. w S., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu J. B. (1) oraz D. D. (2) – w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r., W. C. – w okresie od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. i D. C. (1) – w okresie od października 2011 r. do lutego 2012 r., a także współdziałając z M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B., zobowiązaną na podstawie umowy o pracę do zajmowania się sprawami majątkowymi tego banku oraz upoważnioną do jednoosobowego podejmowania decyzji w sprawach przyznawania kredytów zgodnie z udzielonymi jej pełnomocnictwami, która poprzez nadużycie udzielonych jej uprawnień i niedopełnienie ciężących na niej obowiązków, tj. akceptowanie składanych podczas procedury zawierania umów kredytowych nierzetelnych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości zarobków lub oświadczeń dotyczących miejsc zatrudnienia osób, które występowały z wnioskiem o kredyt, a także wydając polecenia o zaniechaniu weryfikacji przedłożonych dokumentów lub oświadczeń osób wnioskujących o zawarcie umów kredytowych, które stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, zawierała jako dyrektor Oddziału w S. (...)w B. umowy kredytowe – czego miał świadomość – dostarczał podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź przekazywał informacje użyte następnie jako fałszywe oświadczenia o zatrudnieniu, dzięki czemu doszło do zawarcia 59 (pięćdziesięciu dziewięciu) umów kredytowych, wyrządzając temu Bankowi szkodę majątkową w wielkich rozmiarach poprzez doprowadzenie do

nienależnej wypłaty środków z tytułu udzielonych kredytów w łącznej kwocie 2.774.123,05 (dwa miliony siedemset siedemdziesiąt cztery tysiące sto dwadzieścia trzy i zero pięć) zł, i tak:

1. w dniu 31 sierpnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez G. J. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Motel (...) s.c., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, co skutkowało nienależną wypłatą kwoty 16.547,65 (szesnaście tysięcy pięćset czterdzieści siedem i sześćdziesiąt pięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 23 września 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. T. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie PHU (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, co skutkowało nienależną wypłatą kwoty 32.291 (trzydzieści dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt jeden) zł, działając na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 17 grudnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. K. (1) i H. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 63.000 (sześćdziesiąt trzy tysiące) zł, dostarczył D. K. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), który przedłożył je wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 63.000 (sześćdziesiąt trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.468 (pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

4. w dniu 21 grudnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 44.000 (czterdzieści cztery tysiące) zł, dostarczył J. K. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), który przedłożył je wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 44.000 (czterdzieści cztery tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.383 (trzydzieści siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

5. w dniu 31 stycznia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. P. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.316 (czterdzieści trzy tysiące trzysta szesnaście) zł, działając na szkodę (...)w B.,

6. w dniu 2 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez H. K. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o

kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 34.702,67 (trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa i sześćdziesiąt siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

7. w dniu 3 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. C. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł, dostarczył ww. poświadczające nieprawdę oświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...) która dołączyła je do wniosku o udzielenie kredytu, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 19.451 (dziewiętnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden) zł, działając na szkodę (...)w B.,

8. w dniu 21 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. O. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...)S. A., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.493,19 (czterdzieści cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy i dziewiętnaście) zł, działając na szkodę (...)w B.,

9. w dniu 9 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez B. N. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 17.316 (siedemnaście tysięcy trzysta szesnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

10. w dniu 18 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 31.492 (trzydzieści jeden tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

11. w dniu 24 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. S. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy)zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) s.c. A.B. (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 30.909,20 (trzydzieści tysięcy dziewięćset dziewięć i dwadzieścia) zł, działając na szkodę (...) w B.,

12. w dniu 11 kwietnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. H. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 31.832,66 (trzydzieści jeden tysięcy osiemset trzydzieści dwa i sześćdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

13. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez S. A. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

14. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. S. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 52.740,07 (pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści i siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

15. w dniu 31 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. B. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę co do osiągniętych dochodów zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 41.800 (czterdzieści jeden tysięcy osiemset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

16. w dniu 9 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę oświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 56.616,16 (pięćdziesiąt sześć tysięcy sześćset szesnaście i szesnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

17. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez Z. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 58.000 (pięćdziesiąt osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

18. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

19. w dniu 15 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu potwierdzającą osiągnięcie dochodów decyzję o przyznaniu emerytury z Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych oraz przekazał informację o zatrudnieniu, z której wynikało, iż ww. osiąga dodatkowe dochody w wysokości 3.000 (trzy tysiące) zł, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.943,18 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy i osiemnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

20. w dniu 16 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. K. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

21. w dniu 20 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez F. A. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu ww. oraz poręczającego kredyt S. A. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr Kr-11- (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.000 (pięćdziesiąt siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

22. w dniu 21 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.002,31 (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwa i trzydzieści jeden) zł, działając na szkodę (...) w B.,

23. w dniu 1 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. F. z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.300 (pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę (...) w B.,

24. w dniu 1 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez C. L. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 50.214 (pięćdziesiąt tysięcy dwieście czternaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

25. w dniu 7 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. C. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U.

(...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę(...)w B.,

26. w dniu 18 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez G. G. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 265.456 (dwieście sześćdziesiąt pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć), działając na szkodę (...) w B.,

27. w dniu 4 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. T. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.975,68 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt pięć i sześćdziesiąt osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

28. w dniu 12 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. M. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę (...)w B.,

29. w dniu 30 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 32.648 (trzydzieści dwa tysiące sześćset czterdzieści osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

30. w dniu 9 września 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 29.492 (dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

31. w dniu 5 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. E. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył

wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.998,54 (czterdzieści trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem i pięćdziesiąt cztery) zł, działając na szkodę (...) w B.,

32. w dniu 11 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 42.210 (czterdzieści dwa tysiące dwieście dziesięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

33. w dniu 14 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.314 (czterdzieści osiem tysięcy trzysta czternaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

34. w dniu 18 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 38.019 (trzydzieści osiem tysięcy dziewięćnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

35. w dniu 25 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. C. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

36. w dniu 2 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. D. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 46.400 (czterdzieści sześć tysięcy czterysta) zł, działając na szkodę (...) w B.,

37. w dniu 9 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o.,

które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

38. w dniu 14 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. P. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.999 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

39. w dniu 17 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. D. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.600 (czterdzieści pięć tysięcy sześćset) zł, działając na szkodę (...)w B.,

40. w dniu 21 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. F. z(...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

41. w dniu 24 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę(...) w B.,

42. w dniu 28 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. I. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 46.798,82 (czterdzieści sześć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt osiem i osiemdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

43. w dniu 1 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. W. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy

o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.240 (czterdzieści pięć tysięcy dwieście czterdzieści) zł, działając na szkodę (...) w B.,

44. w dniu 7 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę w (...) w B.,

45. w dniu 13 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. W. z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę(...) w B.,

46. w dniu 16 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. Ś. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

47. w dniu 19 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. D. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.300 (czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę(...)w B.,

48. w dniu 28 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez T. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

49. w dniu 5 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. Ż. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

50. w dniu 12 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. N. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę (...)w B.,

51. w dniu 18 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. F. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 39.353 (trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

52. w dniu 24 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.207,92 (czterdzieści osiem tysięcy dwieście siedem i dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...)w B.,

53. w dniu 26 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. W. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr(...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 42.303 (czterdzieści dwa tysiące trzysta trzy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

54. w dniu 31 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. N. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

55. w dniu 1 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

56. w dniu 6 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. S. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z

wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

57. w dniu 10 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez B. S. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

58. w dniu 16 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę(...)w B.,

59. w dniu 22 lutego 2012 rok w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. N. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr(...)na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

tj. występku z art. 21. § 2. k.k. w zw. z art. 296. § 3. k.k. w zb. z art. 297. § 1. k.k w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 296. § 3. k.k. w zw. z art. 11. § 3. k.k. wymierza mu karę 5 (pięć) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

VII. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. na terenie S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) oraz D. D. (2) w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r., w celu uzyskania dla ośmiu kredytobiorców z (...) w B. Oddział w S., kredytów w łącznej kwocie 376.000 (trzysta siedemdziesiąt sześć tysięcy) zł, dostarczał podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków, co stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, w wyniku czego zostało zawartych łącznie osiem umów kredytowych, czym działał na szkodę (...)w B. i tak:

1. w dniu 10 sierpnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1) i M. C. (1), w celu uzyskania przez R. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu poręczyciela kredytu – M. W. w firmie (...), który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 19 kwietnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1) i M. C. (1), w celu uzyskania przez R. M. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 35.000

(trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu ww. w firmie (...) R. P. w Ł., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez S. P. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów ww. w firmie (...) s.c. A. (...) ul. (...) w S. (1), który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

4. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. O. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków ww. w firmie (...) R. P. w Ł., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

5. w dniu 8 czerwca 2011 r. w S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. P. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) (...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) R. P. w Ł., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

6. w dniu 25 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez G. M. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów ww. w firmie (...), który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

7. w dniu 29 września 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. K. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 49.000 (czterdzieści dziewięć tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

8. w dniu 15 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. K. (4) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

tj. występku z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 297. § 1. k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

VIII. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. CXLVI części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy

pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. orzeka karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CXLVI. w dniu 17.05.2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, w celu uzyskania dla J. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 195.000 zł, przedłożyli wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie żony J. B. (1) – M. B. (1) o jej zatrudnieniu w firmie PHU (...), co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr(...), czym działali na szkodę Banku Spółdzielczego w B.)

IX. Orzekając w granicach czynów opisanych w pkt. CXLVII, CLV, CLVI i CLVIII części wstępnej wyroku oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od 28 stycznia 2011 r. do 20 maja 2011 r. na terenie S., w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, bądź samodzielnie, w celu uzyskania dla czterech kredytobiorców czterech kredytów z (...) w B. Oddział w S., w łącznej kwocie 345.000 (trzysta czterdzieści pięć tysięcy) zł, przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków dotyczące osób, które występowały z wnioskiem o kredyt, co stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, w wyniku czego doszło do zawarcia czterech umów o kredyt, czym działał na szkodę (...) w B. i tak:

1. w dniu 28 stycznia 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), w celu uzyskania przez A. Z. kredytu nr(...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł z (...) w B. Oddział w S. wiedząc, że A. Z. jest osobą bezrobotną, przedłożył uzyskane od niej wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 2 lutego 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), w celu uzyskania przez B. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 160.000 (sto sześćdziesiąt tysięcy) zł, wiedząc, że B. L. jest osobą bezrobotną, przedłożył uzyskane od niego wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które to dokumenty stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), działając na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 17 maja 2011 r. w S., w celu uzyskania przez D. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr(...) na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie odnośnie wysokości zarobków D. L. w firmie (...) sp. z o.o., co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

4. w dniu 20 maja 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu uzyskania dla niego z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 105.000 (sto pięć tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu żony J. B. (1) – M. B. (1)w firmie PHU (...), co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę Banku Spółdzielczego w B.,

tj. występku z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 91. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

X. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. CLVII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CLVII. w dniu 22.12.2006 r. w S. w celu uzyskania dla siebie z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) opiekującego na kwotę 55.000 zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o

zatrudnieniu w firmie (...) ul. (...), co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B..)

XI. Oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. CLIX części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 270. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

(CLIX. w dniu 17 października 2011 r. w T., w celu użycia za autentyczną podrobił umowę kupna – sprzedaży samochodu osobowego marki (...)o nr rej. (...), w ten sposób że po uprzednim wypisaniu jej treści podrobił podpis w pozycji „podpis kupującego” o treści (...).)

XII. Orzekając w granicach czynów opisanych w pkt. CLX i CLXI oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2012 r. do czerwca 2012 r. w D. oraz G., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, czyniąc sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, trzykrotnie nabył od S. P. (1) i Z. C. (2) wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki (...)w łącznej ilości 1.200.000 (milion dwieście tysięcy) szt., tj. 6.000 (sześć tysięcy) pakietów, sprowadzone na terytorium kraju spoza obszaru Wspólnoty Europejskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz bez przedstawiania organowi celnemu lub dokonania zgłoszenia celnego, stanowiących przedmiot czynów zabronionych okresowych w art. 63. § 2. k.k.s. oraz art. 86. § 1. k.k.s. oraz nielegalnie wytworzony wyrób akcyzowy w postaci tytoniu do palenia, stanowiący przedmiot przestępstwa z art. 63. § 3. k.k.s. w łącznej ilości 136,50 (sto trzydzieści sześć i pięćdziesiąt) kg, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy dużej wartości w kwocie 851.052 (osiemset pięćdziesiąt jeden tysięcy pięćdziesiąt dwa) zł oraz należności celne w kwocie 27.649 (dwadzieścia siedem tysięcy sześćset czterdzieści dziewięć) zł, tj. występku z art. 65. § 1. k.k.s. z zb. z art. 91. § 3. k.k.s. w zw. z art. 37. § 1. pkt. 1) i 2) k.k.s. w zw. z art. 7. § 1. k.k.s. w zw. z art. 6. § 2. k.k.s. i za to na podstawie art. art. 65. § 1. k.k.s. w zw. z art. 7. § 2. k.k.s. w zw. z art. 38. § 1. pkt. 3) k.k.s. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XIII. Na podstawie art. 39. § 1. i 2. k.k.s. łączy orzeczone wobec K. K. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i orzeka kary łączne 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XIV. Oskarżonego **J. B. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. w S., wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził M. C. (1), K. K. (1) oraz dodatkowo w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r. – D. D. (2), od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. – W. C. i od października 2011 r. do lutego 2012 r. – D. C. (1), a która to grupa zajmowała się działaniem na szkodę (...) w B. poprzez wyłudzenie kredytów na podstawie podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź fałszywych oświadczeń o zatrudnieniu oraz danych osób, które były podstawiane do zawarcia umów kredytowych, choć w rzeczywistości zawierały te umowy jedynie dla pozyskania wynagrodzenia stanowiącego ułamek kwot z wypłacanych kredytów i nie mając zamiaru ich spłacania, przy czym do jego zadań należało wyszukiwanie osób, które udostępniały swoje dane osobowe i dostarczanie podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź przekazywanie informacji używanych następnie jako fałszywe oświadczenia o zatrudnieniu, tj. występku z art. 258. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XV. Orzekając w granicach czynów opisanych w części wstępnej wyroku pod lit. E. (pkt. LXXIX - CXXXVII) oraz G. (pkt. CXLVIII – CLII) oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego tego, że od maja 2010 r. do 21 lipca 2010 r. na terenie S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, a od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu K. K. (1) oraz D. D. (2) – od maja 2011 r. do lutego 2012 r., W. C. – od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. i D. C. (1) – od października 2011 r. do lutego 2012 r., a także współdziałając z M. C. (1), dyrektor Oddziału w S.(...) w B., zobowiązaną na podstawie

umowy o pracę do zajmowania się sprawami majątkowymi tego banku oraz upoważnioną do jednoosobowego podejmowania decyzji w sprawach przyznawania kredytów zgodnie z udzielonymi jej pełnomocnictwami, która poprzez nadużycie udzielonych jej uprawnień i niedopełnienie ciążących na niej obowiązków, tj. akceptowanie składanych podczas procedury zawierania umów kredytowych nierzetelnych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości zarobków lub oświadczeń dotyczących miejsc zatrudnienia osób, które występowały z wnioskiem o kredyt, a także wydając polecenia o zaniechaniu weryfikacji przedłożonych dokumentów lub oświadczeń osób wnioskujących o zawarcie umów kredytowych, które stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, która zawierała jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowy kredytowe – czego miał świadomość – dostarczył podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź przekazywał informacje użyte następnie jako fałszywe oświadczenia o zatrudnieniu, dzięki czemu doszło do zawarcia 64 (sześćdziesięciu czterech) umów kredytowych, wyrządzając temu Bankowi szkodę majątkową w wielkich rozmiarach poprzez doprowadzenie do nienależnej wypłaty środków z tytułu udzielonych kredytów w łącznej kwocie 2.901.564,05 (dwa miliony dziewięćset jeden tysięcy pięćset sześćdziesiąt cztery i pięć) zł, i tak:

1. w dniu 26 maja 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), w celu uzyskania przez K. M. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczającą nieprawdę umowę o pracę ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), która to stanowiła istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającą na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 41.700 (czterdzieści jeden tysięcy siedemset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 8 czerwca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), w celu uzyskania przez P. B. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu umowę o pracę ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), która to stanowiła istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 36.985 (trzydzieści sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt pięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 17 czerwca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), w celu uzyskania przez P. U. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), które to stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 14.238 (czternaście tysięcy dwieście trzydzieści osiem) zł, działając na szkodę (...)w B.,

4. w dniu 20 lipca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), w celu uzyskania przez P. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, dostarczył wypełniony wniosek kredytowy wraz z poświadczającym nieprawdę oświadczeniem o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 15.318 (piętnaście tysięcy trzysta osiemnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

5. w dniu 21 lipca 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), w celu uzyskania przez P. U. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) zł, dostarczył wypełniony wniosek kredytowy wraz z poświadczającym nieprawdę oświadczeniem o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), które to stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy

o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 19.182 (dziewiętnaście tysięcy sto osiemdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...)w B.,

6. w dniu 31 sierpnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez G. J. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Motel (...) s.c., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, co skutkowało nienależną wypłatą kwoty 16.547,65 (szesnaście tysięcy pięćset czterdzieści siedem i sześćdziesiąt pięć) zł, działając na szkodę (...)w B.,

7. w dniu 23 września 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. T. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie PHU (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, co skutkowało nienależną wypłatą kwoty 32.291 (trzydzieści dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt jeden) zł, działając na szkodę (...)w B.,

8. w dniu 17 grudnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. K. (1) i H. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 63.000 (sześćdziesiąt trzy tysiące) zł, dostarczył D. K. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), który przedłożył je wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 63.000 (sześćdziesiąt trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.468 (pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt osiem) zł, działając na szkodę (...)w B.,

9. w dniu 21 grudnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. K. (1) z (...) Banku Spółdzielczego w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 44.000 (czterdzieści cztery tysiące) zł, dostarczył J. K. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), który przedłożył je wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 44.000 (czterdzieści cztery tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.383 (trzydzieści siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

10. w dniu 31 stycznia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. P. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.316 (czterdzieści trzy tysiące trzysta szesnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

11. w dniu 2 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez H. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o

kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 34.702,67 (trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa i sześćdziesiąt siedem) zł, działając na szkodę (...)w B.,

12. w dniu 3 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. C. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł, dostarczył ww. poświadczające nieprawdę oświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo Handlowe (...), która dołączyła je do wniosku o udzielenie kredytu, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 19.451 (dziewiętnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden) zł, działając na szkodę (...)w B.,

13. w dniu 21 lutego 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. O. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Sklep (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.493,19 (czterdzieści cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy i dziewiętnaście) zł, działając na szkodę (...)w B.,

14. w dniu 9 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez B. N. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 17.316 (siedemnaście tysięcy trzysta szesnaście) zł, działając na szkodę (...)w B.

15. w dniu 18 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 31.492 (trzydzieści jeden tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę(...)w B.,

16. w dniu 24 marca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. S. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) s.c. A.B. (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 30.909,20 (trzydzieści tysięcy dziewięćset dziewięć i dwadzieścia) zł, działając na szkodę (...) w B.,

17. w dniu 11 kwietnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. H. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 31.832,66 (trzydzieści jeden tysięcy osiemset trzydzieści dwa i sześćdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

18. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez S. A. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

19. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. S. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 52.740,07 (pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści i siedem) zł, działając na szkodę (...)w B.,

20. w dniu 31 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. B. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę co do osiągniętych dochodów zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) s.c. A.B. (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 41.800 (czterdzieści jeden tysięcy osiemset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

21. w dniu 9 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę oświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 56.616,16 (pięćdziesiąt sześć tysięcy sześćset szesnaście i szesnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

22. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez Z. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 58.000 (pięćdziesiąt osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

23. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. G. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

24. w dniu 15 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, która przedłożyła wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu potwierdzającą osiągnięcie dochodów decyzję o przyznaniu emerytury z Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych oraz przekazał informację o zatrudnieniu, z której wynikało, iż ww. osiąga dodatkowe dochody w wysokości 3.000 (trzy tysiące) zł, które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.943,18 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy i osiemnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

25. w dniu 16 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

26. w dniu 20 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez F. A. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu ww. oraz poręczającego kredyt S. A. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.000 (pięćdziesiąt siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

27. w dniu 21 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. G. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.002,31 (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwa i trzydzieści jeden) zł, działając na szkodę (...) w B.,

28. w dniu 1 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. F. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.300 (pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę (...) w B.,

29. w dniu 1 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez C. L. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 50.214 (pięćdziesiąt tysięcy dwieście czternaście) zł, działając na szkodę (...)w B.,

30. w dniu 7 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. C. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U.

(...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...)w B.,

31. w dniu 18 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez G. G. z(...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewający na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 265.456 (dwieście sześćdziesiąt pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć), działając na szkodę (...)w B.,

32. w dniu 4 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. T. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.975,68 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt pięć i sześćdziesiąt osiem) zł, działając na szkodę(...)w B.,

33. w dniu 12 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. M. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę (...) w B.,

34. w dniu 30 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr(...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 32.648 (trzydzieści dwa tysiące sześćset czterdzieści osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

35. w dniu 9 września 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. K. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 29.492 (dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...)w B.,

36. w dniu 5 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. E. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.998,54 (czterdzieści trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem i pięćdziesiąt cztery) zł, działając na szkodę (...) w B.,

37. w dniu 11 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 42.210 (czterdzieści dwa tysiące dwieście dziesięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

38. w dniu 14 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.314 (czterdzieści osiem tysięcy trzysta czternaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

39. w dniu 18 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), Dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 38.019 (trzydzieści osiem tysięcy dziewięćnaście) zł, działając na szkodę (...) Banku Spółdzielczego w B.,

40. w dniu 25 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. C. (3) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.

41. w dniu 2 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. D. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 46.400 (czterdzieści sześć tysięcy czterysta) zł, działając na szkodę (...)w B.,

42. w dniu 9 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

43. w dniu 14 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. P. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.999 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

44. w dniu 17 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. D. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.600 (czterdzieści pięć tysięcy sześćset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

45. w dniu 21 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. F. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

46. w dniu 24 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

47. w dniu 28 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. I. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 46.798,82 (czterdzieści sześć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt osiem i osiemdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

48. w dniu 1 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. W. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z

wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.240 (czterdzieści pięć tysięcy dwieście czterdzieści) zł, działając na szkodę (...)w B.,

49. w dniu 7 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (1) z (...) Banku Spółdzielczego w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę w(...)w B.,

50. w dniu 13 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. W. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

51. w dniu 16 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. Ś. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

52. w dniu 19 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. D. z(...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.300 (czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę (...) w B.,

53. w dniu 28 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez T. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S.(...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

54. w dniu 5 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. Ż. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu

na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadziła do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę(...)w B.,

55. w dniu 12 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. N. (1) z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

56. w dniu 18 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. F. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) Banku Spółdzielczego w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 39.353 (trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

57. w dniu 24 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.207,92 (czterdzieści osiem tysięcy dwieście siedem i dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

58. w dniu 26 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. W. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 42.303 (czterdzieści dwa tysiące trzysta trzy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

59. w dniu 31 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. N. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

60. w dniu 01 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o

kredyt nr (...)opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

61. w dniu 6 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. S. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

62. w dniu 10 lutego 2012 r.. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez B. S. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, działając na szkodę(...)w B.,

63. w dniu 16 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. K. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr(...) na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewający na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) Banku Spółdzielczego w B.,

64. w dniu 22 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. N. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., które to stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewający na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

tj. występku z art. 21. § 2. k.k. w zw. z art. 296. § 3. k.k. w zb. z art. 297. § 1. k.k w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 296. § 3. k.k. w zw. z art. 11. § 3. k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XVI. Oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. na terenie S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), M. C. (1) oraz w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r. – D. D. (2), w celu uzyskania dla ośmiu kredytobiorców z (...)w B. Oddział w S., kredytów w łącznej kwocie 376.000 (trzysta siedemdziesiąt sześć tysięcy) zł, dostarczał podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków, co stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, w wyniku czego zostało zawartych łącznie osiem umów kredytowych, czym działał na szkodę (...) w B., i tak:

1. w dniu 10 sierpnia 2010 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i M. C. (1), w celu uzyskania przez R. C. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu poręczyciela kredytu – M. W. w firmie (...), który to dokument stanowił

istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr Kr-10- (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

2. w dniu 19 kwietnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) i M. C. (1), w celu uzyskania przez R. M. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu ww. w firmie (...) R. P. w Ł., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez S. P. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów ww. w firmie (...) s.c. A. (...) ul. (...) w S., które to dokumenty stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

4. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. O. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków ww. w firmie (...) R. P. w Ł., które to dokumenty stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

5. w dniu 8 czerwca 2011 r. w S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. P. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) R. P. w Ł., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

6. w dniu 25 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez G. M. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów ww. w firmie (...), który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działali na szkodę (...) w B.,

7. w dniu 29.09.2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. K. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 49.000 (czterdzieści dziewięć tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr Kr-11- (...), czym działali na szkodę (...) w B.,

8. w dniu 15 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), M. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania przez M. K. (4) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działali na szkodę(...) w B.,

tj. występku z art. 297. § 1. k.k w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 297. § 1. k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XVII. Oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. CXLVI części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CXLVI. w dniu 17.05.2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą, w celu uzyskania dla J. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 195.000 zł, przedłożyli wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie żony J. B. (1) – M. B. (1) o jej zatrudnieniu w firmie PHU (...), co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr Kr-10- (...), czym działali na szkodę Banku Spółdzielczego w B..)

XVIII. Orzekając w granicach czynów opisanych w części wstępnej wyroku w pkt. CXLVII i CLIII oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od 7 grudnia 2010 r. do 20 maja 2011 r. na terenie S., w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu uzyskania dla siebie i innej osoby dwóch kredytów z (...)w B. Oddział w S., w łącznej kwocie 145.000 (sto czterdzieści pięć tysięcy) zł, przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków dotyczące osób, które występowały z wnioskiem o kredyt, co stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, w wyniku czego doszło do zawarcia dwóch umów o kredyt, czym działał na szkodę (...)w B. i tak:

1. w dniu 7 grudnia 2010 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K., w celu uzyskania przez niego z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu zaświadczenie o zatrudnieniu i zawyżonych zarobkach w firmie PHU (...), które to dokumenty stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr(...), czym działał na szkodę Banku Spółdzielczego w B.,

2. w dniu 20 maja 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), w celu uzyskania dla siebie z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 105.000 (sto pięć tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu swojej żony – M. B. (1) w firmie PHU (...), co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

tj. występku z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 91. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XIX. Oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. CLIV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 65. § 1. k.k.s. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CLIV. w okresie od maja 2012 r. do czerwca 2012 r. w T., przechowywał , przekazane mu przez K. K. (1) na swojej posesji wyroby akcyzowe, w postaci 87.200 sztuk papierosów m-ki (...) sprowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy, w wyniku czego nastąpiło uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 47.571 zł, oraz nielegalnie wytworzony wyrób akcyzowy w postaci tytoniu do palenia, stanowiący przedmiot przestępstwa z art. 63§ 3 kks w łącznej ilości 136, 50 kg, w wyniku czego uszczupleniu uległ podatek akcyzowy w kwocie 80.172 zł, co stanowiło łączne uszczuplenie o małej wartości.)

XX. Na podstawie art. 39. § 1. i 2. k.k.s. łączy orzeczone wobec J. B. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i orzeka kary łączne 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XXI. Oskarżonego **D. D. (2)** uznaje za winnego tego, że w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r. w S. i innych miejscowościach, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził: M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) oraz od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. – W. C. i od października 2011 r. do lutego 2012 r. – D. C. (1), a która to grupa zajmowała się działaniem na szkodę (...) w B. poprzez wyłudzenie kredytów na podstawie podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź fałszywych oświadczeń o zatrudnieniu oraz danych osób, które były podstawiane do zawarcia umów kredytowych, choć w rzeczywistości zawierały te umowy jedynie dla pozyskania wynagrodzenia stanowiącego ułamek kwot z wypłacanych kredytów i nie mając zamiaru ich spłacania, przy czym do jego zadań należało wyszukiwanie osób, które udostępniały swoje dane osobowe i dostarczanie podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź przekazywanie informacji używanych następnie jako fałszywe oświadczenia o zatrudnieniu, tj. występku z art. 258. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXII. Oskarżonego D. D. (2) uznaje za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tej działalności stałe źródło dochodu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), K. K. (1) oraz w okresie od czerwca 2011 r. do lutego 2012 r. – W. C. i w okresie od października 2011 r. do lutego 2012 r. – D. C. (1), a także współdziałając z M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B., zobowiązaną na podstawie umowy o pracę do zajmowania się sprawami majątkowymi tego banku oraz upoważnioną do jednoosobowego podejmowania decyzji w sprawach przyznawania kredytów zgodnie z udzielonymi jej pełnomocnictwami, która poprzez nadużycie udzielonych jej uprawnień i niedopełnienie ciążących na niej obowiązków, tj. akceptowanie składanych podczas procedury zawierania umów kredytowych nierzetelnych zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości zarobków lub oświadczeń dotyczących miejsc zatrudnienia osób, które występowały z wnioskiem o kredyt, a także wydając polecenia o zaniechaniu weryfikacji przedłożonych dokumentów lub oświadczeń osób wnioskujących o zawarcie umów kredytowych, które stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, zawierała jako dyrektor Oddziału w S. (...) w B. umowy kredytowe – czego miał świadomość – dostarczył podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, bądź przekazywał informacje użyte następnie jako fałszywe oświadczenia o zatrudnieniu, dzięki czemu doszło do zawarcia 46 (czterdziestu sześciu) umów kredytowych, wyrządzając temu Bankowi szkodę majątkową w wielkich rozmiarach poprzez doprowadzenie do nienależnej wypłaty środków z tytułu udzielonych kredytów w łącznej kwocie 2.341.977,50 (dwa miliony trzysta czterdzieści jeden tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt siedem i pięćdziesiąt) zł, i tak:

1. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez S. A. z(...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 19 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. S. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 52.740,07 (pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści i siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 31 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. B. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) s.c. (...) który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) Banku Spółdzielczego w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 41.800 (czterdzieści jeden tysięcy osiemset) zł, działając na szkodę (...) w B.,

4. w dniu 9 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył wypełniony wniosek kredytowy dotyczący A. C. (1) zawierający fałszywe oświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 56.616,16 (pięćdziesiąt sześć tysięcy sześćset szesnaście i szesnaście) zł, działając na szkodę (...)w B.,

5. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez Z. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 58.000 (pięćdziesiąt osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

6. w dniu 13 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

7. w dniu 16 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

8. w dniu 20 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez F. A. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu jego oraz poręczającego kredyt S. A. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., które to dokumenty stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającego na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.000 (pięćdziesiąt siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

9. w dniu 21 czerwca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z

wnioskiem o udzielenie kredytu zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.002,31 (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwa i trzydzieści jeden) zł, działając na szkodę(...) w B.,

10. w dniu 1 lipca 2011 rok w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. F. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 57.300 (pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę (...) w B.,

11. w dniu 1 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez C. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 50.214 (pięćdziesiąt tysięcy dwieście czternaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

12. w dniu 7 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez W. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

13. w dniu 18 lipca 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez G. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 270.000 (dwieście siedemdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 265.456 (dwieście sześćdziesiąt pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

14. w dniu 4 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. T. z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.975,68 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt pięć i sześćdziesiąt osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

15. w dniu 12 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. M. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie

Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającego na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę (...)w B.,

16. w dniu 30 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. B. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 32.648 (trzydzieści dwa tysiące sześćset czterdzieści osiem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

17. W dniu 9 września 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S.(...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewającej na kwotę 30.000 (trzydzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 29.492 (dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

18. w dniu 5 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. E. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr(...) na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...), który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.998,54 (czterdzieści trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem i pięćdziesiąt cztery) zł, działając na szkodę (...) w B.,

19. w dniu 11 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewającej na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 42.210 (czterdzieści dwa tysiące dwieście dziesięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

20. w dniu 14 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S.(...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.314 (czterdzieści osiem tysięcy trzysta osiemnaście) zł, działając na szkodę (...) w B.,

21. w dniu 18 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. C. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył

wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 38.019 (trzydzieści osiem tysięcy dziewiętnaście) zł, działając na szkodę (...)w B.,

22. w dniu 25 października 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. C. (3) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę(...) w B.,

23. w dniu 2 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. D. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 46.400 (czterdzieści sześć tysięcy czterysta) zł, działając na szkodę(...) w B.,

24. w dniu 9 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. C. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...)w B.,

25. w dniu 14 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. P. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 37.999 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

26. w dniu 17 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. D. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.600 (czterdzieści pięć tysięcy sześćset) zł, działając na szkodę(...) w B.,

27. w dniu 21 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. F. z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz

z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt (...)opiewającej na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...) w B.,

28. w dniu 24 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł, działając na szkodę (...)w B.,

29. w dniu 28 listopada 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. I. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 46.798,82 (czterdzieści sześć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt osiem i osiemdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę (...) w B.,

30. w dniu 1 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. W. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 46.000 (czterdzieści sześć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.240 (czterdzieści pięć tysięcy dwieście czterdzieści) zł, działając na szkodę (...) w B.,

31. w dniu 7 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o. który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, działając na szkodę (...)w B.,

32. w dniu 13 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez E. W. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr(...)opiewającej na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

33. w dniu 16 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. Ś. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek

(...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...)w B.,

34. w dniu 19 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez K. D. z(...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo Budowlane (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.300 (czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta) zł, działając na szkodę(...) w B.,

35. w dniu 28 grudnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez T. M. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.

36. w dniu 5 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez L. Ż. z (...) Banku Spółdzielczego w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę(...) w B.,

37. w dniu 12 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez P. N. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, działając na szkodę (...) w B.,

38. w dniu 18 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. F. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie P. P.H.U. (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 39.353 (trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

39. w dniu 24 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. M. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr(...)na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz

z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.207,92 (czterdzieści osiem tysięcy dwieście siedem i dziewięćdziesiąt dwa) zł, działając na szkodę(...) w B.,

40. w dniu 26 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. W. z(...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 42.303 (czterdzieści dwa tysiące trzysta trzy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

41. w dniu 31 stycznia 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez J. N. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

42. W dniu 1 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez R. L. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...) opiewającej na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

43. w dniu 6 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez A. S. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

44. w dniu 10 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez B. S. (2) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł, działając na szkodę (...) w B.,

45. w dniu 16 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez D. K. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...) w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów –

umowy o kredyt nr (...)opiewającej na kwotę 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

46. w dniu 22 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu uzyskania przez M. N. z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr Kr-12- (...) na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, dostarczył i przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, czym doprowadził do zawarcia – po zaniechaniu na polecenie M. C. (1), dyrektor Oddziału w S. (...)w B. weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów – umowy o kredyt nr Kr-12-0400 opiewającej na kwotę 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, czym doprowadził do nienależnej wypłaty kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł, działając na szkodę (...) w B.,

tj. występku z art. 21. § 2. k.k. w zw. z art. 296. § 3. k.k. w zb. z art. 297. § 1. k.k w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 296. § 3. k.k. w zw. z art. 11. § 3. k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XXIII. Oskarżonego D. D. (2) uznaje za winnego tego, że w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r. na terenie S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), K. K. (1) oraz M. C. (1) w celu uzyskania dla sześciu kredytobiorców z(...)w B. Oddział w S., kredytów w łącznej kwocie 301.000 (trzysta jeden tysięcy) zł, dostarczał podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków, co stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania tych kredytów, w wyniku czego zostało zawartych łącznie sześć umów kredytowych, czym działał na szkodę (...)w B., i tak:

1. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i K. K. (1), w celu uzyskania przez S. P. (1) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów ww. w firmie (...) s.c. (...) ul. (...) w S. (1) które to dokumenty stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr(...), czym działał na szkodę (...) w B.,

2. w dniu 24 maja 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i K. K. (1), w celu uzyskania przez M. O. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków ww. w firmie (...) R. P. w Ł., które to dokumenty stanowiły istotne okoliczności dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

3. w dniu 8 czerwca 2011 r. w S. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i K. K. (1), w celu uzyskania przez M. P. (3) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 60.000 (sześćdziesiąt tysięcy) zł, dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) R. P. w Ł., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

4. w dniu 25 sierpnia 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i K. K. (1), w celu uzyskania przez G. M. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) zł dostarczył celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów ww. w firmie (...), który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

5. w dniu 29 września 2011 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i K. K. (1), w celu uzyskania przez M. K. (3) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w

kwocie 49.000 (czterdzieści dziewięć tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...)w B.,

6. w dniu 15 lutego 2012 r. w S., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), M. C. (1) i K. K. (1), w celu uzyskania przez M. K. (4) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) zł, przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu ww. w firmie Ośrodek (...) sp. z o.o., który to dokument stanowił istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego została zawarta umowa o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B.,

tj. występku z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 12. k.k. w zw. z art. 65. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 297. § 1. k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XXIV. Oskarżonego D. D. (2) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. CCXV części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż ustala że „dostarczył jej celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu sporządzone przez siebie poświadczające nieprawdę zaświadczenie”, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 270. § 1. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. i za to na podstawie art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 11. § 3. k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CCXV. w dniu 22.12.2011 r. w S., w celu uzyskania przez B. G. z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) na kwotę 45.000 zł, dostarczył jej celem przedłożenia wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o. , co stanowiło istotną okoliczność dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B..)

XXV. Na podstawie art. 85. k.k. i art. 86. § 1. i 2. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. łączy orzeczone wobec D. D. (2) kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i orzeka kary łączne 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(.....)

XXVIII. Oskarżonego **P. M. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniach 17-18 marca 2011 r. w S., w celu uzyskania dla siebie i innych osób z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 35.000 (trzydzieści pięć tysięcy) zł oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, a następnie zawarł umowę o kredyt we własnym imieniu, w wyniku czego pozyskał kwotę 31.482 (trzydzieści jeden tysięcy czterysta osiemdziesiąt dwa) zł, czym działał na szkodę (...) w B., tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXIX. Na podstawie art. 69. § 1. i 2. k.k., art. 70. § 1. pkt. 1) k.k. i art. 71. § 1. k.k., w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. M. (1) kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat i wymierza karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 50 (pięćdziesiąt) zł.

(.....)

XXXVI. Oskarżonego **M. M. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 7 grudnia 2011 r. w S., w celu uzyskania dla innych osób z(...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) sp. z o.o., który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, a następnie

zawarł umowę o kredyt we własnym imieniu i uzyskaną sumę kredytu przekazał D. D. (2), ułatwiając mu w ten sposób pozyskanie kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł, za co uzyskał korzyść majątkową kwocie 4.200 (cztery tysiące dwieście) zł, czym działał na szkodę (...)w B., tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXXVII. Oskarżonego M. M. (1) uniewinnia od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt. CCXXII części wstępnej wyroku.

(CCXXII. W okresie od 07.12.2011 r. do 28.12.2011 r. w S. i w K. (1), działając wspólnie i w porozumieniu z D. C. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania dla innych osób z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 38.000 zł uzyskał od T. M. (1) dokumenty niezbędne do złożenia wniosku o uzyskanie w/w kredytu, mając świadomość, że jest to osoba bezrobotna, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, czym wprowadził w/w bank w błąd, co do tożsamości osoby na rzecz której faktycznie miał zostać udzielony kredyt, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt na rzecz T. M. (1), który nie miał zamiaru osobiście spłacać rat kredytowych, co doprowadziło do wyłudzenia kwoty 38.000 zł, za co uzyskał korzyść majątkową w kwocie 300 zł, czym działał na szkodę (...) w B..)

(.....)

XL. Oskarżonego **M. O. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. CCXXIV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 64. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

(CCXXIV. w dniu 24.05.2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 60.000 zł przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, czym działał na szkodę (...) w B., przy czym czyn ten popełnił, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwa umyślne, na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie II K 87/05 za czyny z art. 310 §1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 10 §2 kk w zw. z art. 12 kk na karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 30 lipca 2001 r. do 14 kwietnia 2004 r. oraz od 30.01.2007 r. do 17 kwietnia 2008 r. i w ciągu 5 lat od jej odbycia.)

XLI. Oskarżonego **S. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. CCXXV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

(CCXXV. w dniu 24.05.2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2), w celu uzyskania z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 60.000 zł przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów w firmie (...) s.c. (...) ul. (...) w S. (1), które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, czym wprowadził w/w bank w błąd, zarówno co do własnej zdolności kredytowej, jak i możliwości spłaty rat kredytu, a następnie zawarł umowę o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B..)

XLII. Na podstawie art. 69. § 1. i 2. k.k., art. 70. § 1. pkt. 1) k.k. i art. 71. § 1. k.k., w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., warunkowo zawieszają wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. P. (1) kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat i wymierza mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 50 (pięćdziesiąt) zł.

XLIII. Oskarżonego **B. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. CCXXVI części wstępnej wyroku, przy czym kwalifikuje go jako występka z art. 18. § 3. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 19. § 1. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CCXXVI. w lipcu 2008 r., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. (4), będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów w firmie PW (...), chcąc aby Ł. P. (1) uzyskał kredyt w (...) w B. Oddział w S. wystawił dla M. P. (4), jako poręczyciela, poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków, która nie była zatrudniona w w/w firmie, które to zaświadczenie w/w przedłożyła w dniu 14.07.2008 r., w celu uzyskania z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...)w kwocie 50.000 zł wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, doprowadzając w ten sposób do zawarcia umowy o kredyt nr (...) działając na szkodę (...) w B..)

XLIV. Oskarżonego B. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. CCXXVII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CCXXVII. W dniu 13.01.2009 r. w S., będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów w firmie (...), w celu uzyskania dla siebie kredytu nr (...) w (...)w B. Oddział w S. w kwocie 55.000 zł przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie tego kredytu zaświadczenie o zatrudnieniu i osiąganych dochodach w w/w firmie dla poręczającego kredyt W. K. (2), który nigdy nie był zatrudniony w w/w firmie, a które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego zawarł umowę o kredyt nr (...), działając na szkodę (...) w B..)

XLV. Oskarżonego B. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. CCXXVIII części wstępnej wyroku, przy czym kwalifikuje go jako występki z art. 18. § 3. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 19. § 1. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CCXXVIII. W dniu 15.12.2009 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z T. M. (2), będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów w firmie (...) Sp. z o.o. w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. przez T. M. kredytu nr (...) w kwocie 55.000 zł, wystawił zaświadczenie poświadczające nieprawdę, co do faktu zatrudniania i wysokości osiąganych dochodów w w/w firmie przez T. M., które następnie zostało przedłożone w w/w banku wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...) czym działał na szkodę (...)w B..)

XLVI. Oskarżonego B. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. CCXXIX części wstępnej wyrok, z tą zmianą, iż eliminuje z jego opisu stwierdzenie „czym wprowadził ww. bank w błąd, zarówno co do zdolności kredytowej K. W. (2) jak i tożsamości osób na rzecz których faktycznie miał być udzielony kredyt”, przy czym kwalifikuje go jako występki z art. 18. § 3. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 19. § 1. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

(CCXXIX. W dniu 21.09.2010 r. w S., będąc uprawnionym do wystawiania dokumentów w firmie PW (...), w celu uzyskania przez K. W. (2) z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 200.000 zł, wystawił zaświadczenie poświadczające nieprawdę co do wysokości osiąganych dochodów w w/w firmie przez K. W. (2), które to następnie przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, czym wprowadził w/w bank w błąd, zarówno co do zdolności kredytowej K. W. (2) jak i tożsamości osób na rzecz których faktycznie miał być udzielony kredyt, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) w B..)

XLVII. Orzekając w granicach czynów opisanych w pkt. CCXXX – CCXXXII części wstępnej wyroku oskarżonego B. K. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od marca 2011 r. do czerwca 2011 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób, w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. przez różne osoby trzech kredytów, dostarczył im w celu przedłożenia wraz z wnioskami o udzielenie kredytów poświadczające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w

firmie (...) spółka z o.o. z siedzibą w K. n. (1) które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania tych kredytów, co doprowadziło do zawarcia trzech umów o kredyty, czym działał na szkodę (...)w B., i tak:

1. w marcu 2011 r. działając wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1), będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w firmie (...) spółka z o.o., w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. przez D. P. (1) kredytu nr (...)w kwocie 92.000 (dziewięćdziesiąt dwa tysiące) zł, wystawił zaświadczenie poświadczające nieprawdę, co do faktu zatrudniania i wysokości osiągniętych dochodów w ww. firmie przez D. P. (1), które następnie zostało przedłożone w ww. banku w dniu 17 marca 2011 r. wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym działał na szkodę (...) Banku Spółdzielczego w B.,

2. w marcu 2011 r. działając wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1), będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w firmie (...) spółka z o.o., w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. przez D. P. (1) kredytu nr (...)w kwocie 40.000 (czterdzieści tysięcy) zł, wystawił zaświadczenie poświadczające nieprawdę, co do faktu zatrudniania i wysokości osiągniętych dochodów w ww. firmie przez D. P. (1), które następnie zostało przedłożone w ww. banku w dniu 24 marca 2011 r. wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...) czym działał na szkodę (...)w B.,

3. w czerwcu 2011 r. działając wspólnie i w porozumieniu z W. B. (1), będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w firmie (...) Spółka z o.o., w celu uzyskania z (...)w B. Oddział w S. przez W. B. (1) kredytu nr (...)w kwocie 80.000 (osiemdziesiąt tysięcy) zł, wystawił zaświadczenie poświadczające nieprawdę, co do faktu zatrudniania i wysokości osiągniętych dochodów w ww. firmie przez W. B. (1), które następnie zostało przedłożone w ww. banku w dniu 6 czerwca 2011 r. wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...) czym działał na szkodę (...)w B.,

tj. występku z art. 18. § 3. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 91. § 1. k.k. i za to na podstawie art. 19. § 1. k.k. w zw. z art. 297. § 1. k.k. w zw. z art. 91. § 1. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XLVIII. Oskarżonego B. K. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 18 października 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. R. (1), będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w firmie (...) spółka z o.o., w celu uzyskania formalnie dla H. R. (1) z (...)w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) zł, wystawił zaświadczenie poświadczające nieprawdę, co do faktu zatrudniania i wysokości osiągniętych dochodów w ww. firmie przez H. R. (1), który to zaświadczenie następnie H. R. (1) przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...) czym doprowadził do pozyskania kwoty w wysokości 18.648 (osiemnaście tysięcy sześćset czterdzieści osiem) zł, czym działał na szkodę (...) Banku Spółdzielczego w B., tj. występkę z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33. § 2. k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 100 (sto) zł.

XLIX. Na podstawie art. 91. § 2. k.k. i art. 86. § 1. i 2. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. łączy orzeczone wobec B. K. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i orzeka kary łączne 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za 50 (pięćdziesiąt) zł.

L. Na podstawie art. 69. § 1. i 2. k.k., art. 70. § 1. pkt. 1) k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego B. K. (1) kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat.

LI. Oskarżonego **W. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. CCXXXIII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 297. § 1. k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

(CCXXXIII. w dniu 18.10.2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z H. R. (1), w celu uzyskania z (...) w B. Oddział w S. kredytu nr (...) w kwocie 20.000 zł przez H. R. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w firmie (...) Spółka z o.o., poświadczył nieprawdę co do zatrudniania i osiągania dochodów w w/w firmie przez H. R., który to zaświadczenie następnie H. R. przedłożył wraz z wnioskiem o udzielenie kredytu, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu, czym wprowadził w/w bank w błąd zarówno co do zdolności kredytowej H. R., jak i tożsamości osób na rzecz których faktycznie miał zostać udzielony kredyt, w wyniku czego doszło do zawarcia umowy o kredyt nr (...), czym doprowadził do wyłudzenia kwoty w wysokości 18.648 zł, czym działał na szkodę (...) w B..)

LII. Na podstawie art. 69. § 1. i 2. k.k., art. 70. § 1. pkt. 1) k.k. i art. 71. § 1. k.k., w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego W. B. (1) kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat i wymierza karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za 50 (pięćdziesiąt) zł.

LIII. Na podstawie art. 46. § 1. k.k. zobowiązuje do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz (...) w B. następujących kwot przez:

1. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z G. J. kwoty 11.106,80 (jedenaście tysięcy sto sześć złotych i osiemdziesiąt) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
2. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z J. T. kwoty 32.291 (trzydzieści dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt jeden) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
3. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z D. K. (1) kwoty 54.468 (pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt osiem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
4. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z J. K. (1) kwoty 37.383 (trzydzieści siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
5. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i M. P. (1) solidarnie kwoty 43.316 (czterdzieści trzy tysiące trzysta szesnaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
6. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z H. K. (2) kwoty 34.702,67 (trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa i sześćdziesiąt siedem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
7. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z M. C. (2) kwoty 19.451 (dziewiętnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt jeden) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
8. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z P. O. kwoty 44.493,19 (czterdzieści cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt trzy i dziewiętnaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
9. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z B. N. kwoty 17.316 (siedemnaście tysięcy trzysta szesnaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
10. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i P. M. (1) solidarnie kwoty 31.492 (trzydzieści jeden tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
11. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z M. S. (1) kwoty 30.909,20 (trzydzieści tysięcy dziewięćset dziewięć i dwadzieścia) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),

12. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z M. H. kwoty 31.832,66 (trzydzieści jeden tysięcy osiemset trzydzieści dwa i sześćdziesiąt sześć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
13. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z S. A. kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
14. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. S. (2) kwoty 52.740,07 (pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści i siedem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
15. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z P. B. (2) kwoty 39.450 (trzydzieści dziewięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
16. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z A. C. (1) kwoty 56.616,16 (pięćdziesiąt sześć tysięcy sześćset szesnaście i szesnaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
17. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1), D. D. (2) i Z. C. (1) solidarnie kwoty 58.000 (pięćdziesiąt osiem tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
18. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z D. G. kwoty 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
19. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z M. M. (2) kwoty 37.943,18 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy i osiemnaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
20. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z W. K. (1) kwoty 54.000 (pięćdziesiąt cztery tysiące) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
21. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1), D. D. (2) i F. A. solidarnie kwoty 57.000 (pięćdziesiąt siedem tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
22. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z J. G. kwoty 57.002,31 (pięćdziesiąt siedem tysięcy dwa i trzydzieści jeden) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
23. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z W. F. kwoty 57.300 (pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
24. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z C. L. kwoty 50.214 (pięćdziesiąt tysięcy dwieście czternaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
25. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z W. C. kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
26. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z L. T. kwoty 37.975,68 (trzydzieści tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt pięć i sześćdziesiąt osiem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
27. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z P. M. (2) kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
28. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. B. (1) kwoty 32.648 (trzydzieści dwa tysiące sześćset czterdzieści osiem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
29. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z J. K. (2) kwoty 29.492 (dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),

30. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z E. E. kwoty 43.998,54 (czterdzieści trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem i pięćdziesiąt cztery) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
31. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z D. C. (2) kwoty 42.210 (czterdzieści dwa tysiące dwieście dziesięć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
32. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. K. (1) kwoty 48.314 (czterdzieści osiem tysięcy trzysta czternaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
33. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z D. C. (1) kwoty 38.019 (trzydzieści osiem tysięcy dziewięćnaście) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
34. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. C. (3) kwoty 40.869 (czterdzieści tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
35. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. D. kwoty 46.400 (czterdzieści sześć tysięcy czterysta) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
36. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z K. C. kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
37. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. P. (2) kwoty 37.999 (trzydzieści siedem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
38. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z J. D. kwoty 45.600 (czterdzieści pięć tysięcy sześćset) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
39. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z K. F. kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
40. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. K. (2) kwoty 44.486 (czterdzieści cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
41. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z Marciem I. kwoty 46.798,82 (czterdzieści sześć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt osiem i osiemdziesiąt dwa) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
42. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z A. W. kwoty 45.240 (czterdzieści pięć tysięcy dwieście czterdzieści) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
43. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1), D. D. (2) i M. M. (1) solidarnie kwoty 44.250 (czterdzieści cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
44. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z E. W. kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
45. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z P. Ś. kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
46. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z K. D. kwoty 49.300 (czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
47. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1), D. D. (2) i T. M. (1) solidarnie kwoty 38.000 (trzydzieści osiem tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),

48. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z L. Ż. kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...)
49. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z P. N. (1) kwoty 49.147 (czterdzieści dziewięć tysięcy sto czterdzieści siedem) zł, z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...)
50. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. F. kwoty 39.353 (trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
51. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie kwoty 41.207,92 (czterdzieści jeden tysięcy dwieście siedem i dziewięćdziesiąt dwa) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr nr (...)na rzecz M. M. (3),
52. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z R. W. kwoty 42.303 (czterdzieści dwa tysiące trzysta trzy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...)
53. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z J. N. (1) kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
54. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z R. L. kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr(...),
55. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z A. S. kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
56. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z B. S. (2) kwoty 43.000 (czterdzieści trzy tysiące) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
57. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z D. K. (2) kwoty 47.000 (czterdzieści siedem tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
58. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. N. kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
59. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z G. G. kwoty 45.000 (czterdzieści pięć tysięcy) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
60. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) solidarnie wraz z R. M. kwoty 9.328 (dziewięć tysięcy trzysta dwadzieścia osiem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
61. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1), D. D. (2) i M. O. (1) solidarnie kwoty 9.328 (dziewięć tysięcy trzysta dwadzieścia osiem) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
62. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. P. (3) kwoty 53.000 (pięćdziesiąt trzy tysiące) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
63. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. K. (3) kwoty 47.366 (czterdzieści siedem tysięcy trzysta sześćdziesiąt sześć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
64. oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) solidarnie wraz z M. K. (4) kwoty 10.507,76 (dziesięć tysięcy pięćset siedem i siedemdziesiąt sześć) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),
65. oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1) solidarnie wraz z K. M. kwoty 41.700 (czterdzieści jeden tysięcy siedemset) zł z tytułu zawarcia umowy kredytowej nr (...),

66. oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1) solidarnie wraz z P. B. (1) kwoty 36.985 (trzydzieści sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt pięć) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

67. oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1) solidarnie wraz z P. U. kwoty 14.238 (czternaście tysięcy dwieście trzydzieści osiem) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

68. oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1) solidarnie wraz z P. B. (1) kwoty 15.318 (piętnaście tysięcy trzysta osiemnaście) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

69. oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1) solidarnie wraz z P. U. kwoty 19.182 (dziewiętnaście tysięcy sto osiemdziesiąt dwa) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

70. oskarżonych M. C. (1) i K. K. (1) solidarnie wraz z A. Z. kwoty 22.447,16 (dwadzieścia dwa tysiące czterysta czterdzieści siedem i szesnaście) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

71. oskarżonych M. C. (1) i K. K. (1) solidarnie wraz z B. L. kwoty 148.032,70 (sto czterdzieści osiem tysięcy trzydzieści dwa i siedemdziesiąt) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

72. oskarżoną M. C. (1) solidarnie wraz z R. T. i B. L. kwoty 56.000 (pięćdziesiąt sześć tysięcy) zł,

73. oskarżoną M. C. (1) solidarnie wraz z B. L. kwoty 40.032 (czterdzieści tysięcy trzydzieści dwa) zł, z tytułu zawarcia umowy nr (...),

74. oskarżonego B. K. (1) solidarnie wraz z Ł. P. (1) i M. P. (4) kwoty 14.399 (czternaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

75. oskarżonego B. K. (1) kwoty 15.100 (piętnaście tysięcy sto) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

76. oskarżonego B. K. (1) solidarnie wraz z T. M. (2) kwoty 35.763 (trzydzieści pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

77. oskarżonego B. K. (1) solidarnie wraz z K. W. (2) kwoty 189.040 (sto osiemdziesiąt dziewięć tysięcy czterdzieści) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

78. oskarżonego B. K. (1) solidarnie wraz z D. P. (1) kwoty 87.890 (osiemdziesiąt siedem tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

79. oskarżonego B. K. (1) solidarnie wraz z D. P. (1) kwoty 36.090 (trzydzieści sześć tysięcy dziewięćdziesiąt) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

80. oskarżonych B. K. (1) i W. B. (1) solidarnie kwoty 53.188,22 (pięćdziesiąt trzy tysiące sto osiemdziesiąt osiem i dwadzieścia dwa) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...),

81. oskarżonego B. K. (1) solidarnie wraz z H. R. (1) kwoty 18.648 (osiemnaście tysięcy sześćset czterdzieści osiem) zł z tytułu zawarcia umowy nr (...)

LIV. Na podstawie art. 63. § 1. k.k. na poczet orzeczonych kar zalicza:

1. kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej M. C. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 czerwca 2012 rok, godz. 6:20 do dnia 21 listopada 2012 rok,

2. kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego K. K. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 czerwca 2012 rok godz. 11:00 do dnia 9 sierpnia 2012 rok,

3. kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego J. B. (1) okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 czerwca 2012 rok godz. 6:15 do dnia 27 listopada 2012 rok,

5. kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego P. M. (1) okres zatrzymania w dniu 7 sierpnia 2012 rok,

przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

LV. Na podstawie § 14. ust. 5. w zw. z § 2. ust. 3. i § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 rok w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. K. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. M. (1) z urzędu w kwocie 4.428 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) zł brutto.

LVI. Na podstawie art. 627. k.p.k. w zw. z art. 633. k.p.k. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki, i tak:

1. od M. C. (1) w 1/44 części, w tym obciążając ją wyłącznie i w całości kosztami poniesionymi w związku ze sporządzeniem w toku postępowania opinii informatyka oraz biegłych lekarzy psychiatrów związanych z ustaleniem jej stanu zdrowia,

2. od K. K. (1), J. B. (1), D. D. (2), P. M. (1), R. C., M. O. (1), S. P. (1), B. K. (1) i W. B. (1) po 1/44 części od każdego z nich,

i zwalnia wszystkich ww. oskarżonych z obowiązku uiszczenia opłat.

LVII. Na podstawie art. 624. § 1. k.p.k. zwalnia w całości z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych M. M. (1), w tym zakresie obciąża nimi Skarb Państwa.

LVIII. Na podstawie art. 632. pkt. 1) k.p.k. kosztami sądowymi w części uniewinniającej M. M. (1) obciąża Skarb Państwa.”

Apelacje od powyższego wyroku złożyli obrońcy M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1), D. D. (2), M. M. (1), S. P. (1), M. O. (1), W. B. (1) i B. K. (1).

Obrońca oskarżonej **M. C. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„1) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 258 § 1 k.k., poprzez jego niewłaściwą subsumpcję, a w konsekwencji przyjęcie, iż oskarżona M. C. (1) działała w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodziły osoby wyszczególnione w pkt I części dyspozytywnej wyroku, podczas gdy M. C. (1) nie miała świadomości istnienia takiej struktury przestępczej, co wskazuje na to, iż nie mogła akceptować jej właściwości, stosunków wewnętrznych oraz celów, a tym bardziej godzić się na ich przestępczą realizację, w tym poddać się panującej tamże dyscyplinie i gotowości do udziału w tejże działalności, a zaświadcza o tym, iż niemożliwym jest przypisanie M. C. (1) umyślnej (objętej zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym) przynależności do wskazanej grupy przestępczej;

2) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 65 k.k., poprzez jego błędną wykładnię, a następnie przyjęcie, iż oskarżona M. C. (1) uczyniła z przypisanej jej działalności przestępczej stałe źródło dochodu, albowiem czerpała dodatkowe profity z tych działań w postaci obrotu kredytami, dobrej oceny działalności Oddziału, premii dla pracowników, dostępu do gotówki z zaciągniętych kredytów, podczas gdy przepis ten wymaga wykazania dochodu, tj. dokonanego po stronie sprawcy przysporzenia majątkowego -nawet minimalnego i niestałego - jaki osiągnął, a nie profitów, tj. udogodnień, zmiany sytuacyjnej, które odniósł;

3) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 297 § 1 k.k., poprzez jego wadliwie zastosowanie, a w następstwie przyjęcie, iż oskarżona M. C. (1) dopuściła się przypisanych jej oszustw kredytowych, podczas gdy M. C. (1) „nie

przedkładała” podrobionych, przerobionych, poświadczających nieprawdę lub nierzetelnych dokumentów, albowiem to w/w dokumenty były jej „przedkładane” przez resztę oskarżonych jako bankowi, tj. osobie, która zgodnie z teorią organów działała w imieniu i na rzecz osoby prawnej - (...) S.A. w B., O. w S.;

4) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k., poprzez jego błędną subsumpcję, a w konsekwencji przyjęcie, iż oskarżona M. C. (1) działała na szkodę (...)w B., podczas gdy oskarżona M. C. (1) nie posiadała samodzielności decyzyjnej, a w ramach swej świadomości nie działała z zamiarem bezpośrednim, tudzież ewentualnym, skutkującym wyrządzeniem (...) w B. szkody majątkowej w wyniku swojego działania lub zaniechania, na które się godziła;

5) naruszenie prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 389 § 2 k.p.k. (w brzmieniu sprzed 30 czerwca 2015 roku), poprzez uniemożliwienie oskarżonej M. C. (1) - na rozprawie w dniu 27 listopada 2014 roku - wypowiedzenie się co do treści odczytanych jej wyjaśnień w wyniku zaniechania „zwrócenia się” do niej w tym zakresie przez Sąd, podczas gdy przepis ten, po dokonanych odczytaniu wyjaśnień oskarżonego z etapu postępowania przygotowawczego, nakłada na Sąd obowiązek „zwrócenia się” do oskarżonego, celem umożliwienia oskarżonemu wypowiedzenia się co do określonej kwestii, a dotyczącej treści odczytanych wyjaśnień, tj. ich podtrzymania lub niepodtrzymania, uzupełnienia bądź też zmiany;

6) naruszenie prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 116 k.p.k. w zw. z art. 176 § 3 k.p.k. w zw. z art. 393 § 3 k.p.k., poprzez przyjęcie przez Sąd meriti, iż składane przez oskarżoną M. C. (1) oświadczenia nie mogły stanowić dowodu w toku procesu, a przedkładanie kolejnych pism z jej stanowiskiem oraz oceną przeprowadzonych uprzednio dowodów było niedopuszczalne, podczas gdy sporządzenie poza postępowaniem karnym oświadczenia, a następnie odczytanie go przez oskarżonego lub Sąd (co było czynione), czyni obligatoryjnym rozpoznanie tegoż dokumentu przez Sąd w ramach swobodnej oceny dowodów oraz świetle innych przeprowadzonych dowodów;

7) naruszenie prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k., poprzez sprzeczną z zasadami logiki, wiedzy oraz doświadczenia życiowego analizę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w rezultacie przyjęcie, iż:

- oskarżona M. C. (1) wydała względem podległych jej pracowników (M. M. oraz W. P.-Musiał) zakaz weryfikowania wiarygodności kredytobiorców banku w systemie (...) oraz (...), podczas gdy zeznania pozostałych w sprawie świadków, w tym J. R. (2), J. B., G. D., M. K. zaprzeczają przyjętej przez Sąd tezie, która nie znajduje nadto oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, albowiem brak jest materialnych nośników (dokumentów, notatek, pisemnych poleceń służbowych) pochodzących od M. C. (1) - przez nią podpisanych - w których to treści zakazuje analitykom dokonywania w/w czynności;

- oskarżona M. C. (1) mogła we własnym zakresie dokonać analizy, weryfikacji wiarygodności kredytobiorców banku, podczas gdy oskarżona nie posiadała dostępu do systemu informatycznego (...)oraz (...), odpowiedniego w tym zakresie przeszkolenia, doświadczenia, jak i kompetencji oraz takiego obowiązku, a jedynymi osobami uprawnionymi do przeprowadzania tego typu procedur w banku były pracownicy M. M. oraz W. P.-Musiał - jako analitycy kredytowi;

- oskarżona M. C. (1) działała na szkodę (...) w B. Oddział w S., z uwagi na to, iż nie podejmowała się analizy przedłożonych jej dokumentów, tudzież sporządzonego przez analityków raportu, podczas gdy dyrektor oddziału nie miała kompetencji do sprawdzania - we własnym zakresie - „pozytywnego” raportu przedłożonego jej przez analityka;

- danie pełnej wiary zeznaniom świadków M. M. oraz W. P.-Musiał, uznając je za spójne oraz rzeczowe, podczas gdy depozycje w/w osób nacechowane były negatywną oceną oskarżonej M. C. (1), świadkowie Ci dobrze znali D. D. (2), K. K. (1) oraz J. B. (1), a nadto otrzymywały stosowne prezenty, w tym dobrze orientowały się w procedurze, który w banku miał miejsce;

- oskarżona M. C. (1) musiała wcześniej lub później podpisać umowy kredytowe, które zostały zawarte w okresie, w jakim oskarżona przebywała na urlopie, bądź też zwolnieniu, podczas gdy w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak jest faktów, tudzież informacji o faktach, które powyższą tezę by potwierdzały;

- oskarżona M. C. (1) wracała z delegacji bezpośrednio do banku, celem podpisania umów kredytowych, podczas gdy w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak jest faktów, tudzież informacji o faktach, które powyższą tezę by potwierdzały, a przyjęta przez Sąd teza opiera się tylko i wyłącznie na domniemaniu i nadinterpretacji;

- oskarżona M. C. (1) była jedyną osobą decyzyjną w Oddziale (...) S., podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań przesłuchanych w sprawie świadków (pracowników banku) bezspornie wynika, iż drugim z pełnomocników Zarządu(...)w B. była świadek M. K. (6), która - co wynika z akt sprawy - składała swój podpis na umowie kredytowej przed podpisem M. C. (1) - zastępcy dyrektora oddziału, będąca osobą zorientowaną w sprawach w banku się dziejących, dzieląca pokój z M. M.;

- oskarżona M. C. (1) uczyniła sobie stałe źródło dochodu z przypisanych jej czynów zabronionych, podczas gdy żaden ze świadków, a nadto przeprowadzonych w sprawie dowodów nie potwierdził zmiany - na przestrzeni kilkunastu miesięcy - stanu majątkowego M. C. (1);

- oskarżona świadomie działała na szkodę (...) w S., podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika (fioletowa teczka załącznik do akt), iż dyrektor M. C. (1) sukcesywnie realizowała wydawane przez Centralę (...) w B. plany naprawcze, powstałe w wyniku przeprowadzonych uprzednio kontroli;

8) naruszenie prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 5 § 2 k.p.k., poprzez nieusunięcie na korzyść oskarżonej M. C. (1) powstałych podczas sprawy wątpliwości, o których mowa w pkt 7) apelacji.”

Alternatywnie - z ostrożności procesowej, w przypadku niepodzielenia przez Sąd Odwoławczy powyższym zarzutów, skarżący wskazał na:

„9) rażącą niewspółmierność kary, poprzez wymierzenie oskarżonej M. C. (1) kary łącznej w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 220 stawek dziennych po 100 zł każda, przy czym motywacja oskarżonej, brak uprzedniej karalności M. C. (1) oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy, nie przemawiają za utrzymaniem wobec M. C. (1) kary łącznej w wymiarze wyżej wskazanym.”

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o:

„zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej M. C. (1) od przypisanych jej w części dyspozytywnej wyroku czynów karalnych, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, alternatywnie zmianę zaskarżonego wyroku w pkt IV części dyspozytywnej wyroku, poprzez rozwiązanie węzła kary łącznej oraz orzeczenie względem M. C. (1) kary: za czyn przypisany jej w pkt I części dyspozytywnej wyroku - 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn przypisany jej w pkt II części dyspozytywnej wyroku - 1 roku pozbawienia wolności; za czyn przypisany jej w pkt III części dyspozytywnej wyroku - 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie wymierzenie oskarżonej kary łącznej (wedle przepisów sprzed 30 czerwca 2015 roku) w wysokości 2 lat pozbawienia wolności, przy równoczesnym zawieszeniu jej wykonania - na zasadzie art. 4 § 1 k.k. - na okres próby lat 5; uchylenie rozstrzygnięcia co do wymierzonej oskarżonej M. C. (1) kary grzywny, ujętego w pkt IV części dyspozytywnej wyroku.”

Obrońca oskarżonego **J. B. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia, skutkujący przyjęciem, iż oskarżony zarzuconych mu czynów dopuścił się w ramach udziału w zorganizowanej grupie przestępczej i w ramach działania w jej strukturach doszło do popełnienia zarzuczanych mu czynów, podczas gdy zebrany w sprawie materiał

dowodowy - nie pozwala na zakwalifikowanie relacji łączących poszczególnych współoskarżonych do kategorii działania w zorganizowanej grupie przestępczej;

2. rażąco niewspółmierność - surowość wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy, w sytuacji gdy jak przyjął Sąd Okręgowy, postawa oskarżonego oraz zakres złożonych wyjaśnień pozwalający na ustalenie nie budzącego wątpliwości stanu faktycznego sprawy, dawały podstawy do zakwalifikowania jego działań jako uprawniających Sąd do zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.”

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o:

„zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.”

Obrońca oskarżonego **K. K. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

„- błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzekania, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony K. K. (1) w okresie od sierpnia 2010 r. do lutego 2012 r. w S. i innych miejscowościach, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził M. C. (1), J. B. (1) oraz D. D. (2) w okresie od maja 2011 r. do lutego 2012 r. i D. C. (1) w okresie od października 2011 r. do lutego 2012 r., której celem było wyłudzenie kredytów z (...)w B. oddział w S. - tj. o czyn z art. 258 §1 k.k. - w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w toku niniejszego postępowania nie dostarczył dowodów na przyjęcie, że wymienieni działali w zorganizowanej grupie przestępczej (brak elementów istotnych dla zorganizowanej grupy przestępczej) - myląc tym samym działanie w zorganizowanej grupie przestępczej od współdziałania sprawców przestępstwa.

- rażąco niewspółmierność kary, wyrażającą się w orzeczeniu wobec oskarżonego, K. K. (1) kary łącznej 7-miu lat pozbawienia wolności, kary grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 100 zł stawka, bez uwzględnienia postawy procesowej oskarżonego wyrażającej się we wskazaniu - w swoich wyjaśnieniach swoistego modus operandi popełnianych wspólnie z innymi oskarżonymi zarzucanych mu przestępstw - co pozwoliło na przedstawienie zarzutów i pociągnięcie do odpowiedzialności karnej pozostałych sprawców.”

Podnosząc powyższe zarzuty apelująca wniosła o:

„zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej art. 258 §1 k.k. i orzeczenie przez Sąd Apelacyjny odmiennie w części dotyczącej orzeczenia o karze.”

Obrońca oskarżonego **D. D. (2)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego D. D. (2) - kar jednostkowych oraz kary łącznej w wymiarze 7 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka wynosi 100 zł, podczas gdy zasadnym jest z uwagi na postawę oskarżonego D. D. (2), przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów - wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych oraz kary łącznej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.”

Podnosząc powyższy zarzut, apelujący wniósł o:

„zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim i wymierzenie oskarżonemu D. D. (2) kar jednostkowych oraz kary łącznej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.”

Obrońca oskarżonego **M. M. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„rażąco surowość:

- wymierzonej oskarżonemu M. M. (1) kary, poprzez orzeczenie kary

7 miesięcy bezwzględnie pozbawienia wolności, pomimo istnienia w sprawie przesłanek przemawiających za wymierzeniem kary w niższym rozmiarze,

- orzeczenia naprawienia szkody w wysokości 44.250 złotych solidarnie z innymi współoskarżonymi w sytuacji, gdy rola M. M. (1) była narzędziowa i uzyskał on korzyść na poziomie 10% wyłudzonego kredytu, nie mając przy tym świadomości, iż zaciągnięty kredyt nie będzie spłacany przez osoby proszące go o przysługę.”

Podnosząc powyższy zarzut apelujący wniósł o:

„zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary orzeczonej wobec M. M. (1) oraz orzeczenie wobec tego oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w części, w wysokości odpowiadającej jego rzeczywistemu udziałowi.”

Obrońca oskarżonego **S. P. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„1/. obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 297 § 1 k.k. poprzez ich błędną wykładnię i jego niewłaściwe zastosowanie przez wyrażenie poglądu, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa opisanego w ww. przepisie, podczas gdy z dokładnej analizy okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, iż jego działanie nie nosiło znamion występku opisanego w powyższym przepisie przede wszystkim z uwagi na fakt, że oskarżony swoim zachowaniem nie dokonał czynności sprawczej przedmiotowego przestępstwa tj. S. P. (1) nie przedłożył w (...)w B. zakwestionowanego zaświadczenia o jego zatrudnieniu;

2/ obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj.

- art. 2 § 1 pkt. 1 § 2, art. 4, art. 5 § 2, art. 7 k.p.k. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dowolną, lakoniczną i jednostronną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem okoliczności dla oskarżonych korzystnych, w tym faktu, że oskarżony S. P. (1) nie składał osobiście wniosku o przyznanie mu kredytu przez Gospodarczy Bank Spółdzielczy w B., nie miał świadomości jakie dokumenty są składane wraz z jego wnioskiem o kredyt w szczególności nie wiedział, iż do ww. wniosku dołączone zostało zaświadczenie o jego fikcyjnym zatrudnieniu w firmie (...) s.c. A. P. ul. (...) w S. (1),

- bezkrytyczne uznanie za niewiarygodne części wyjaśnień oskarżonego S. P. (1) w sytuacji gdy są one logiczne, spójne i zostały potwierdzone przez świadka Z. C. (2),

- praktycznie pominięcie okoliczności, iż w oskarżony S. P. (1) zwrócił GBS w B. wszystkie środki pieniężne, które uzyskał od powyższego podmiotu w efekcie przyznania mu kredytu,

3/. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, w szczególności w zakresie wymierzenia kary poprzez uznanie, że S. P. (1) był osobą karaną sądownie podczas gdy w okresie, w którym miał on rzekomo dopuścić się zarzucanego mu czynu był on osobą niekaraną.”

Alternatywnie i z daleko posuniętej ostrożności procesowej, apelujący zarzucił: „rażącą niewspółmierność kary polegającą na tym, że orzeczona zasadnicza kara 7 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby w wymiarze 5 lat i kara grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50 zł, stoi w sprzeczności do celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, do wagi czynu, którego dopuścił się oskarżony, oraz relacji do celów, jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania, motywacji i sposobu zachowania się oskarżonego, rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunków osobistych oskarżonego, jego sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa i jego zachowania po popełnieniu przestępstwa podczas gdy kara 3 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby w wymiarze 2 lat spełni ustawowo

określone cele kary w szczególności z uwagi na fakt, że oskarżony w okresie objętym zarzutem był osobą niekaraną sędownie oraz w całości zwrócił (...) w B. wszystkie środki pieniężne, które uzyskał od powyższego podmiotu.”

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

„zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. P. (1) od zarzucanego mu czynu; alternatywnie zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie niniejszego postępowania karnego wobec S. P. (1) na okres próby w wymiarze 2 lat oraz wymierzenie kary grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50 zł.”

Obrońca oskarżonego **M. O. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżony miał świadomość, iż w dokumentacji kredytu znajdują się nierzetelne dokumenty których przecież on sam nie przedłożył, co jest szczególnie ważne gdy zauważyć, że rzetelne dokumenty przedłożone przez niego pozwalały bez żadnego problemu uzyskać pożyczkę we wnioskowanej wysokości,

- obrazę prawa materialnego - art. 46 § 1 kk, wyrażający się w nałożeniu na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody, w sytuacji gdy szkoda nie jest znamieniem przypisanego mu przestępstwa, jak i przypisanym oskarżonemu zachowaniem nie została wyrządzona,

- ewentualnie, rażącą niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy, kiedy przypisane mu zachowanie było indyferentne dla udzielenia pożyczki, gdyż osiągał dochody pozwalające na jej obsłużenie co poparł rzetelnymi dokumentami, jak i obsługuje ją w dalszym ciągu zgodnie z zawartą umową, nie rodząc po stronie banku żadnej szkody, a przeciwnie, generując zysk z oprocentowania.

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

„uniewinnienie oskarżonego.”

Obrońca oskarżonego **W. B. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na pominięciu przesłanek zastosowania wobec oskarżonego W. B. (1) instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, pomimo, że okoliczności czynu, postawa oskarżonego oraz jego zachowanie po popełnieniu czynu w pełni uzasadniały takie rozstrzygnięcie, a w konsekwencji naruszenie art. 66 kodeksu karnego.”

W zakresie orzeczenia co do kary jako zarzut ewentualny, na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd odwoławczy wniosku o zmianę w kierunku zastosowania warunkowego umorzenia postępowania, zarzucił:

„- rażącą niewspółmierność orzeczonej kary zarówno w zakresie jej rozmiaru zasadniczego, jak i zbędnie długiego okresu zawieszenia wykonania kary oraz pominięcie możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary,

- co do punktu LIII ppkt 80 błąd w zakresie zarówno wysokości orzeczonego obowiązku naprawienia szkody, jak i przyjęcia co do umowy zawartej przez oskarżonego, że doszło w ogóle do wyrządzenia szkody.

- co do punktu LVI ppkt 2 niecelowe obciążenie oskarżonego obowiązkiem zwrotu wydatków Skarbu Państwa w świetle szeregu innych zobowiązań finansowych wynikających z wydania wyroku”.

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

„zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego W. B. (1) poprzez orzeczenie o warunkowym umorzeniu wobec niego postępowania karnego na okres próby jednego roku, ewentualnie o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie względem oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary poprzez wymierzenie samoistnej kary

grzywny, względnie skrócenie okresu warunkowego zawieszenia kary do 1 roku, zmianę wyroku w punkcie LIII ppkt 80 poprzez uchylenie obowiązku naprawienia szkody”.

Wreszcie, obrońca oskarżonego **B. K. (1)** zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

„- co do poszczególnych czynów wskazanych w punktach od XLIII do XLVIII rażąco niewspółmierność orzeczonych kar jednostkowych jako zbyt surowych w stosunku do okoliczności czynów i ich skutków zwłaszcza w zakresie realizacji poszczególnych umów kredytowych;

- co do punktu XLIX oraz L zarzucam rażąco niewspółmiernie wysoką karę łączną pozbawienia wolności, jako nieodpowiadającą zarówno okolicznościom czynów jak i ich skutkom w zakresie realizacji umów, a także niewspółmierną w stosunku do rozstrzygnięć zapadłych wobec oskarżonych uznanych za członków zorganizowanej grupy przestępczej, co w świetle porównania zakresu czynów tychże oskarżonych z czynami przypisywanymi oskarżonemu B. K. (1) czyni wyrok wewnątrznie niesprawiedliwym, a także w zakresie zbędnie długiego okresu warunkowego zawieszenia wykonania kary;

- co do punktu LIII ppkt 74-81 błąd w zakresie zarówno wysokości orzeczonego obowiązku naprawienia szkody, jak i przyjęcia co do umów dotyczących Ł. P. i M. P., W. B. (1) i H. R., że doszło w ogóle do wyrządzenia szkody.

- co do punktu LVI ppkt 2 zarzucam niecelowe obciążenie oskarżonego obowiązkiem zwrotu wydatków Skarbu Państwa w świetle szeregu innych zobowiązań finansowych wynikających z wydane wyroku tj. grzywny i obowiązku naprawienia szkody.”

Podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

„zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego B. K. (1) poprzez obniżenie orzeczonych kar jednostkowych oraz obniżenie orzeczonej kary łącznej oraz skrócenie okresu warunkowego zawieszenia wykonania kary do lat 3; stosownie do okoliczności faktycznych zmniejszenie zakresu obowiązku naprawienia szkody, a nadto o uchylenie w tym przedmiocie punktów dotyczących umów kredytowych wskazanych w punkcie LIII ppkt 74, 80 i 81 wyroku; zwolnienie oskarżonego od obowiązku zwrotu wydatków Skarbu Państwa; nieobciążanie oskarżonego kosztami postępowania odwoławczego.”

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Co do apelacji oskarżonej M. C. (1).

Apelacja obrońcy oskarżonej okazała się w pewnym stopniu zasadna.

W pierwszej jednak kolejności stwierdzić należy, że nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrazy art. 258 § 1 k.k. Pomijając bowiem to, że w świetle treści owego zarzutu i jego uzasadnienia, należało podnieść faktycznie zarzut obrazy art. 7 k.p.k., stwierdzić należy, że zasadnie Sąd I instancji uznał, że w świetle dokonanej oceny materiału dowodowego nie ulegało wątpliwości, iż M. C. (1) dopuściła się przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.

Przyjmuje się, że zorganizowana grupa przestępcza jest ugrupowaniem co najmniej trzech osób, mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstw, które nie musi posiadać trwałej, rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania jak związek przestępczy, jednakże charakteryzuje się pewnymi elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról. Przez wymagane ustawą zorganizowanie grupy rozumie się funkcjonowanie zgodnie z pewnymi ustalonymi regułami i posiadanie wewnętrznej struktury, zatem pełnienie przez jej członków określonych funkcji bądź ról. Świadczy to o wewnętrznym uporządkowaniu grupy, stałości reguł jej funkcjonowania, a więc form zorganizowania, w przeciwieństwie do grupy osób choćby i stale popełniających wspólnie podobne przestępstwa, ale wymieniających się rolami w zależności od zaistniałych zmiennych sytuacji. Istnienie koleżeńskich powiązań pomiędzy członkami grupy nie sprzeciwia się przy tym zorganizowaniu w grupę przestępczą. Podobnie, brak mechanizmów wymuszających posłuszeństwo członków grupy, a nawet brak kierownictwa grupy, nie wyklucza

możliwości uznania grupy przestępczej za zorganizowaną. Zorganizowana grupa przestępcza może funkcjonować bowiem na zasadzie dobrowolnego udziału w niej jej członków. Istnienia zorganizowanej grupy przestępczej nie warunkuje również stosowanie wobec jej członków środków przymusu dla uzyskania ich posłuszeństwa i zapobieżenia opuszczeniu jej szeregów, a podobnie i systemu nagród zapewniających lojalność członków takiej grupy. Motywy, którymi kierują się poszczególne osoby, przystępując do grupy, nie mają znaczenia dla bytu zorganizowanej grupy przestępczej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 16 lipca 2013 r., II AKa 58/13).

Zorganizowana grupa, mająca na celu dokonywanie przestępstw, tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada w miarę trwałą strukturę, czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001 r., II AKa 28/01, Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2001, Nr 4, poz. 24, str. 13).

Wreszcie, posiadanie struktury może wyrażać się w wypracowaniu stałych form współpracy członków grupy oraz w podziale między nimi ról w aktywności przestępczej (por. E. W. Pływaczewski, A. Sakowicz, w: A. Wąsek, R. Zawłocki - red., Kodeks karny, s. 501).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że niewątpliwie oskarżeni tworzyli zorganizowaną grupę przestępczą.

Po pierwsze bowiem oskarżeni M. C. (1), K. K. (1), J. B. (1), a później także D. D. (2), stanowili stałe ugrupowanie osób mające na celu popełnianie przestępstw polegających, mówiąc najogólniej na uzyskiwaniu kredytów bez weryfikacji zdolności kredytowej kontrahentów i po przedłożeniu zaświadczeń, które nie odzwierciedlały rzeczywistości. To przecież M. C. (1) zaproponowała najpierw J. B. (1) zaciągnięcie kredytów na osoby trzecie i spłacenie kredytów K. K. (1). Co więcej, to oskarżona M. C. (1) zaproponowała, aby J. B. (1) wystawił fikcyjne zaświadczenia o zatrudnieniu tym osobom, gdyż prowadzi działalność gospodarczą oraz dodała, że nikt nie będzie tego sprawdzał (tak podał J. B. (1)). Ponadto w pewien czas po tym fakcie M. C. (1) zaproponowała J. B. (1) i K. K. (1), aby ci poszukiwali klientów, którzy będą zaciągali kredyty w banku (tak podał J. B. (1)). Ponadto po tych faktach utrwalił się właśnie taki sposób działania polegający na tym, że oskarżeni J. B. (1) i K. K. (1) przyprawiali do banku klientów, którym przyznawane były kredyty w specyficzny sposób, bez weryfikacji zdolności kredytowej (tak podawała m.in. M. M., W. P., a pośrednio także J. R. (2)), po często samodzielnym przygotowywaniu dokumentacji przez sam bank, na podstawie dostarczonych przez K. K. (1) i J. B. (1) danych (tak podawała m.in. M. M., W. P., J. J. B. (1), czy częściowo K. K. (1)), w bardzo krótkim czasie i w oparciu o przedkładane, częściowo osobiście przez oskarżonych, fałszywe lub stwierdzające nieprawdę zaświadczenia (tak podawali częściowo oskarżeni J. B. (1), K. K. (1), czy niektóre osoby na które zaciągane były kredyty). Co więcej, faktycznie z wypowiedzi wszystkich wymienionych wyżej oskarżonych wprost lub pośrednio wynikało, że M. C. (1) wiedziała, że część kredytów zaciągana jest przez fikcyjne osoby na potrzeby oskarżonych J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2), m.in. na spłatę wcześniejszych kredytów (potwierdzały to także M. M. i W. P.) oraz miała świadomość nieprawdziwości przedkładanych zaświadczeń. Należy także dodać, że sam oskarżony K. K. (1) określał wytworzoną sytuację jako „układ”, a sposób nawiązania współpracy z D. D. (2), jak słusznie wskazał Sąd I instancji, fakt występowania takiego układu potwierdzał. Przecież to oskarżeni J. B. (1) i K. K. (1) poinformowali D. D. (2), że mają znajomą w banku, że mogą mu „pomóc” załatwić kredyty, to oni zaprowadzili D. D. (2) do banku i przedstawili go M. C. (1) jako osobę, która będzie zajmowała się załatwianiem kolejnych kredytobiorców. Nie sposób również pominąć faktu, że w przypadku zaległości w spłacie poszczególnych kredytów, M. C. (1) sporządzała listę dłużników i występowała o spłatę zaległości nie do osób, które owe kredyty zaciągnęły, a do któregoś z oskarżonych (J. B. (1), K. K. (1), czy D. D. (2)) i to niezależnie od tego, kto „przyprawiał” konkretnego kredytobiorcę – tak podali wszyscy ci oskarżeni, tak twierdziły M. M. i W. P.. Ponadto, jak podały wymienione przez Sąd I instancji pracownicy banku, M. C. (1) nieraz sama spłacała zaległości kredytowe. Wreszcie nie sposób pominąć faktu, że jak wynika chociażby z wypowiedzi M. M. na wezwanie do centrali banku w B. wiozł M. C. (1) oskarżony D. D. (2), po wizycie w centrali oskarżona mówiła do D. D. (2), że się czepiąją i zaczęła z nim budować linię obrony, M. C. (1) mówiła, iż D. D. (2) założył konta firmom, aby wyglądało, że firmy te istnieją, gdy następowała kontrola to M. C. (1) kazała w dokumentacji przy kredytobiorcach wpisać nazwy firm, a później dawała je D. D. (2),

który donosił stosowne dokumenty (k. 871-878). Wreszcie zauważyć należy, że doszło do porozumienia na temat pobierania „prowizji” w wysokości 10% wartości kredytu (J. B. (1) przekazywał z tego tytułu pieniądze K. K. (1), a D. D. (2) J. B. (1) i K. K. (1)). Gdy do tego doda się kolejne wskazane przez Sąd I instancji okoliczności, takie jak gwałtowne reakcje na próby weryfikacji zdolności kredytowej kredytobiorców przeprowadzanych przez J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2), zbieżność dat udzielania kredytów i spłaty innych, czy zmniejszenia się wysokości wnioskowanych kredytów odpowiednio do zmian pełnomocnictwa do samodzielnego zawierania umów kredytowych, to nie mogło być nawet cienia wątpliwości, że współdziałanie rozważanych tutaj osób zdecydowanie wykraczało poza formę zwykłego działania wspólnie i w porozumieniu. Ewidentnie bowiem widać, że doszło do wytworzenia się pewnej trwałej struktury o poziomej organizacji polegającej na stałym składzie osobowym i ścisłym podziale ról. M. C. (1) zapewniała udzielenie kredytów, zabezpieczała weryfikację (a raczej jej brak) zdolności kredytowej osób, które formalnie o kredyt występowały, zapewniała formalną poprawność znajdujących się w banku dokumentów, pilnowała takiego przepływu gotówki z udzielanych kredytów, by formalnie nie było zastrzeżeń co spłaty przynajmniej części kredytów, wreszcie pod koniec działalności zabezpieczała ukrycie całego procederu. Najlepiej rolę oskarżonej M. C. (1) w całym procederze określił D. C. (1), który podał, że w trakcie jazdy do siedziby banku w S., D. D. (2) powiedział mu, że pracownicy banku już wszystko wiedzą i nie będzie problemu z wzięciem kredytu, a D. C. (1) będzie miał jedynie podpisać dokumenty i odebrać pieniądze. Rolą natomiast oskarżonych J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) było wyszukiwanie kredytobiorców, zaopatrywanie ich i przedkładanie w banku osobiście lub za pośrednictwem kredytobiorców, stosownych dokumentów oraz uzyskiwanie z tego procederu korzyści, czy to w postaci uzyskiwania środków na spłatę wcześniejszych kredytów, czy to w postaci uzyskiwania prowizji od kredytu, czy to w postaci uzyskiwania środków na własne przedsięwzięcia. Oczywiście jest zatem, że powstało ugrupowanie co najmniej trzech osób, że jego celem, co wprost wynika z ocenionych łącznie wyjaśnień wymienionych wyżej oskarżonych i pracowników banku, było dokonywanie przestępstw oraz że wytworzyła się w miarę trwała struktura organizacyjna, na co wskazuje nie tylko czas jej funkcjonowania, ale przede wszystkim stały podział ról, stałość reguł postępowania, stała gotowość do realizacji celów związanych z udzielaniem kredytów, czy wzajemne wspieranie się i uzupełnianie osób współdziałających (np. wpłacanie przez oskarżoną M. C. (1) rat kredytów, nawet z własnych środków, uzgadnianie sposobu ukrycia przestępczego procederu, korekty sposobu działania w zależności od zakresu pełnomocnictwa M. C. (1) itd.), a tym samym, że wymieniani oskarżeni stanowili zorganizowaną grupę przestępczą w rozumieniu art. 258 § 1 k.k. Wprawdzie nie występowało tutaj wyraźne przywództwo, chociaż „organizacyjna” rola M. C. (1) była aż nadto oczywista, ale struktura grupy nie nosiła charakteru pionowego z wyraźnym kierownictwem, lecz miała cechy organizacji poziomej, ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł.

Dalej stwierdzić należy, że wbrew wywodom apelującego, M. C. (1) miała pełną świadomość istnienia opisanej wyżej zorganizowanej grupy przestępczej. Przecież oskarżona dokładnie wiedziała, że współdziała ze stałą grupą osób, wiedziała że ich wspólnym celem jest uzyskiwanie kredytów, wiedziała że sposób działania jest cały czas taki sam, wiedziała, że z innymi osobami pełnią dokładnie określone role. Miała zatem pełną świadomość tworzenia pewnej stałej struktury. Przecież gdyby oskarżona nie miała świadomości występowania takowej, to zwracałaby się o spłatę kredytów do kredytobiorców, a nie do jednego z wymienionych wyżej oskarżonych, w związku z kontrolami nie jechałaby do centrali banku z jednym z nich, nie ustalałaby z nim „linii obrony”, nie czuwałaby nad szybkim udzieleniem kredytów i brakiem kontroli zdolności kredytowej formalnych kredytobiorców, tylko w przypadku tych kredytobiorców, których przyprowadzili oskarżeni J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2), nie ryzykowałaby spłacania ze swoich środków niektórych kredytów itd. Oczywiście jest, że oskarżona miała absolutną pewność, że wytworzyła się pewna stała struktura organizacyjna, której jest czynnym uczestnikiem. Zresztą oskarżony K. K. (1) wprost nazywał to „układem”, co wskazuje, że skoro on zdawał sobie sprawę z wytworzenia się takowego, to nie sposób przyjąć, aby świadomości owego „układu” nie posiadała M. C. (1).

Wreszcie nie sposób uznać, aby argumentem przemawiającym za uznaniem, że oskarżona M. C. (1) nie miała świadomości przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej miał być fakt braku wykazania, jakie konkretnie korzyści majątkowe uzyskiwała ona osobiście z działalności przestępczej. Pomijając kwestię ewentualnego uzyskiwania „profitów”, o czym niżej, zauważyć należy, że po pierwsze korzyści majątkowe z przestępczej działalności uzyskiwali oskarżeni D. D. (2), K. K. (1) i J. B. (1) (spłata wcześniejszych kredytów, uzyskiwanie dodatkowych środków

na własne potrzeby, 10 % prowizji od kredytu), czego oskarżona miała świadomość (na świadomość występowania prowizji wskazywał J. B. (1)), po drugie sam D. D. (2) przyznał, że zatrudnił córkę M. C. (1), oskarżony J. B. (1) stwierdził, że jeden z kredytów został zaciągnięty na spłatę umowy leasingowej syna M. C. (1), a oskarżony J. B. (1) oraz G. D. (3) wskazywali na zaciągnięcie jednego z kredytów na B. N. w celu uzyskania środków na odkupienie auta od syna M. C. (1). Nawet zatem jeżeli oskarżona nie uzyskiwała osobistych korzyści, to widać, że z przestępczej działalności pewne korzyści osiągnęli członkowie jej rodziny. Ponadto brak uzyskiwania korzyści majątkowych, czy raczej brak udowodnienia tego faktu, nie wyłącza możliwości ustalenia, że sprawca działał jednak w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Oczywiście taka sytuacja jawi się jako nietypowa, ale niewykluczona. Należy jednak podkreślić, że wymienione wyżej okoliczności wskazywały w sposób tak jednoznaczny na istnienie zorganizowanej grupy przestępczej i udział w niej oskarżonej M. C. (1), że kwestia osiągnięcia przez nią osobistych korzyści z tego faktu nie miała po prostu znaczenia.

Ostatecznie zatem uznać należy, że podniesiony przez apelującego zarzut obrazy art. 258 § 1 k.k. jawił się jako całkowicie chybiony.

Zgodzić należało się natomiast z apelującym, że Sąd I instancji wadliwie uznał, iż oskarżona M. C. (1) uczyniła sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu. Pomijając bowiem to, czy zarzut w tym zakresie należało sformułować jako obrazę art. 65 § 1 k.k., stwierdzić należy, że Sąd I instancji upatrywał tej cechy działania oskarżonej w fakcie cyklicznego obrotu kredytami, dobrej ocenie banku, wynikających stąd premii dla pracowników oraz dostępu do gotówki pochodzącej z kredytów. Tymczasem o stałym źródle dochodu sprawcy można mówić jedynie wówczas, gdy sprawca dopuszcza się przestępstwa lub przestępstw i takie zachowania stanowią dla niego sposób na uzyskiwanie dochodu. Stałe źródło dochodu nie jest równoznaczne z wyłącznym źródłem dochodu, może więc to być źródło dochodu współlistniejące z innymi, byleby miało charakter stały, a nie sporadyczny. Dochód sprawcy może mieć charakter dodatkowego źródła utrzymania, jednakże musi go cechować stałość jego uzyskiwania. Nie wystarczy zatem sporadyczne osiąganie dochodów przez sprawcę, gdyż z pojęciem stałości łączy się wielość i systematyczność jego uzyskiwania. Zwrot uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu oznacza trwałość oraz ciągłość uzyskiwanego dochodu. Nie musi to być źródło główne, ani też jedyne (por. wyrok Sądu Najwyższego z 20 grudnia 1971 r., IKR 249/71, OSNKW 1972, Nr 5, poz. 87, wyrok Sądu Najwyższego z 29 maja 1980 r., I KR 100/80, GPr. 1980, Nr 20, s. 403, czy postanowienie Sądu Najwyższego z 13 lutego 2008 r., III KK 369/07, OSNKW 2008, Nr 6, poz. 46).

Oczywiste jest również, że stałe źródło dochodu dotyczy uzyskania dochodu przez siebie, a nie przez osoby trzecie. Wynika to bowiem z samej istoty pojęcia dochód, które związane jest z uzyskaniem efektu materialnego dla siebie z własnej działalności. Z tego powodu nie sposób kojarzyć go również z działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, które to działanie może zmierzać do uzyskania korzyści także przez osobę trzecią. Wreszcie stwierdzić należy, że uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa, czy przestępstw, stałego źródła dochodu stanowi jeden z zamierzonych celów przestępczego działania sprawcy.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy, że żadna z przedstawionych przez Sąd I instancji okoliczności nie uzasadniała uznania, że oskarżona z popełnienia przestępstw uczyniła sobie stałe źródło dochodu. Po pierwsze bowiem nie wiadomo co rozumiał Sąd I instancji przez stwierdzenie, że oskarżona miała dostęp do gotówki pochodzącej z kredytów. Pieniądze uzyskiwane w ramach kredytów były albo przekazywane kredytobiorcom (często w celu przekazania ich innym osobom) albo przeznaczone na spłatę wcześniejszych kredytów oskarżonych J. B. (1), czy K. K. (1). Także przekazywane bezpośrednio M. C. (1) pieniądze przez współoskarżonych, ta przeznaczała na spłatę kredytów. W żaden sposób zatem „dostęp do gotówki” nie oznaczał stałego źródła dochodu w wskazanym wyżej znaczeniu.

Po drugie, wymienione wcześniej korzyści związane z członkami rodziny osiągnięte ewentualnie z przestępstw nie stanowiły osobistych korzyści oskarżonej, a jedynie takie mogą wskazywać na uczynienie sobie z popełnienia przestępstw stałego źródła dochodu. Ponadto miały one charakter tak sporadyczny, że nie sposób wiązać z nimi cechy stałości.

Po trzecie, wzrost obrotów banku, czy dobra o nim opinia nie stanowiły osobistego dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k., a tym samym nie mieściły się w dyspozycji tego przepisu.

Po czwarte, ewentualnym stałym źródłem dochodu mogłyby być uzyskiwane premie wynikające z dużej ilości zaciąganych kredytów. Te jednak ze swojej natury posiadają element uznaniowy, a ponadto poza lakonicznymi wypowiedziami w tym zakresie samej oskarżonej oraz niektórych pracowników banku, zwłaszcza W. P., nie wskazywały na ilość owych premii, nie wskazywały na częstotliwość ich udzielania (W. P. w jednym miejscu stwierdziła, że były udzielane raz w miesiącu) oraz nie wskazywały na ilość premii jakie uzyskała oskarżona (pojawiała się jedynie lakoniczna informacja na temat składania się w jakimś przypadku na premię dla M. C. (1), ale bez szczegółów). Wobec zatem lakoniczności ustaleń Sądu I instancji w rozważanym tutaj zakresie oraz przy kierunku wywiezionej apelacji, czynienie dalej idących i ewentualnie niekorzystnych dla oskarżonej ustaleń było niedopuszczalne i automatycznie wykluczało możliwość jednoznacznego przyjęcia, że premie stanowiły stałe źródło dochodu uzyskiwane z przestępstwa, pomijając czy taka pośrednia postać zysku w ogóle mieściła się w tym pojęciu.

Po piąte, pojawiły się wypowiedzi na temat przynoszenia perfum przez D. D. (2), ale w sytuacji, gdy np. M. M. wskazywała, że były one sprzedawane pracownikom banku, nie sposób uznać owego faktu jako podstawy do przyjęcia, że doszło do uczynienia sobie z przestępstwa stałego źródła dochodu, nawet jeżeli kupowane były po „okazyjnej cenie”. Nie wiadomo bowiem ile było takich przypadków oraz z czego wynikała okazyjność zakupu. Ponadto owe sytuacje niewątpliwie obejmowały jedynie część okresu przestępczej działalności oskarżonej, a ponadto niedorzecznością byłoby uznanie, że kilkakrotne okazyjne kupienie, czy nawet otrzymanie perfum, stanowiło stałe źródło dochodu w rozumieniu art. 65 § 1 k.k., zresztą także Sąd I instancji w rozważanym tutaj zakresie okoliczności tej nie powołał.

Po szóste wreszcie, M. M., którą trudno posądzić o chęć podawania nieprawdziwych i jednocześnie korzystnych dla M. C. (1) okoliczności, wyraźnie stwierdziła, że nie było widać, aby ta ostatnia wzbogaciła się w związku z przestępczym procederem. Wprawdzie często zmieniała samochody, ale czyniła to zawsze, a więc także poza okresem zarzucanej jej przestępczej działalności.

Ostatecznie zatem z opisów czynów przypisanych oskarżonej należało wyeliminować zwrot wskazujący na uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu. Należy też w tym miejscu zaznaczyć, że oczywiście inaczej w tym zakresie wyglądała sytuacja oskarżonych J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2). Ci bowiem poprzez uzyskiwanie kredytów i dysponowanie uzyskiwanymi kredytami otrzymywali w miarę regularny zastrzyk gotówki, służący czy to spłacie kredytów, czy to innej działalności, uzyskiwali z udzielanych kredytów prowizję w wysokości 10 % itd. W ich zatem przypadku uczynienie sobie z przestępstwa stałego źródła dochodu było oczywiste, zresztą ustalenie to nie było przez ich obrońców kwestionowane.

Zasługiwał również na uwzględnienie zarzut dopuszczenia się przez Sąd I instancji obrazy art. 297 § 1 k.k.

Po pierwsze bowiem zauważyć należy, że wymienione wyżej przestępstwo może zostać popełnione jedynie poprzez działanie. Jednocześnie stwierdzić należy, że zawarte w art. 297 § 1 k.k. znamię „przedkłada” rozumieć należy szeroko i traktować je na równi z użyciem. Pojęcie to obejmuje zatem, jak prawidłowo wskazał Sąd I instancji, wszelkie działania polegające na składaniu dokumentów lub pisemnych oświadczeń, oddawaniu ich do przejrzenia lub oceny, a także inne formy występowania z dokumentami lub oświadczeniami w stosunku do osoby lub organu (zob. O. Górniok, *Przestępstwa gospodarcze*, s. 29). Oczywiście jest w tej sytuacji, że rozważanego tutaj przestępstwa można dopuścić się jedynie poprzez działanie. Nie oznacza to jednak konieczności działania osobistego, a wydaje się, że na potrzeby rozważanego tutaj zarzutu, tak właśnie rozumiał znamię „przedkłada” autor apelacji. W doktrynie dopuszcza się bowiem dokonanie rozważanego tutaj przestępstwa poprzez złożenie dokumentu wymienionego w art. 297 § 1 k.k. za pośrednictwem innej osoby (por. chociażby M. Królikowski - *Kodeks Karny. Część Szczególna. Tom II. Komentarz do art. 222-316*). Skoro zatem oskarżeni działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, skoro działali wspólnie i w porozumieniu z osobami zawierającymi transakcje, skoro mieli świadomość co do niewiarygodności przedkładanych zaświadczeń i przebiegu całego procederu, a więc również konieczności przedłożenia w banku

stosownego zaświadczenia o zarobkach, to ponosili odpowiedzialność karną za dokonanie przestępstwa z art. 297 § 1 k.k., nawet jeżeli nie we wszystkich sytuacjach osobiście dokumenty objęte dyspozycją tego przepisu przedkładali.

Oczywiste jest również, że M. C. (1) miała pełną świadomość co do wszystkich powyższych okoliczności, w tym tego, że przedkładano w banku „sfabrykowane” zaświadczenia. Rzecz jednak w tym, że owe dokumenty były przedkładane w banku, którym kierowała oskarżona. Ta zaś jako dyrektor banku i na podstawie udzielonych jej pełnomocnictw była upoważniona do reprezentowania banku przy dokonywaniu czynności prawnych związanych z wykonywanymi zadaniami, a więc także zawierania umów kredytowych. Oskarżona zatem, jako pełnomocnik banku, działając na zasadzie art. 38 k.c. w zw. z art. 97 k.c. faktycznie, jak zasadnie wskazał to apelujący, utożsamiana była z bankiem jako z osobą prawną i stroną zawieranej umowy kredytowej. Ponadto część dokumentacji po prostu fizycznie była jej przedkładana, jako osobie zawierającej w imieniu banku umowy kredytowe. Niemożliwe w takiej sytuacji było występowanie oskarżonej niejako w podwójnej roli, osoby przyjmującej dokumenty i niejako samej sobie je przedkładającej, nawet jeżeli fizycznie czynności tej dokonywały osoby z nią współpracujące. Należy podkreślić, że przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. stanowi oszustwo bankowe, a tym samym jest czynnością zmierzającą do oszukania przedstawiciela banku poprzez przedłożenie podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania m.in. kredytu bankowego, chociaż oczywiście wystąpienie skutku w postaci faktycznego oszukania banku i uzyskania kredytu, nie należy do jego znamion. Niemożliwe zatem było występowanie jednej osoby jednocześnie w roli oszukującej i oszukiwanej. Efektem powyższego stanowiska było uznanie, że oskarżona nie mogła być sprawcą przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k. i wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej przestępstwa przypisanego oskarżonej w punkcie II przepisu art. 297 § 1 k.k. oraz uniewinnienie oskarżonej od popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie III części dyspozytywnej wyroku.

Nie sposób natomiast było zgodzić się z zarzutem obrazy art. 296 § 1 i 3 k.k. Apelujący obraży treści tego przepisu upatrywał w niedostrzeżeniu przez Sąd I instancji braku samodzielności decyzyjnej M. C. (1) w zakresie spraw majątkowych banku, a związanej z brakiem możliwości samodzielnego podpisywania umów kredytowych i brakiem dostępu do systemu BIK i KRZ, jak również w brakiem działania w zamiarze bezpośrednim wyrządzenia bankowi szkody, w sytuacji, gdy udzielenie każdego kredytu pociąga za sobą pewne ryzyko, a ponadto oskarżona wdrażała stosowne plany naprawcze w banku. Z takim stanowiskiem nie sposób się jednak zgodzić. Po pierwsze bowiem M. C. (1) była dyrektorem Oddziału (...) S.A. w S., a tym samym automatycznie z racji pełnionej funkcji zobowiązana była do zajmowania się wszystkimi sprawami tego oddziału, w tym finansowymi. Po drugie, nie sposób pominąć udzielanych oskarżonej upoważnień nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), z których w sposób jednoznaczny wynika, że oskarżona upoważniona była do przyznawania kredytów i pożyczek o wartości do 200 000 zł. Wprawdzie na mocy pełnomocnictwa nr (...) ograniczono to uprawnienie do kredytów i pożyczek o wartości do 50 000 zł, ale w każdym wypadku powyższe upoważnienia uprawniały oskarżoną do jednoosobowego podejmowania decyzji w sprawach dotyczących oddziału, w tym właśnie udzielania kredytów i pożyczek. Po trzecie, z Regulaminu podejmowania decyzji kredytowych oraz wierzytelności trudnych w (...) w B., wynikało, że pierwszy poziom decyzyjny stanowią osoby upoważnione w oddziałach banku do podejmowania decyzji kredytowych, przez które rozumiano m.in. udzielanie kredytów (§ 4 pkt 5a) oraz że decyzje te podejmowane są jednoosobowo (§ 8). Trzeba także dodać, że w załączniku nr 1 do wymienionego wyżej Regulaminu wskazano wprost M. C. (1) jako osobę uprawnioną do podejmowania samodzielnych decyzji kredytowych. Nie sposób wreszcie pominąć faktu, że ze wskazywanych przez Sąd I instancji kart stanowiskowych wprost wynikało, że do zadań M. C. (1) należało m.in. podejmowanie decyzji w ramach udzielonych, a wymienionych wyżej, pełnomocnictw Zarządu. Gdy do tego doda się chociażby treść uchwały nr 29/2011 Zarządu GBS z 31 stycznia 2012 r. w sprawie przydzielenia kompetencji w podejmowaniu decyzji, to oczywiste jest, że oskarżona uprawniona była faktycznie do samodzielnego podejmowania decyzji we wszelkich sprawach związanych z działalnością kierowanego przez siebie oddziału, w tym w zakresie udzielania kredytów. Niewątpliwie zatem należała do podmiotów wymienionych w art. 296 § 1 k.k. To zaś, że same umowy kredytowe podpisywane były przez dwóch pełnomocników nie zmieniało postaci rzeczy, że same decyzje kredytowe oskarżona podejmowała jednoosobowo. Ponadto, nawet gdyby przyjąć, że decyzje musiały być podejmowane kolektywnie przez dwóch pełnomocników, to fakt takiego kolektywnego działania nie wyłączał odpowiedzialności na podstawie art. 296 § 1 i 3 k.k. każdego z owych pełnomocników, jeżeli dopuścili się oni przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków. Trzeba podkreślić,

że zajmowanie się sprawami majątkowymi w rozumieniu art. 296 § 1 k.k. wprawdzie charakteryzuje się pewną samodzielnością działania podmiotu, ale nie można rozumieć jej zbyt wąsko i utożsamiać z wyłącznie samodzielnym podejmowaniem decyzji lub samodzielnym dbaniem w sensie decydowania o zamierzonych działaniach o wzrost majątku lub zapobieżenie stratom. Oskarżona niewątpliwie była zatem podmiotem przestępstwa z art. 296 § 1 k.k.. Ponadto M. C. (1) zakazała weryfikacji zdolności kredytowej klientów (tak zeznały M. M. i W. P., a pośrednio J. R. (2), która podała, że oskarżona zrobiła W. P. awanturę za to, że sprawdzała miejsce zatrudnienia klienta oraz J. B. (1), który podał, że oskarżona namawiając go do wystawienia nieprawdziwego zaświadczenia zapewniała go, że nikt nie będzie tego sprawdzał – na temat tych zeznań i wyjaśnień dokładniej niżej) i zawierała umowy mając pełną świadomość, że klienci nie mają zdolności kredytowych i częściowo zaciągają kredyty nie dla siebie (częściowo wyjaśnienia współoskarżonych i zeznania pracownic banku M. M. i W. P.). Niewątpliwie zatem przekraczała swoje uprawnienia i niedopełniała obowiązków jako dyrektor oddziału zobowiązany do zawierania umów kredytowych z osobami, które dają gwarancję spłaty kredytów i które wcześniej zostały pod tym kątem sprawdzone. Niczego w tym zakresie nie zmieniała także kwestia tego, czy oskarżona osobiście była uprawniona do dokonywania sprawdzania zdolności kredytowej klientów w BIK, czy KR D. Samo bowiem zawarcie umów kredytowych przy świadomości nieprawdziwości przedkładanych zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach (na ten fakt wprost wskazywał J. B. (1), M. M., W. P., a częściowo także osoby bezpośrednio zaciągające kredyty) oraz przy oczywistej świadomości, że osoby te nie były zweryfikowane, a faktycznie nie mają zdolności kredytowych, stanowiło niedopełnienie obowiązków. Ponadto skoro wydawała swoim podwładnym wiążące tych pracowników polecenia, do czego z racji pełnionej funkcji dyrektora oddziału była uprawniona, to nawet jeżeli osobiście do jej zakresu obowiązków nie należało dokonywanie sprawdzeń klientów w BIK lub KR D, to nadużyła swoich uprawnień zakazując dokonywania stosownych sprawdzeń lub dostarczania oświadczeń PIT. W sposób oczywisty wypełniła zatem znamiona przestępstwa z art. 296 § 1 k.k.

Dalej stwierdzić należy, że strona podmiotowa przestępstwa z art. 296 k.k. charakteryzuje się umyślnością w obu postaciach zamiaru (bezpośrednim i ewentualnym). Skoro zatem, jak to już wyżej wskazano i o czym będzie jeszcze mowa niżej, oskarżona już J. B. (1) mówiła, by ten wystawił nieprawdziwe zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, skoro zapewniała, że nikt nie będzie tego sprawdzać, skoro później zakazywała pracownikom banku sprawdzania zdolności kredytowej klientów, skoro zrobiła jednej z pracownic z tego powodu awanturę, skoro gdy zaczęły się kłopoty umawiała się z jednym ze współoskarżonych co do sposobu ukrycia faktu braku sprawdzania zdolności kredytowej klientów (wskazywało ta na jej pełną świadomość w tym zakresie przez cały okres przestępczej działalności), skoro miała pełną świadomość, że klienci nie posiadają zdolności kredytowej (gdyby było inaczej to klienci nie musieliby korzystać z pośrednictwa oskarżonych, nie musieliby być przyprowadzani przez J. B. (1), K. K. (1), czy D. D. (2) do oskarżonej, część kredytobiorców sama przyznawała, że zwróciła się o pomoc do oskarżonych bo nie mogła uzyskać kredytu), to oczywistym było, że oskarżona umyślnie i to w zamiarze bezpośrednim niedopełniała obowiązków i przekraczała swoje uprawnienia. W następstwie tego, co najmniej przewidywała i godziła się na wyrządzenia bankowi szkody. Szkoda zaś powstała już z chwilą zawarcia umowy kredytowej. Skoro bowiem żaden z klientów objętych przedmiotową sprawą nie posiadał zdolności kredytowej, to już sam fakt zawarcia umowy kredytowej w takiej sytuacji stanowił wyrządzenia szkody, gdyż zawarcie umów kredytowych i wypłacenie na tej podstawie środków pieniężnych było absolutnie niedopuszczalne. W przedmiotowej sytuacji nieporozumieniem było rozważanie takiej sytuacji, jak chciałby tego apelujący, w kategoriach zwykłego ryzyka kredytowego. Takowe oczywiście związane jest w większym lub mniejszym stopniu z działalnością kredytową, ale występuje jedynie wówczas, gdy kredytobiorca wcześniej został rzetelnie sprawdzony, a nie w sytuacji, gdy zupełnie świadomie nie weryfikowano klientów i wiadano, że nie mają oni zdolności kredytowych. Trzeba także podkreślić, że przedmiotową sprawą objęto tylko te kredyty, które nie zostały spłacone, a pominięto kredyty, które zostały w wyniku przestępczej działalności spłacone (głównie oskarżonych K. K. (1), czy J. B. (1)). Oczywiście zaś jest, że skoro zaciągane kredyty służyły m.in. spłacie wcześniejszych i nieobjętych zarzutami kredytów, to dochodziło do spirali zaległości i każdy zaciągany kredyt faktycznie wiązał się brakiem jego spłaty. Zresztą zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa związane było właśnie z samym faktem zaciągnięcia kredytów, które nie powinny zostać udzielone oraz z brakiem spłaty lub nieterminowością spłaty w zasadzie wszystkich z nich. Oczywiście zatem jest, że w wyniku przestępstwa powstała szkoda, jak również oczywiste jest, że podejmując w takich realiach decyzje o przydzieleniu kredytów, oskarżona co najmniej przewidywała i godziła się na to, że na skutek niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień wyrządza szkodę materialną. Należy jeszcze raz

podkreślić, że kredyty objęte zarzutami w znakomitej większości w ogóle nie były i nie są spłacane, niewielka część z nich była spłacana nieterminowo, a jeszcze mniejsza część z nich była spłaca na skutek wszczęcia postępowania, nawet orzeczenia Sądu I instancji. Należy jednak podkreślić, że już sam fakt zawarcia umowy i wypłacenia pieniędzy stanowił wyrządzenie szkody, skoro bank w normalnych realiach nie zawarłby umów kredytowych i nie tylko nie mógł wypłaconymi środkami dysponować w innych celach, ale znakomitej większości z nich nie odzyskał lub cały czas ma kłopoty z ich odzyskaniem.

Bez znaczenia w tej sytuacji była wskazywana w apelacji kwestia ewentualnego opracowywania przez oskarżoną planów działalności naprawczej, albowiem nawet jeżeli oskarżona takie działania podejmowała, to ewidentnie było to działanie maskujące, skoro jednocześnie oskarżona zawierała będące przedmiotem niniejszego postępowania umowy kredytowe.

Należy także w tym miejscu podkreślić, chociaż nie dotyczy to M. C. (1), że również w następstwie dokonania przez oskarżonych przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k. doszło do powstania szkody. Wprawdzie do znamion tego przestępstwa nie jest konieczne wystąpienie konkretnej szkody, albowiem przestępstwo to ma charakter formalny, a tym samym dokonane zostaje z chwilą przedłożenia podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu albo nierzetelnego, pisemnego oświadczenia dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania m.in. kredytu, ale nie oznacza to, że rzeczywistym następstwem owego przestępstwa nie może być powstanie konkretnej szkody. Brak bowiem tej okoliczności wśród znamion rozważanego tutaj przestępstwa nie wyłącza możliwości ustalenia, że szkoda taka realnie powstała. Jest to tym bardziej oczywiste, że rozważane tutaj przestępstwo stanowi niejako przygotowanie do wyłudzenia kredytu, a tym samym w sytuacji przypisania sprawcy jego popełnienia związek pomiędzy powstaniem szkody w postaci nieuzasadnionego przyznania kredytu, a działaniem oskarżonego jawi się jako oczywisty. Ponadto treść art. 297 § 3 k.k. wskazuje, że ustawodawca wyraźnie wiązał możliwość powstania szkody w związku z popełnieniem przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k., skoro jako jedną z przesłanek odstąpienia od wymierzenia kary wymienił zaspokojenie roszczeń pokrzywdzonego. Z taką też sytuacją mieliśmy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Jak to już bowiem stwierdzono, w przypadku wszystkich kredytów, których dotyczyło przestępstwo z art. 297 § 1 k.k., żaden z kredytobiorców nie uzyskałby owego kredytu, gdyby nie zostały przedłożone podrobione, czy nierzetelne zaświadczenia. Oczywiście zatem szkodą był sam fakt zawarcia umów kredytowych, rozdysponowania środkami finansowymi banku oraz niemożliwością ich wykorzystania w celu udzielenia nieobarczonych ryzykiem innych kredytów, aczkolwiek oczywistym jest, że okoliczności te nie stanowią znamion przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k. Automatycznie, nawet w tych nielicznych sytuacjach, w których kredyty były lub są spłacane, fakt powstania tak rozumianej szkody był oczywisty. Po drugie, w prawie wszystkich wypadkach kredyty, których dotyczyło przestępstwo z art. 297 § 1 k.k., nie były spłacane, albo były spłacane nieterminowo, co na wystąpienie szkody wskazuje w sposób oczywisty. Ostatecznie zatem, wobec złożenia prawidłowego wniosku o naprawienie szkody (art. 49a k.p.k.), czego nikt w sprawie zresztą nie kwestionował, wobec skazania oskarżonych oraz wobec wystąpienia szkody i oczywistego związku owej szkody z faktem dokonania przestępstwa z art. 297 § 1 k.k., orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody, było obligatoryjne i to również w stosunku do sprawców tego ostatniego czynu zabronionego.

Odnosząc się do zarzutu obrazy treści art. 389 § 2 k.p.k. (w brzmieniu z chwili przesłuchania oskarżonej M. C. (1)) stwierdzić w pierwszej kolejności należy, że powinnością przewodniczącego składu orzekającego po odczytaniu wyjaśnień oskarżonego jest wezwanie tego ostatniego do wypowiedzenia się co do treści odczytanych protokołów oraz do wyjaśnienia występujących w poszczególnych protokołach (a dokładniej w zawartych w nich wyjaśnieniach) rozbieżności. Należy się jednak zastanowić, czy w sytuacji, w której oskarżona, jak wynika z protokołu rozprawy z dnia 27 listopada 2014 r. nie tylko odmówiła składania wyjaśnień, ale również odpowiedzi na pytania, obowiązek taki nie jawił się jako zbędny. Skoro bowiem oskarżona oświadczyła, że nie będzie odpowiadała na pytania, to trudno sobie wyobrazić w jaki sposób sąd uzyskałby oświadczenie oskarżonej na temat odczytanych protokołów. Podkreślić również należy, że w treści poszczególnych wyjaśnień oskarżonej nie występowały sprzeczności, które wymagałyby wyjaśnienia. Brak zatem wezwania do ustosunkowania się do treści protokołów nabierał w powyższych realiach innego znaczenia, gdyż faktycznie wynikał ze stanowiska samej oskarżonej i nie rodził dla niej jakichkolwiek

negatywnych skutków. Oczywiście Sąd I instancji, nie był konsekwentny i kierował rozważane tutaj wezwania do innych oskarżonych, którzy również odmówili składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, ale niczego to nie zmienia. Nawet bowiem jeżeli Sąd I instancji w wypadku M. C. (1) naruszył dyspozycję art. 389 § 2 k.p.k., to naruszenie owo miało jedynie charakter formalny. Tymczasem aby zarzut obrazy prawa procesowego okazał się skuteczny, należało wykazać jego wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Taka zaś sytuacja w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła. Jak to bowiem wyżej stwierdzono wyjaśnienia oskarżonej nie zawierały wymagających ewentualnego ustosunkowania się rozbieżności, oskarżona na żadnym etapie postępowania sądowego nie sygnalizowała jakichkolwiek kwestii dotyczących braku wezwania do ustosunkowania się do treści odczytanych protokołów, zresztą w większości nie uczestniczyła w rozprawach, a treść owych protokołów, a raczej zawartych w nich wyjaśnień, była tego rodzaju, że bez jedynie formalnego, bo oskarżona nie chciała składać wyjaśnień i odpowiadać na pytania, ustosunkowania się do ich treści, w żaden sposób nie uniemożliwiała dokonania oceny, tak tego dowodu, jak i innych zgromadzonych w sprawie. Samo zatem formalne naruszenie, jeżeli uznać, że miało ono miejsce, nie dyskredytowało zaskarżonego wyroku. Należy także podkreślić, że sam apelujący poza lakonicznym stwierdzeniem, że brak oświadczenia co do podtrzymywania, czy odmowy podtrzymywania wcześniejszych wyjaśnień obligował sąd do oceny, którym wyjaśnieniom i w jakim zakresie dać wiarę, nie wskazał jakichkolwiek realnych okoliczności, które powodowałyby, że wskazywane uchybienie miało wpływ na treść rozstrzygnięcia. Jest to tym bardziej istotne, gdy uwzględni się, że Sąd I instancji analizował treść wyjaśnień oskarżonej, weryfikował je przez pryzmat innych dowodów, a ocena ich wiarygodności nie zależała od oświadczenia co do tego, czy oskarżona wyjaśnienia te podtrzymuje, czy nie. Często się też zdarza, że pomimo, iż oskarżony nie podtrzymuje określonych wyjaśnień, to właśnie one uznawane są za wiarygodne. Brak zatem wezwania oskarżonej do ustosunkowania się i to formalnego, do treści odczytanych wyjaśnień w przedstawionych wyżej realiach, nie miał jakiegokolwiek wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Należy też podkreślić, że jako niezrozumiałe jawiło się zawarte w uzasadnieniu apelacji stwierdzenie na temat zadania M. C. (1) pytania na rozprawie w dniu 28 listopada 2014 r., gdyż akurat na tej rozprawie oskarżona była nieobecna.

Odnosząc się natomiast do zarzutu obrazy art. 116 k.p.k. w zw. z art. 176 § 3 k.p.k. w zw. z art. 393 § 3 k.p.k. w pierwszej kolejności nie sposób pominąć treści art. 174 k.p.k., który statuuje zakaz dowodowy w postaci niedopuszczalności substytuowania dowodu z zeznań świadka lub wyjaśnień oskarżonego treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych. Jak stwierdził Sąd Najwyższy, wszelkiego rodzaju pisma i zapiski, mające zastąpić zeznania świadka lub wyjaśnienia oskarżonego, złożone poza rozprawą nie w formie protokołu i bez gwarancji swobodnej wypowiedzi oraz możliwości wyjaśnienia sprzeczności nie mają waloru dowodowego i nie mogą zastępować dowodu z wyjaśnień oskarżonego albo dowodu z zeznań świadka (wyrok z dnia 21 września 1972 r., IV KR 128/72, OSNKW 1973, Nr 7–8, poz. 99). Rozważany tutaj zakaz uznać należy za przejaw obowiązywania zasady bezpośredniości w przeprowadzaniu dowodów. Zakaz ten zapewnia organowi procesowemu personalny kontakt z osobowym źródłem dowodowym oraz gwarantuje, że środkiem dowodowym uzyskanym od tego źródła będą jego ustne zeznania, utrwalone następnie w protokole przesłuchania (por. Grzegorzczuk, KPK. Komentarz, t. I, 2014, s. 594). Przyjęta regulacja z jednej strony podkreśla proceduralne rygory przesłuchania poprzez przyjęcie, że wyjaśnieniami i zeznaniami są tylko oświadczenia złożone w trakcie przesłuchania, a z drugiej eliminuje określony sposób wykorzystania pism i zapisków, a to zastępowanie nimi dowodu z wyjaśnień oskarżonego lub zeznań świadka (por. Z. Kwiatkowski, Zakazy dowodowe w procesie karnym, Kraków 2005, s. 316).

Dalej zauważyć należy, że zawarty w art. 174 k.p.k. zakaz zastępowania nie jest równoznaczny z zakazem wykorzystania pism, zapisków i oświadczeń nie zamiast, lecz obok dowodu z wyjaśnień oskarżonego do celów jego weryfikacji. Oskarżony nie ma obowiązku składania wyjaśnień, nie można zatem na zasadzie argumentacji a maiore ad minus żądać od niego wyłącznie ustnie składanych wyjaśnień. Przyjąć jednak należy, że wszelkie pisemne relacje oskarżonego sporządzane w toku procesu i w celach procesowych, składane w miejsce jego wyjaśnień, nie mogą konkurować z dowodem z ustnie złożonych wyjaśnień i służyć do jego zastąpienia. Jeżeli sporządzane są w związku z przesłuchaniem i składane w trakcie tej czynności, powinny zostać włączone do protokołu przesłuchania jako jego załączniki. Mogą być wówczas wykorzystane jako dopełnienie wyjaśnień złożonych ustnie i do ich weryfikacji. Jeżeli jednak są z nimi sprzeczne, mogą służyć jedynie jako źródło informacji o możliwościach dowodowych, tj. o potrzebie uzupełniającego przesłuchania oskarżonego lub też przeprowadzenia innego istotnego dowodu (zob. w tej kwestii Z. Doda, A. Gaberle,

Dowody, s. 208 i n.). Powstaje zatem pytanie, czy dokumenty takie, jak listy, zapiski, oświadczenia i podobne pisma kierowane przez oskarżonego lub świadka do organu procesowego, ale niedopuszczone wyraźnie przez ustawę jako substytut wyjaśnień lub zeznań, mogą zostać odczytane w trybie art. 393 § 1 KPK. Sąd Najwyższy dopuścił możliwość uzupełnienia zeznań i wyjaśnień treścią własnoręcznie sporządzanych dokumentów w postaci szkiców, zestawień czy wyliczeń, z zamiarem uczynienia z nich załącznika stanowiącego integralną część równocześnie sporządzanego protokołu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 1987 r., II KR 88/87, OSNKW 1987, Nr 9-10, poz. 89, czy wyrok z dnia 11 kwietnia 1982 r., II KR 253/82, OSNPG 1983, Nr 10, poz. 108). Odmienna jednak sytuacja występuje wtedy, gdy pismo zmierza do zastąpienia dowodu z zeznań lub wyjaśnień i jest składane poza czynnością przesłuchania. Takie pismo nie może ani zostać przyjęte zamiast przesłuchania i sporządzenia protokołu tej czynności, ani też nie może stanowić podstawy do ustaleń faktycznych sprzecznych z zeznaniami świadka lub wyjaśnieniami oskarżonego. I dotyczy to także pism sporządzanych przez oskarżonego bez względu na fakt, że nie ma on obowiązku składania wyjaśnień. Pismo sporządzone przez oskarżonego lub świadka, które poprzez swoją treść zmierza do substytuowania lub uzupełniania o nowe elementy dowodu z wyjaśnień lub zeznań, podlega dyskwalifikacji dowodowej poprzez zakaz określony w art. 174 k.p.k. i w związku z tym nie może być odczytywane w trybie art. 393 k.p.k. Może i powinno zostać natomiast wykorzystane jako źródło informacji o możliwościach dowodowych (por. Jerzy Skorupka. Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. CK Beck, 2017 r., wyd. 23).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że poza oświadczeniem z dnia 20 stycznia 2015 r., które oskarżona odczytała osobiście na rozprawie w tym dniu, wszelkie pozostałe oświadczenia składane były albo poza rozprawami (oświadczenia z dnia 19 czerwca 2015 r. i z dnia 6 grudnia 2015 r.), albo na rozprawach (dwa oświadczenia z dnia 12 lutego 2015 r.), ale przez obrońcę oskarżonej, gdy oskarżona była na rozprawie w tym dniu, ale w żaden sposób nie zabierała głosu. Niedorzecznością byłoby zatem traktowanie owych oświadczeń, wbrew temu czego chciał apelujący, jako wyjaśnień M. C. (1) złożonych w formie pisemnej. Automatycznie zawarta w nich treść nie mogła być, jak słusznie przyjął Sąd I instancji, przedmiotem oceny jaka przynależna jest dowodowi z wyjaśnień oskarżonej. Można się natomiast zastanawiać, czy jako wyjaśnień nie należało potraktować oświadczenia odczytanego w dniu 20 stycznia 2015 r. Zostało ono bowiem odczytane przez samą oskarżoną na rozprawie, aczkolwiek nie w czasie formalnego przesłuchania. Nawet jeżeli przyjąć, że jednak Sąd I instancji wadliwie nie potraktował rozważanego tutaj oświadczenia jako wyjaśnień, to dokładna analiza jego treści wskazywała, że nie zawierało ono takiej treści, która wymagałaby szczególnego ustosunkowania się Sądowi I instancji, albo zawierała te elementy, które były przedmiotem oceny Sądu I instancji. Oskarżona bowiem w owym oświadczeniu wskazywała jedynie na to, że W. P. szablonowo wpisywała w dokumentacji kredytowej, że odstąpiono od sprawdzania klienta, czemu ta ostatnia w swoich zeznaniach jako całości zaprzeczyła, a której zeznania były dokładnie oceniane przez Sąd I instancji. Także wskazywane przez oskarżoną kwestie związane z kontrolą i zeznaniami świadka B. F. faktycznie niczego do sprawy nie wносиły, podobnie jak zawarte w oświadczeniu stwierdzenia na temat polityki kredytowej, umawiania się z klientami, a na kwestię dostępu do komputerów pracowników zeznawali sami pracownicy. Ponadto naciski na zaciąganie dużej ilości kredytów, czy umawianie się z klientami nie uprawniało, czy nie usprawiedliwiała w żaden sposób, takich działań jakich dopuściła się oskarżona. Faktycznie zatem rozważane tutaj oświadczenie niczego do sprawy nie wносиło, a tym samym jego pominięcie przez Sąd I instancji i brak oceny nie miał wpływu na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia. Jeżeli chodzi natomiast o pozostałe oświadczenia, to gdyby nawet uznać, że winny one zostać ujawnione w trybie art. 393 § 3 k.p.k. (ale nie traktowane i oceniane jak wyjaśnienia), to i one nie zawierały takiej treści, która wymagałaby inicjatywy dowodowej Sądu. W głównej mierze oświadczenia oskarżonej stanowiły własną, wyjątkowo jednostronną i nie dotyczącą w części meritum sprawy, ocenę dowodów. Niczego zatem nie wносиły one do sprawy. Podnosząc rozważany tutaj zarzut apelujący zresztą nie podjął nawet próby wykazania, w jaki sposób pominięcie treści oświadczeń oskarżonej wpłynęło na treść rozstrzygnięcia sądu, jakie zawierało informacje o źródłach dowodowych lub okolicznościach wymagających ewentualnej inicjatywy Sądu I instancji. Zresztą obrońca oskarżonej składał osobne wnioski dowodowe, które w większości były uwzględniane i w żaden sposób nie nawiązywał do oświadczeń oskarżonej.

Należy również podkreślić, że przywoływany przez apelującego przepis art. 116 k.p.k. dotyczy formy wniosków i oświadczeń, a nie wyjaśnień, a więc w sprawie na pewno nie miał zastosowania w znaczeniu, jakie nadawał mu

apelujący. Ponadto nie sposób było zarzucić Sądowi I instancji dopuszczenia się naruszenia art. 176 § 3 k.p.k. Pomijając to, że § 3 tego artykułu nie obowiązuje już od 2003 r., stwierdzić należy, że dotyczy on jako całość jedynie postępowania przygotowawczego, a tym samym nie mógł być przedmiotem obrazy przez Sąd I instancji, zwłaszcza w sytuacji, gdy będące przedmiotem zarzutu oświadczenia składane były w toku postępowania sądowego.

Rozważany tutaj zarzut jawił się ostatecznie jako niezasadny i to w sposób wręcz oczywisty.

Nie sposób również podzielić wywodów apelującego co do dopuszczenia się przez Sąd I instancji obrazy art. 7 k.p.k. Pomijając bowiem to, że podniesienie owego zarzutu wykluczało dopuszczalność jednoczesnego podniesienia zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k. (dyspozycję tego ostatniego przepisu zastosować można jedynie wówczas, gdy pomimo prawidłowej oceny dowodów pozostały wątpliwości, których nie udało się usunąć), czy obrazy prawa materialnego, stwierdzić należy, że faktycznie apelujący zarzut ten wiązał z wadliwą oceną zeznań świadków M. M. i W. P. oraz nieuwzględnieniem treści zeznań pozostałych pracowników banku w osobach J. B. i J. R. (2). Takie stanowisko nie wytrzymało jednak krytyki. J. B., jak sama zeznała, była nieobecna w pracy w okresie od grudnia 2010 r. do stycznia 2012 r., a więc praktycznie przez cały okres przestępczej działalności M. C. (1). Już zatem z tego powodu jej zeznania siłą rzeczy nie mogły być zbyt dokładne. J. R. (2) natomiast zatrudniona została w banku dopiero w listopadzie 2010 r., a tym samym jako nowy pracownik nie była wtajemniczana w istotne okoliczności związane ze zdarzeniem. Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że apelujący odwołał się jedynie do fragmentów i to nie najistotniejszych złożonych przez J. B. na rozprawie, kiedy siłą rzeczy były mniej dokładne, a pominął te fragmenty, w których wskazywała nie tylko na kontakty oskarżonej z oskarżonymi D. D. (2) i J. B. (1), ale również w których potwierdzała słowa M. M. co do tuszowania, czy uzupełniania dokumentacji poprzez zakładanie kont firm, czy dostarczanie w tym zakresie stosownej dokumentacji. Niezależnie od tego zauważyć należy, że ze względu na niezwykle krótki okres zatrudnienia w okresie przestępczej działalności zeznania J. B. były bardzo lakoniczne, na co ta zresztą sama momentami wskazywała. Ponadto nawet przytoczone przez apelującego fragmenty zeznań J. B. wskazują na ich względny charakter (nie słyszałam, raczej nie miała dostępu do BIK, albo KR D, chyba ja też miałam dostęp do tych systemów). Podobnie, eksponując pewne wypowiedzi J. R. (2), apelujący pominął te z nich, które potwierdzały przestępczy proceder oskarżonej, a dotyczyły zjawiania się w banku oskarżonych D. D. (2), K. K. (1) i J. B. (1), przyprowadzania przez nich innych osób i udawania się do gabinetu M. C. (1), spłacania przez tych oskarżonych kilku kredytów od razu, zrobienia przez oskarżoną awantury W. P. za to, że szukała kontaktu z kredytobiorcami i ustalała gdzie są zatrudnieni (pomimo jednoczesnych wypowiedzi, że nie wie, czy oskarżona wydała polecenie zakazu weryfikacji kredytobiorców). Ponadto zauważyć należy, że rozważana tutaj świadek sama wskazywała, że nikt z nią jako z nowym pracownikiem nie dzielił się informacjami, że długo zajmowała się operacjami do zaledwie 10 000 zł, a tym samym nie miała dostępu do wiedzy w wielu aspektach działania banku, że wiele rzeczy jej uciekło. Odwoływanie się zatem w takiej sytuacji przez apelującego do tego, że nie słyszała, czy nie wie o pewnych sytuacjach, było zabiegiem, który absolutnie nie uzasadniał podniesienia zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. Zupełnym zaś nieproszonym było odwołanie się do stwierdzenia świadka G. D. (2), że o nieprawidłowościach wie ze słyszenia. Dokładna bowiem analiza zeznań tego świadka wskazuje, że część zdarzeń widziała osobiście (widziała przychodzenie oskarżonych J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) do banku, przyprowadzanie przez nich klientów, zamykanie się z nimi w gabinecie oskarżonej M. C. (1), wzywianie tam pracownic M. M. i W. P., czekanie przez oskarżonych na osoby, które zawierały umowy kredytowe i pobierały z tego tytułu pieniądze, dokonywanie spłat niektórych kredytów przez M. C. (1) na jej stanowisku - oskarżona kazała jej w takich stanowiskach „zejść ze stanowiska” - spłacanie innych kredytów przez kredyty udzielone osobom przyprowadzonym przez K. K. (1) i J. J. B. (1), polecenia pozostania po godzinach pracy w oczekiwaniu na spłatę kredytów, zakazywanie przez oskarżoną sprawdzania klientów w BIK). Ponadto rzeczywiście podała ona, że o pewnych okolicznościach dowiedziała się na skutek relacji koleżanek (od M. M. i W. P. dowiedziała się, że te musiały dla klientów przyprowadzanych przez wymienionych oskarżonych realizować wnioski od ręki, że M. M. mówiła, że nosiła M. C. (1) wydruki niespłaconych kredytów, że od kogoś słyszała, że gdy był koniec miesiąca i brak było spłat, to M. C. (1) dzwoniła do oskarżonych K. K. (1), J. B. (1) lub D. D. (2) i wtedy był udzielany kolejny kredyt na spłatę zaległości), ale taka sytuacja nie podważała jej wiarygodności. Oczywiście bowiem jest, że ze względu na bezpośrednie zaangażowanie w sam proceder udzielania kredytów M. M. i W. P., inni pracownicy nie o wszystkim mogli wiedzieć, a tym samym mogli o tym dowiedzieć się jedynie ze słyszenia. Istotne jednak jest, co niestety apelujący

pominał, że faktycznie zeznania wszystkich trzech wymienionych wyżej świadków, w większym lub mniejszym zakresie potwierdzały wiele okoliczności podawanych przez M. M. oraz W. P.. Nie tylko zatem nie podważały one wiarygodności zeznań tych ostatnich, ale wskazywały że ocena głównych dowodów dokonana przez Sąd I instancji jawiła się jako w pełni prawidłowa. Należy także podkreślić, że zeznania M. M. i W. P. nie były jedynymi obciążającymi M. C. (1) dowodami, gdyż znajdowały częściowe potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonych K. K. (1), D. D. (2) i J. B. (1), a także w zeznaniach części osób, które formalnie zawierały umowy kredytowe. Ponieważ Sąd I instancji dowody te bardzo dokładnie ocenił, a apelujący nie podjął nawet próby polemiki z rozważaniami Sądu w tym zakresie, przeto nie ma potrzeby powtarzania całych wywodów w tym zakresie.

Z przedstawionych wyżej powodów jako zupełnie bez znaczenia jawiły się wywody apelującego co do tego, że w tak małym banku niemożliwe było, aby pracownicy nie widzieli lub nie słyszeli o pewnych zdarzeniach. Takie twierdzenie ewidentnie pomijało całą treść zeznań przywołanych świadków i po prostu mijało się z realiami sprawy.

Jako zupełnie niezrozumiałe jawiły się także wywody apelującego co do braku materialnych nośników potwierdzających winę oskarżonej M. C. (1). Niewyobrażalne bowiem było, aby oskarżona np. wydawała na piśmie polecenia odstąpienia od sprawdzenia klienta w BIK, czy aby na piśmie nakazywała szczególnie traktowanie klientów przyprowadzonych przez współoskarżonych. Podobnie, wskazywanie na brak zbadania, czy M. M. i W. P. prawidłowo obsługiwały system BIK, czy KRD, jawiło się jako nieporozumienie. To bowiem, że ewentualnie w protokołach pokontrolnych wskazywano na konieczność sprawdzania wiarygodności konsumentów, wręcz potwierdzało zeznania M. M. i W. P., które przecież wskazywały, że otrzymywały polecenia aby nie przeprowadzać stosownej weryfikacji. Co więcej, z zeznań G. D. (3) wynika, iż w przypadku kontroli M. C. (1) zrzuciła całą winę za nieprawidłowości na W. P.. Ponadto, jak prawidłowo wskazał Sąd I instancji, same zapisy w dokumentacji kredytowej na temat odstąpienia od sprawdzenia kredytobiorców, potwierdzały słowa świadków M. M. i W. P., co do zakazu wydanego przez oskarżoną w tym zakresie, gdyż nikt z własnej inicjatywy nie umieszczałby w dokumentacji zapisów, które w przypadku braku spłaty kredytów i kontroli, mogły daną osobę obciążyć.

Wreszcie bez znaczenia było to, czy oskarżona M. C. (1) miała osobisty dostęp do BIK lub KRD, gdyż z zeznań W. P. i M. M. wprost wynikało, że oskarżona to im zakazywała dokonywania stosownych sprawdzeń. Być może sugerując brak takiego dostępu apelujący starał się wykazać, że nieprawidłowości związane z brakiem weryfikacji kredytobiorców obciążały wyłącznie wymienione wyżej pracownice banku, ale w świetle przytoczonych wyżej wypowiedzi świadków, także dotyczących tych, w których wskazywano na awanturę za dokonanie sprawdzenia klienta, taka sugestia jawiła się jako zupełnie nieuzasadniona. Pomijała ona zresztą wyjaśnienia współoskarżonych, np. J. B. (1) w tej części, w której wskazywał na to, że gdy M. C. (1) zaproponowała mu zaciągnięcie kredytów w celu spłaty zobowiązań K. K. (1) i poprosiła o wystawienie nieprawdziwych zaświadczeń, poinformowała go, że nikt nie będzie tego sprawdzał. Takie zaś wypowiedzi potwierdzały wiarygodność relacji M. M. i W. P.. Wszelkie zatem próby dyskwalifikacji zeznań pracownic banku w oparciu o rozważaną tutaj okoliczność, czy dokonanej przez Sąd I instancji oceny tych dowodów, jawiły się jako zupełnie bezskuteczne.

Trzeba także podkreślić, że jako ostatni argument mający świadczyć o wadliwości dokonanej przez Sąd I instancji oceny dowodów, apelujący wskazał fakt braku decyzyjności M. C. (1). Wprawdzie rzeczywiście na poszczególnych umowach kredytowych podpis składała także M. K. (6), ale Sąd I instancji miał ten fakt na uwadze. Wyraźnie bowiem wskazał na tą okoliczność na stronach 72-73 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku. Co więcej, z zeznań wszystkich pracownic banku wynikało, że oskarżona M. C. (1) była osobą władczą i pozostali pracownicy po prostu wykonywali jej polecenia. Ponadto, pomijając wcześniejsze wywody co do uprawnienia oskarżonej do jednoosobowego podejmowania decyzji kredytowych, skoro na polecenie M. C. (1) analitycy odstępowali od weryfikacji klientów i wskazywały na zdolność kredytową poszczególnych osób, a wszelkie umowy kredytowe zawierane były zgodnie z wolą M. C. (1), to formalne podpisywanie przez M. K. (6) umów kredytowych objętych przedmiotowym postępowaniem, jawiło się jako formalność, a nie przejaw uprawnień decyzyjnych. Trzeba także podkreślić, że wbrew sugestii apelującego, Sąd I instancji dokonał oceny zeznań M. K. (6) i zasadnie wskazał, że ta, tak w toku procesu, jak i w czasie wcześniejszych kontroli, ewidentnie przyjmowała postawę osoby mało zorientowanej w całym procederze. Automatycznie jej zeznania jawiły się jako w zasadzie nieprzydatne w sprawie, a już na pewno nie mogły świadczyć o

niewiarygodności zeznań M. M. i W. P. oraz wadliwej ocenie tych dowodów dokonanej przez Sąd I instancji. Trzeba też jeszcze raz podkreślić, że zeznania wymienionych pracownic banku znajdowały częściowe lub nawet całkowite potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonych J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2), w zeznaniach części kredytobiorców, a nawet w dokumentacji kredytowej. Odwołanie się zatem jedynie do wybranych fragmentów zeznań niektórych pracownic banku, czy do pewnych nie mających faktycznie znaczenia okoliczności, absolutnie nie mogło podważyć prawidłowości dokonanej przez Sąd I instancji oceny zgromadzonych dowodów, zwłaszcza, że ta uwzględniała całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, była zgodna z treścią dowodów oraz z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Oczywiście, jak to przedstawiono w różnych miejscach niniejszego uzasadnienia, pisemne motywy zaskarżonego wyroku zawierały pewne niejasności (np. co do strony podmiotowej działania M. O., czy S. P. (1)), ale w żadnym przypadku nie podważały wniosku, że sama ocena dowodów w konfrontacji z ich treścią i zasadami doświadczenia dowodowego, jawiła się w zakresie winy oskarżonych, w tym M. C. (1), jako w pełni prawidłowa, podobnie jak poczynione w jej wyniku ustalenia faktyczne.

Powyższego wniosku nie mogły także podważyć sugestie apelującego, w żaden zresztą sposób szerzej nieuzasadnione, co do braku w materiale dowodowego dotyczącego tego, kto podpisywał umowy kredytowe, gdy oskarżona przebywała na urlopie lub zwolnieniu lekarskim lub co do bezpośredniego udawania się oskarżonej do banku z delegacji. Po pierwsze bowiem, jak dokładnie przeanalizował to Sąd I instancji, oskarżona na zwolnieniu przebywała bardzo krótko. Po drugie wyjazdy w delegacje trwały jeden dzień i faktycznie dotyczyły wyjazdów do nieodległego B.. Po trzecie i co najistotniejsze, oskarżona nie podważała w żadnym momencie autentyczności swoich podpisów na umowach zawartych w czasie urlopu lub delegacji. Po czwarte, część świadków wskazywała, że przy „fizycznym” podpisywaniu umów nie zawsze obecna była oskarżona, chociaż jak wskazuje dokumentacja kredytowa, w każdym takim przypadku na umowie widniał jej podpis. Po piąte wreszcie, jak też wskazywali pracownicy banku, oskarżona nie trzymała się godzin otwarcia banku i zjawiała się w nim także w czasie formalnej nieobecności. Wszystkie zatem te okoliczności nie pozostawiały cienia wątpliwości, że formalna nieobecność oskarżonej w czasie zawarcia dosłownie kilku kredytów objętych zarzutami, nie wykluczała tego, że to ona podpisała owe umowy i była zorientowana co do całego proceduru z nimi związanego. Skoro bowiem jej podpisy znajdowały się na umowach, to albo podpisywała je w czasie formalnej nieobecności, albo wcześniej lub później, niż czynił to kredytobiorca. Te ostatnie ustalenia jawiły się zatem jako logiczna konsekwencja opisanych wyżej okoliczności i lakoniczne stwierdzenie apelującego na temat braku dowodów co do tego, że oskarżona podpisała umowy faktycznie wcześniej, czy później, absolutnie ustaleń tych nie podważało, a praktycznie pomijało realia sprawy i treść dowodów.

Należy także podkreślić, że to sam Sąd I instancji stwierdził, że zeznania M. M. i W. P. nacechowane były negatywną oceną osoby oskarżonej, co wskazuje na ostrożną i wnikliwą ocenę dowodów z zeznań tych świadków. Zasadnie jednak Sąd I instancji jednocześnie z tego względu zweryfikował wiarygodność owych zeznań przez pryzmat innych dowodów, która to weryfikacja doprowadziła do prawidłowego wniosku co do wiarygodności relacji wymienionych dwóch pracownic banku. Trzeba także podkreślić, że dokładna analiza zeznań M. M., czy W. P., wskazywała że zawierały one także korzystne dla oskarżonej okoliczności. Przykładowo M. M. wskazywała, że po oskarżonej nie było widać aby się wzbogaciła w związku z przestępczym procederem, nie wskazywała na wypłacanie jej jakichś pieniędzy w zamian za zawieranie umów. Oczywiście zatem było, że mimo pewnej niechęci do oskarżonej zeznania rozważanych tutaj świadków, nie tylko że znalazły potwierdzenie w treści innych dowodów, na co już wskazywano, to jeszcze ich treść wskazywała na obiektywizm relacji świadków.

Ostatecznie zatem zarzut obrazy art. 7 k.p.k. nie zasługiwał na uwzględnienie. Oczywiście automatycznie nie sposób było uwzględnić zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k. zwłaszcza że apelujący zarzutu tego nie uzasadnił. Poczynione zaś na podstawie dokonanej przez Sąd I instancji oceny dowodów ustalenia faktyczne, w tym co do okoliczności wskazywanych w apelacji, jawiły się jako w pełni prawidłowe.

Wreszcie nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony jedynie „z ostrożności procesowej” zarzut rażącej niewspółmierności kary. Aby bowiem skutecznie podnieść zarzut rażącej niewspółmierności kary, należało wykazać, że pomiędzy karą orzeczoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć, przy prawidłowym uwzględnieniu przesłanek jej wymiaru określonych w art. 53 k.k. zachodziłaby rozbieżność i to o zasadniczym, rażącym charakterze.

Sama zatem surowość, czy łagodność kary, jeżeli jest usprawiedliwiona w świetle dyrektyw jej wymiaru określonych w wymienionym wyżej przepisie, nie może stanowić podstawy skutecznego zarzutu apelacyjnego. Tymczasem rozważany tutaj zarzut sprowadzał się faktycznie jedynie do lakonicznego stwierdzenia, że wymierzona kara łączna jawi się jako zbyt surowa w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonej, motywacji jej działania oraz warunków i właściwości osobistych oraz do wykazywania występowania podstaw do warunkowego zawieszenia odpowiednio obniżonej kary pozbawienia wolności. Z takim stanowiskiem nie sposób się jednak zgodzić

Po pierwsze bowiem, jak prawidłowo wskazał Sąd I instancji, stopień społecznej szkodliwości przestępstwa przypisanego oskarżonej w punkcie II zaskarżonego wyroku jawił się jako bardzo wysoki. Działania oskarżonej godziły bowiem w prawidłowy, rzetelny i uczciwy obrót gospodarczy, w którym funkcjonują uczciwe zasady gry rynkowej a decyzje gospodarcze podejmowane są w oparciu o interes ekonomiczny kontrahentów. Nie bez znaczenia pozostaje również rodzaj funkcji sprawowanej przez oskarżoną, która winna gwarantować kontrahentom i pracownikom banku uczciwość, rzetelność i dbanie, tak o interesy klientów, jak i o interes banku i zatrudnionych w nim pracowników. Zasadnie również Sąd I instancji wskazał na bardzo wysoką szkodę wyrządzoną przez oskarżoną, ilość kredytów, z którymi związany był przestępczy proceder oraz jego długość. Nie sposób również pominąć stopnia zorganizowania całego procederu, znajdującego swoje odzwierciedlenie w fakcie działania w zorganizowanej grupie przestępczej, złożonego sposobu działania charakteryzującego się m.in. dostosowywaniem się do zmieniających się realiów (np. obniżenie wysokości wniosków kredytowych proporcjonalnie do uprawnień oskarżonej do samodzielnego podejmowania decyzji kredytowych) oraz ilości osób zaangażowanych w cały proceder. Trzeba także podkreślić, że oskarżona działała z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, świadomie wykorzystwała swoją pozycję w banku i możliwość wydawania pracownikom stosownych poleceń.

Wszystkie zatem te okoliczności, praktycznie pominięte przez apelującego, wskazywały na bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości rozważanego tutaj przestępstwa i nakazywały wymierzenie kary w takim rozmiarze w jakim uczynił to Sąd I instancji.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że wprawdzie rzeczywiście oskarżona nie była dotychczas karana sędownie, ale fakt ten, uwzględniony zresztą przez Sąd I instancji, nie mógł przesądzić o wymierzeniu łagodniejszej kary pozbawienia wolności. Skala bowiem zawinienia oskarżonej i stopień społecznej szkodliwości jej czynu były tak wysokie, że nakazywały wymierzenie surowej kary. Nie sposób przy tym pominąć w pewnym sensie organizatorskiej roli oskarżonej, to ona niejako zainicjowała cały proceder, to ona nadzorowała większość czynności, ona wzywała pozostałych oskarżonych, gdy kredyty nie były spłacane, ona uzgadniała działania zmierzające do ukrycia całego procederu itd.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że także względ na indywidualne oddziaływanie kary nakazywał wymierzenie jej w rozmiarze orzeczonym przez Sąd I instancji. Łagodne potraktowanie oskarżonej wywołałoby u niej wrażenie opłacalności całego procederu i w efekcie kara nie spełniłaby swojego celu. Także względ na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa nakazywał orzeczenie kary w takim rozmiarze w jakim uczynił to Sąd I instancji. Na pewno społecznej akceptacji nie znalazłoby bowiem wymierzenie kary w postulowanym przez apelującego rozmiarze wobec osoby, która wykorzystwała swoje stanowisko, nie liczyła się z potrzebami banku, nie brała pod uwagę interesu jego uczciwych klientów i przede wszystkim działała przez długi okres czasu, dopuściła się przestępstwa w stosunku do mienia w bardzo dużym rozmiarze w związku z kilkudziesięcioma umowami kredytowymi. Wręcz przeciwnie, inne rozwiązanie wywołałoby poczucie opłacalności przestępczego procederu, tolerowania przez Państwo działalności przestępczej osób zajmujących określone stanowiska związane z pewnym stopniem zaufania, pobłażliwości wobec osób dokonujących poważnego przestępstwa, tylko dlatego, że nie była karana.

Ostatecznie zatem wymierzonej za czyn przypisany oskarżonej w punkcie II zaskarżonego wyroku kary pozbawienia wolności nie sposób uznać za nadmiernie surowej i to w stopniu rażącym. Ponieważ jednak rozważane tutaj przestępstwo zostało ostatecznie zakwalifikowane jedynie z art. 296 § 1 i 3 k.k. oraz ze względu na to, że Sąd Odwoławczy nie przyjął, aby oskarżona uczyniła sobie z jego popełnienia stałe źródło dochodu, konieczne było

obniżenie orzeczonej przez Sąd I instancji kary pozbawienia wolności do 4 lat pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 100 zł.

Nie budziła również wątpliwości z punktu widzenia przesłanek wymiaru kary określonych w art. 53 k.k., prawidłowość orzeczonej kary za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Wymierzenie bowiem kary zaledwie 10 miesięcy pozbawienia wolności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej przez okres półtora roku, przy uwzględnieniu stopnia zorganizowania grupy, ilości osób ją tworzących oraz roli w niej oskarżonej na pewno nie mogło uchodzić za rozstrzygnięcie nadmiernie surowe. Zresztą faktycznie apelujący nie kwestionował kary orzeczonej za to przestępstwo.

Dalej stwierdzić należy, że wobec obniżenia kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo opisane w punkcie II i uniewinnienia oskarżonej od popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie III części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, zachodziła konieczność uchylecia rozstrzygnięcia Sądu I instancji w przedmiocie kary łącznej tego rodzaju i orzeczenia jej od nowa. W tym zaś zakresie stwierdzić należy, że mogąc wymierzyć karę w rozmiarze od 4 lat do 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd Odwoławczy orzekł ją w rozmiarze 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a więc przy zastosowaniu w dużej części zasady absorpcji. Za takim rozwiązaniem przemawiał silny związek podmiotowo-przedmiotowy obydwu przestępstw, a więc ich tożsamość czasowa, współdziałanie z dużą ilością tych samych osób oraz jednak naruszenie różnych dóbr prawnie chronionych. Za takim rozwiązaniem przemawiał także wzgląd na osiągnięcie przez karę opisanych wyżej jej celów.

Stwierdzić także należy, że apelujący kontestował również rozmiar orzeczonej kary grzywny. Wprawdzie swoje wywody w tym zakresie poczynił niejako zbiorczo, nie odnosząc się do kar jednostkowych tego rodzaju, ale nie zmienia to postaci rzeczy, że oskarżona przez wiele lat pracowała na intratnym stanowisku, posiada dość spory majątek, nie posiada nikogo na utrzymaniu, po zwolnieniu z banku podjęła zatrudnienie jako pracownik biurowy, a ponadto jest osobą stosunkowo młodą dysponującą możliwościami zatrudnienia. Ustalenie zatem w tej sytuacji wysokości jednej stawki dziennej grzywny w wysokości 100 zł w należyтым stopniu uwzględniało możliwości majątkowe i zarobkowe oskarżonej. Ponadto, uwzględniając skalę przestępczego procederu, wysokość wyrządzonej szkody oraz wysokość korzyści, jakie inne osoby z niego osiągnęły, jako uzasadnione jawiło się wymierzenie kary grzywny w sumie w niewysokiej ilości 200 stawek dziennych. Nie sposób zatem rozstrzygnięcia Sądu I Instancji w tym zakresie uznać za nadmiernie surowego. Trzeba także podkreślić, że zastosowanie środków zabezpieczających w sprawie w żaden sposób nie umniejsza możliwości majątkowych oskarżonej. Przeciż środki te służą zabezpieczeniu m.in. wykonania orzeczonych kar grzywny, a tym samym wręcz ułatwiają wykonanie tej kary, a nie uniemożliwiają osiągnięcia tego skutku.

Niezależnie od powyższych wywodów na skutek wskazanych wyżej zmian w zakresie przestępstwa opisanego w punkcie II wyroku, zaistniała konieczność obniżenia, jak to wyżej przedstawiono, prawidłowo orzeczonej kary grzywny. Ponieważ jednak opisane zmiany nie wpływały w zbyt wysokim stopniu na kwestię aspektu finansowego kary, orzeczoną grzywnę obniżono do 150 stawek dziennych.

Wreszcie w związku z uniewinnieniem oskarżonej od popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie III zaskarżonego wyroku, odpadła konieczność orzeczenia kary łącznej grzywny.

Stwierdzić także należy, że uwzględniając wysokość orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności oraz treść art. 69 § 1 k.k., niezależnie od zmian treści tego przepisu w ostatnich latach, niedopuszczalne było zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zbędne zatem było odnoszenie się do wskazywanej w apelacji, pozytywnej prognozy jaką można rzekomo było postawić wobec oskarżonej, a która miała uzasadniać zastosowanie dyspozycji art. 69 § 1 k.k.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego J. B. (1)

Apelacja powyższa okazała się niezasadna.

W pierwszej kolejności nie sposób było zgodzić się z apelującym co do dopuszczenia się przez Sąd I instancji błędu w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że oskarżony zarzucanych mu przestępstw dopuścił się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Ponieważ co do okoliczności wskazujących na występowanie zorganizowanej grupy przestępczej, w której uczestniczył J. B. (1), w tym co do kwestii stopnia jej zorganizowania i kierownictwa, wypowiedziano się już wyżej, przeto zbędnym byłoby powtarzanie przedstawionej w tym zakresie argumentacji. Zauważyć jedynie należy, że już w świetle wyjaśnień oskarżonego J. B. (1) wynikało, że zakres powiązań jakie łączyły go z M. C. (1), K. K. (1), a później z D. D. (2) zdecydowanie wykraczał poza zwykłe porozumienie. Przypomnieć zatem należy, że przecież sam J. B. (1) przyznał, że od co najmniej kredytu udzielonego B. N., a więc praktycznie od początku swojej działalności, był umówiony z K. K. (1) co do pobierania prowizji od przyznaných kredytów, sam przyznał, że od początku był umówiony z K. K. (1), że procentem uzyskanym z każdego kredytu będzie się z nim dzielił, sam przyznał, że spłacał kredyty nie tylko swoje, ale także K. K. (1), sam stwierdził, że M. C. (1) dzwoniła do niego lub K. K. (1) w kwestii spłaty kredytów niezależnie od tego dla kogo faktycznie te kredyty były udzielane, sam przyznał, że umówili się z K. K. (1) i M. C. (1) co do wyszukiwania przez nich osób, które będą zaciągały kredyty formalnie na siebie, ale przeznaczały pieniądze głównie dla oskarżonych, sam potwierdził, że później doszli do porozumienia z D. D. (2) co do wyszukiwania kolejnych klientów, którym będą pomagali zaciągać kredyty w zamian za prowizje, sam stwierdził, że właśnie dzięki układowi w banku możliwe było dla klientów uzyskanie kredytów, sam potwierdził, że M. C. (1) o wszystkim wiedziała, a nawet to ona zaproponowała wyszukiwanie klientów, wystawianie fałszywych zaświadczeń i brak weryfikacji zdolności kredytowej osób wynajdowanych i przyprowadzanych przez oskarżonych J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2). Gdy do tego doda się stały skład osób biorących udział w procedurze oraz dokładny i stały podział ról pomiędzy współdziałającymi, to niewątpliwie zasadnie Sąd I instancji uznał, że oskarżeni tworzyli zorganizowaną grupę przestępczą. To zaś, że jakby inicjatorem całego przedsięwzięcia była M. C. (1), czy to, że inicjatywa ta wiązała się najpierw z koniecznością spłaty kredytów K. K. (1), żadną miarą nie zmienia postaci rzeczy, że całe przedsięwzięcie przybrało postać działalności zorganizowanej z udziałem co najmniej trzech osób, ze stałym założeniem prowadzenia opisanej przez Sąd I instancji działalności oraz ze ścisłym przypisaniem ról wskazującym na występowanie stałych więzów organizacyjnych z kierownictwem o charakterze poziomym. Oczywiście nie sposób również pominąć wypowiedzi chociażby K. K. (1), który wprost mówił o występowaniu układu w banku związanego z uzyskiwaniem klientów i udzielaniem kredytów, czy zeznań W. P. i M. M., które opisały dokładnie rolę każdego z oskarżonych i wprost wskazywały na wytworzenie się ścisłego podziału ról, w którym oskarżeni J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) przyprowadzali klientów zaopatrując ich w stosowne, aczkolwiek nieprawdziwe zaświadczenia, a M. C. (1) zabezpieczała udzielenie kredytu poprzez najpierw zakaz weryfikacji klientów przyprowadzanych przez wymienionych wyżej oskarżonych, a następnie zawieranie samych umów kredytowych, jak również kontrolowała przepływ środków, dbała o formalną spłatę kredytów itd. Zasadnie także Sąd I instancji wskazał na przepływ informacji pomiędzy wymienionymi oskarżonymi, który ewidentnie świadczył o wytworzeniu się pewnej struktury organizacyjnej i to o cechach trwałości, zważywszy na okres działalności oskarżonych oraz stałość form działania. Co do zatem wytworzenia się zorganizowanej grupy przestępczej o wskazanych już wcześniej cechach i co do udziału w niej J. B. (1) nie mogło być jakichkolwiek wątpliwości. Wprawdzie apelujący stwierdził, że ze strony J. B. (1) nie istniało jakiegokolwiek założenie sprowadzające się do uczestnictwa w działaniach grupy osób, której celem byłoby wyludzenie kredytów, ale z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Już bowiem przedstawione wyżej okoliczności przyznane przez oskarżonego, wprost wskazywały, że ten od początku świadomie uczestniczył w procedurze pozyskiwania kredytów na podstawie fałszywych zaświadczeń dla osób podstawionych lub nie posiadających zdolności kredytowej, nawet jeżeli w części wypadków jego zachowanie zakwalifikowane zostało jedynie z art. 297 § 1 k.k. Niczego też nie zmieniał fakt, że pomiędzy poszczególnymi osobami, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd I instancji, dochodziło do nieporozumień w zakresie rozliczeń finansowych, czy nawet pojedynczych samodzielnych zachowań. Takie bowiem sytuacje w ramach zorganizowanej grupy przestępczej się zdarzają i wręcz świadczą o tym, że wytworzyła się na tyle trwała i zorganizowana struktura, że umożliwia ona dokonanie niektórych czynności samodzielnie bez fizycznego udziału niektórych członków grupy. Należy także zauważyć, że takie było również porozumienie z D. D. (2), które wręcz dopuszczało możliwość pewnych samodzielnych działań ze strony tego ostatniego, oczywiście przy wykorzystaniu powstałego „układu”, do którego został on dopuszczony i za który miał uiszczać i uiszczał prowizję w związku z poszczególnymi kredytami. Ostatecznie zatem te ostatnie kwestie nie tylko nie niweczyły wniosku co do występowania

zorganizowanej grupy przestępczej, ale wręcz wnioski takie potwierdzały. Poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne w tym zakresie jawiły się zatem jako w pełni prawidłowe.

Nie sposób było również podzielić zarzutu rażącej niewspółmierności kary. Wskazywane bowiem przez apelującego okoliczności związane z przyznaniem się oskarżonego do winy, wyrażeniem skruchy, wpływem długiego okresu od popełnienia przestępstw, czy brakiem w tym czasie karalności, same w sobie nie mogły przemówić za postulowanymi przez apelującego rozwiązaniami.

Przede wszystkim apelujący zupełnie pominął prawidłowo wskazany przez Sąd I instancji bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów opisanych w punktach XV i XVI, które w zasadzie determinowały wysokość ostatecznej dolegliwości karnej, jaką poniósł oskarżony. W pierwszym bowiem przypadku zachowania oskarżonego dotyczyły aż 64 kredytów, a w drugim 8 kredytów. Zbiorcza wartość zaciągniętych kredytów na skutek działania oskarżonego była bardzo duża, sięgająca nawet milionów złotych. Oskarżony działał też nie tylko w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, ale jego działanie charakteryzowało się sporym stopniem przemyślenia. Dopuścił się on również zamachu na dość istotne dobro chronione prawem, a to m.in. pewność i rzetelność obrotu gospodarczego, a dokładniej obrotu bankowego. Dość długi był także okres działalności przestępczej oskarżonego, a fakt wykorzystania pełnienia istotnej funkcji przez jednego z członków grupy, jedynie stopień społecznej szkodliwości działania oskarżonego zwiększał.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że oskarżony działał z winy umyślnej, a jego celem działania było osiągnięcie ewidentnych korzyści majątkowych. Co więcej, z przestępczego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu, którą to okoliczność ustawodawca nakazuje potraktować jako okoliczność wpływającą na zaostrzenia wymiaru kary.

W tej zatem sytuacji przyznanie się oskarżonego do winy, jak widać częściowo formalne, skoro oskarżony, wbrew oczywistym faktom, zaprzeczył swojemu udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej, nie mogło stanowić okoliczności, która pozwalałaby na łagodniejsze jego potraktowanie. Oczywiście nie sposób jednocześnie nie zauważyć, że oskarżony złożył dość obszernie wyjaśnienia, w których wskazał na wiele okoliczności, które pozwoliły na ustalenie winy tak samego oskarżonego, jak i współoskarżonych, nawet w zakresie istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, ale z jednej strony okoliczność ta została przez Sąd I instancji uwzględniona przy wymiarze kary, a z drugiej strony nie sposób też tej okoliczności przeceniać, gdy zważy się, że w sprawie występował cały szereg innych dowodów, które na winę J. B. (1) i osób z nim współdziałających jednoznacznie wskazywały (zeznania części pracowników banku, zeznania części formalnych kredytobiorców, zeznania osób prowadzących niektóre firmy, dokumentacja kredytowa). W takiej zatem sytuacji przyznanie się do winy, czy złożenie dość obszernych wyjaśnień, aczkolwiek niewątpliwie przyczyniło się do wyjaśnienia niektórych okoliczności, to jednak nabierało nieco odmiennego znaczenia. Trzeba także podkreślić, że w niektórych fragmentach, jak prawidłowo przyjął Sąd I instancji, wyjaśnienia J. B. (1) okazały się niewiarygodne (por. chociażby kwestię kredytów zaciąganych przez P. U., czy G. J.). Kwestii zatem złożenia wyjaśnień i przyznania się do winy nie należy przeceniać, aczkolwiek niewątpliwie była to okoliczność łagodząca i w należyтым stopniu uwzględniona przez Sąd I instancji.

Nie przekonywał także argument dotyczący braku wejścia przez J. B. (1) w konflikty z prawem w ostatnich latach. Oskarżony ten był bowiem już trzy razy skazywany w Niemczech, ostatni raz w 2013 r., co jednak wskazuje na spory stopień demoralizacji i skłonność do wchodzenia w konflikty z prawem. Nawet zatem, gdy te skazania dotyczyły czynów popełnionych wcześniej, to nie zmienia to faktu, że oskarżony był kilka razy karany, co również musi znaleźć odzwierciedlenie w wymiarze kary.

Wreszcie należy mieć na uwadze wzgląd na osiągnięcie przez karę jej celów, tak w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i w zakresie indywidualnego oddziaływania. Nie sposób bowiem uznać, aby wymiar kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo dotyczące 64 kredytów, czy kary roku pozbawienia wolności za przestępstwo dotyczące 8 kredytów, przy uwzględnieniu wskazanych wyżej okoliczności obciążających rodziło w społeczeństwie poczucie nadmiernej surowości orzeczenia i to tylko z tego powodu, że oskarżony formalnie

przyznał się do winy i złożył mniej lub bardziej szczere wyjaśnienia. Nie sposób przy tym zgodzić się z poglądem co do jakiejś szczególnej skruchy, czy żalu ze strony oskarżonego, albowiem analiza wypowiedzi oskarżonego w toku postępowania nie wskazuje na jakieś szczególne jego zachowania fakt ten potwierdzające. Ponadto tezie tej przeczy faktyczny brak zaangażowania J. B. (1) w naprawienie szkód wyrządzonych przestępstwami, chociaż taka postawa byłaby najlepszym wyrazem skruchy, czy żalu. Trzeba także zauważyć, że wymierzenie łagodniejszych kar rodziłoby realne niebezpieczeństwo poczucia bezkarności u oskarżonego. Wskazywałoby bowiem, że wystarczy formalnie się przyznać, złożyć wyjaśnienia i już z tego powodu nie poniesie się poważniejszych konsekwencji.

Dalej stwierdzić należy, że także pozostałe kary pozbawienia wolności nie raziły nadmierną surowością. Wymierzenie bowiem kary 10 miesięcy pozbawienia wolności za półtoraroczny udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w wyniku którego doszło do udzielenia kredytu w kwocie blisko 200 000 zł oraz kary 7 miesięcy pozbawienia wolności za ciąg przestępstw z art. 297 § 1 k.k. jawiło się wręcz jako bardzo ładne, uwzględniając wskazywane wyżej okoliczności obciążające, jak i fakt, że kary te wymierzone zostały w absolutnie dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Ponieważ apelujący nie kwestionował wysokości kar grzywny, stwierdzić jedynie należy, że sytuacja materialna oskarżonego, ciężące na nim zobowiązania oraz osiągnięte w wyniku przestępstwa korzyści w pełni uprawniały Sąd I instancji do ustalenia wysokości jednej stawki grzywny w wysokości 100 zł. Takie ustalenie uwzględniało bowiem w należyтым stopniu możliwości majątkowe i zarobkowe oskarżonego. Jednocześnie ilość orzeczonych stawek dziennych grzywny za poszczególne przestępstwa nie była nadmierna i w należyтым stopniu uwzględniała opisane wyżej przesłanki wymiaru kary, jak również wielkość szkód wyrządzonych przez oskarżonego.

Wreszcie jeżeli chodzi o związek podmiotowo-przedmiotowy poszczególnych przestępstw, który decydował o wyborze określonej metody łączenia kar, stwierdzić należy, że część przypisanych oskarżonemu przestępstw godziła w różne, aczkolwiek zbliżone dobra chronione prawem, zbliżony był czas ich popełnienia oraz tożsamy, co zresztą rozumiałe, skład osób współdziałających, z tym że różne były osoby które formalnie zawierały umowy kredytowe. W tej zatem sytuacji zasadnie Sąd I instancji uznał, że stopień rozważanego tutaj związku był tego rodzaju, że pozwalał na wyśrodkowanie metody łączenia kar i orzeczenie kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (możliwe było wymierzenia kary łącznej od 3 lat i 6 miesięcy do 6 lat pozbawienia wolności) i 150 stawek dziennych grzywny (możliwe było wymierzenie kary w wysokości od 100 stawek do 230 stawek grzywny).

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że brak było w sprawie podstaw do zastosowania wobec oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia wymierzonych kar pozbawienia wolności. Poza bowiem ogólnym przywołaniem wymienionych wyżej stwierdzeń, co do przyznania się oskarżonego do winy, złożenia wyjaśnień, wyrażenia skruchy, czy braku karalności w ostatnim okresie, apelujący nie tylko nie naprowadził okoliczności, które uzasadniałyby podjęcie decyzji w oparciu o treść art. 60 § 2 k.k., ale jeszcze pominął cały szereg wskazanych wyżej okoliczności, które nie tylko nie pozwalały na zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, ale jeszcze wskazywały na wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Właśnie ze względu na przedstawione wyżej okoliczności nie sposób było uznać, aby wymierzenie kary nawet w najniższym ustawowym rozmiarze, byłoby nadmiernie surowe. Nie sposób bowiem uznać, aby oskarżony pojednał się z pokrzywdzonym, czy naprawił lub starał się naprawić wyrządzone szkody, a przede wszystkim takie ustalenia pozwalałyby na zastosowanie postulowanej instytucji. Także ze wskazanych wyżej powodów nie sposób dopatrzeć się rzeczywistej skruchy w postawie sprawcy, a brak popełnienia przestępstw w ostatnich latach, przy jednoczesnym fakcie ukarania jako takiego, nie był tą okolicznością, która pozwalałaby na wymierzenie kar poniżej ustawowego zagrożenia. Trzeba także podkreślić, że brak było podstaw do zastosowania dyspozycji art. 60 § 3 k.k., a i apelujący na wystąpienie przesłanek nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie tego przepisu nie wskazywał. Ponadto moment złożenia wyjaśnień oraz obiektywny i uświadomiony przez oskarżonego stan wiedzy organów ścigania co do okoliczności zarzucanych oskarżonemu przestępstw i osób z nim współdziałających, nie pozwalał na uznanie, aby ujawnił on okoliczności, o których mowa w art. 60 § 3 k.k. Samo przyznanie się do winy, potwierdzenie części, ale nie wszystkich, okoliczności poszczególnych czynów, czy nawet wskazanie pewnych okoliczności świadczących o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej,

to nie wypełnienie znamion dyspozycji wymienionej wyżej przepisu. Zresztą identycznie musiał ocenić tę sytuację apelujący, skoro w żaden sposób do dyspozycji art. 60 § 3 k.k. się nie odwoływał.

Wreszcie stwierdzić należy, że wobec treści art. 69 § 1 k.k. (niezależnie od stanu prawnego) oraz przy uwzględnieniu wysokości orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, niedopuszczalne było orzeczenie tej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Automatycznie zbędne, a wręcz niedopuszczalne było czynienie w tym zakresie jakichkolwiek rozważań.

Trzeba też podkreślić, że posiadanie rodziny, czy dzieci na utrzymaniu, a nawet wykonywanie pracy społecznej z młodzieżą, absolutnie nie mogło nakazać wymierzenia kary w łagodniejszym rozmiarze. Wprawdzie apelujący przywołał te okoliczności na potrzeby wykazania występowania podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary, ale ponieważ to ostatnie rozwiązanie było niedopuszczalne, stwierdzić należy, że nie przemawiały one za samym łagodniejszym wymiarem kar jednostkowych. Większość powyższych okoliczności charakteryzuje bowiem postawę każdego przeciętnego człowieka i stąd nie sposób nadawać im zbyt dużego znaczenia. Ponadto dobra opinia w miejscu zamieszkania jakoś nie powstrzymała oskarżonego od popełnienia przestępstw, a uwzględnianie przy wymiarze kary faktu posiadania rodziny i dzieci powodowałoby, że z założenia takie osoby należałoby traktować łagodniej, co uznać należy za niedorzeczne.

Ostatecznie zatem wymierzonej kary nie sposób uznać za nadmiernie surowej i to w stopniu rażącym.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego K. K. (1).

Apelacja powyższa okazała się całkowicie bezzasadna

Nie sposób bowiem było uwzględnić pierwszego z podniesionych w owej apelacji zarzutów, a to błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że oskarżony działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Ponieważ co do występowania wskazywanych przez apelującego elementów, które muszą zaistnieć, aby można było uznać, że mamy do czynienia ze zorganizowaną grupą przestępczą, a to współdziałania w jej ramach co najmniej trzech osób, występowania struktury organizacyjnej, pewnej trwałości owej struktury, celu działania owej struktury oraz jej ewentualnego kierownictwa, wypowiedziano się wcześniej, przy omawianiu apelacji obrońców oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1), przeto zbędnym byłoby powtarzanie przedstawionej w tym zakresie argumentacji. Jednocześnie zauważyć należy, że poza zacytowaniem orzecznictwa sądów wskazującym jakie elementy winna posiadać zorganizowana grupa przestępcza i jaką świadomość w tym zakresie winien posiadać jej członek, apelujący ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że K. K. (1) nie działał w takiej grupie, jak również do stwierdzenia, że w treści zawartego w akcie oskarżenia zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie ma nawet wzmianki o tym pod czyim kierownictwem działała grupa, co miało świadczyć o braku występowania jednego z konstytutywnych elementów zorganizowanej grupy przestępczej. Tymczasem przedstawienie orzecznictwa sądów i arbitralne stwierdzenie, że oskarżony nie działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, jawiło się jako zabieg nieskuteczny, który dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych w rozważanym tutaj zakresie absolutnie nie mogło podważyć. Jak to bowiem wcześniej stwierdzono, objęta przedmiotowym postępowaniem zorganizowana grupa przestępcza nie miała wyraźnego kierownictwa, gdyż jej struktura miała charakter poziomy ze ściśle ustalonym podziałem ról. Brak zatem wskazania kierownictwa grupy nie wykluczał możliwości uznania, że taka zorganizowana grupa występowała. Należy także podkreślić, w związku z cytowanymi przez apelującego orzeczeniami co do konieczności występowania świadomości po stronie oskarżonego istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, chęci w niej uczestnictwa i zaakceptowania owego uczestnictwa przez pozostałych członków grupy, że niewątpliwie K. K. (1) miał pełną świadomość, że istnieje zorganizowana grupa przestępcza i on w niej uczestniczy. Przecież to sam K. K. (1) stwierdził, że powstał „układ” w banku, że on do niego przystąpił, że za przyznany kredyt dostawali z J. B. (1) 10% jego wartości, że kolejne pieniądze dostawali, gdy w układ wszedł D. D. (2), że M. C. (1) przedstawiała, czy to jemu, czy J. B. (1) listy niespłaconych kredytów, że wreszcie wiedział o dołączanych zaświadczeniach potwierdzających nieprawdę. Jakkolwiek zatem wyjaśnienia oskarżonego pewne kwestie przemilczały lub nawet ewidentnie umniejszały rolę oskarżonego, to jednak już same w sobie wyraźnie świadczyły o występowaniu

zorganizowanej grupy przestępczej i udziale w nim tego oskarżonego. Gdy do tego doda się chociażby wypowiedzi M. M., czy W. P., które wyraźnie opisywały cały schemat działania oskarżonych, stały skład grupy, ściśle określone zadania poszczególnych oskarżonych (wynikały one także z części wyjaśnień J. B. (1) i D. D. (2)) to tak co do istnienia grupy, jak i świadomości uczestniczenia w niej oskarżonego nie było najmniejszych wątpliwości. Warte podkreślenia jest także to, że oskarżona M. C. (1) w przypadku problemów z kredytami, zwracała się o ich spłatę nie do kredytodawców, ale do jednego z uczestników grupy, nawet jeżeli dany klient nie był przez niego wyszukany. Świadczy to nie tylko o połączeniu oskarżonych wspólnym celem działania, ale o wytworzeniu się trwałych więzi i wzajemnym zaspakajaniu przez członków potrzeb grupy. W świetle zatem chociażby tej okoliczności oczywiste było, że oskarżony K. K. (1) nie tylko miał świadomość uczestnictwa w zorganizowanej grupie przestępczej, ale również był w pełni akceptowany jako członek owej grupy. O jakimkolwiek zatem błędzie Sądu I instancji w zakresie ustalenia, że K. K. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej nie mogło być mowy.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny. Zarzut ów zresztą nie był precyzyjny. W jego sentencji bowiem wskazywano na rażącą niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny, a w uzasadnieniu na poparcie owego zarzutu wskazywano na okoliczności, które dla samego wymiaru kar łącznych nie miały żadnego znaczenia. Wydaje się zatem, że skoro apelujący wskazywał na postawę oskarżonego w procesie i z tego faktu wyciągał wniosek co do występowania podstaw do wymierzenia łagodniejszej kary, przeto faktycznie kwestionował on wymiar kar jednostkowych, które oczywiście miały wpływ na wysokość kar łącznych. Odnosząc się zatem do tak zdefiniowanego zarzutu apelacji, stwierdzić należy, że Sąd I instancji miał na uwadze postawę oskarżonego polegającą na złożeniu wyjaśnień, które przyczyniły się do ujawnienia proceduru i ustalenia stanu faktycznego i poczytał ją na korzyść oskarżonego. Kwestii tej nie należy jednak nadawać aż tak daleko idących konsekwencji, jak chciałby apelujący. Po pierwsze bowiem Sąd I instancji wyraźnie wskazał, że wyjaśnienia oskarżonego jedynie w części przyczyniły się do rozstrzygnięcia sprawy, po drugie, co Sąd I instancji również wyraźnie zaznaczał dokonując szczegółowej oceny dowodów, wyjaśnienia oskarżonego nie we wszystkich elementach zasługiwały na wiarę, a po trzecie uważna lektura wyjaśnień K. K. (1) świadczy o tym, że z jednej strony wskazywał on na występowanie układu, na wyszukiwanie z oskarżonym J. B. (1) kredytobiorców, na załatwianie zaświadczeń, na włączenie się do układu D. D. (2), czy na ustalenie prowizji od każdego „załatwionego” kredytu, a z drugiej strony ewidentnie zmniejszał ilość zdarzeń, o których wiedział lub w których uczestniczył. Kwestii zatem złożenia wyjaśnień i przyczynienia się do ujawnienia proceduru nie należy przeceniać, aczkolwiek niewątpliwie generalnie przemawiała ona na korzyść oskarżonego i co istotne została uwzględniona przez Sąd I instancji.

Trzeba także zauważyć, że tak jak w przypadku oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), czy D. D. (2), za wymierzeniem kar w wysokości określonej przez Sąd I instancji, przemawiała znaczna społeczna szkodliwość czynów, zwłaszcza opisanych w punktach VI i VII części dyspozytywnej wyroku, gdyż to one w decydujący sposób wpływały na wysokość sankcji karnych jakie oskarżony poniósł. W pierwszym bowiem przypadku zachowania oskarżonego dotyczyły aż 59 kredytów, a w drugim 8 kredytów. Zbiorcza wartość zaciągniętych kredytów na skutek działania oskarżonego była bardzo duża, sięgająca nawet milionów złotych. Oskarżony działał też nie tylko w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, ale jego działanie charakteryzowało się sporym stopniem przemyślenia. Dopuszczył się on również zamachu na dość istotne dobro chronione prawem, a to m.in. pewność i rzetelność obrotu gospodarczego, a dokładniej obrotu bankowego. Dość długi był także okres działalności przestępczej oskarżonego, a fakt wykorzystania pełnienia istotnej funkcji przez jednego z członków grupy, jedynie stopień społecznej szkodliwości działania oskarżonego zwiększał.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że oskarżony działał z winy umyślnej, a jego celem działania było osiągnięcie ewidentnych korzyści majątkowych. Co więcej, z przestępczego proceduru w zakresie czynu opisanego w punkcie VI uczynił sobie stałe źródło dochodu, którą to okoliczność ustawodawca nakazuje potraktować jako okoliczność wpływającą na zaostrzenia wymiaru kary.

Stopień zatem społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, jak zresztą prawidłowo wskazał Sąd I instancji, w pełni uzasadniał wymierzenie oskarżonemu za rozważane tutaj czyny kar 5 i roku pozbawienia wolności.

Dalej zauważyć należy, co prawidłowo dostrzegł Sąd I instancji, a co przemilczał apelujący, oskarżony był już trzykrotnie karany sędownie. Okoliczność ta wskazuje zatem, że oskarżony nie szanuje porządku prawnego i łatwo wchodzi w konflikty z prawem. Automatycznie wymusza odpowiednio surowsze potraktowanie oskarżonego. Nie sposób również pominąć tego, że oskarżony nie podjął jakichkolwiek istotnych działań zmierzających do naprawienia wyrządzonych swoimi czynami szkód.

Wreszcie nie sposób uznać, aby wymienione wyżej kary, przy uwzględnieniu opisanych wyżej okoliczności mogły wywołać w społeczeństwie poczucie nadmiernej surowości. Także w stosunku do oskarżonego orzeczone kary winny osiągnąć swój skutek, a to wreszcie nauczyć go, że nie oplaca się dokonywać przestępstw i wdrożyć do przestrzegania porządku prawnego poprzez odpowiednio długie oddziaływanie penitencjarne. Wzgląd zatem na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa oraz na indywidualnoprzewencyjne oddziaływanie kary, nakazywał ich wymierzenie w takich rozmiarach, w jakich uczynił to Sąd I instancji.

Bez znaczenia dla wymiaru kary pozostawała również rzekomo wyrażana przez oskarżonego wola współpracy, a mająca wyrażać się w usprawiedliwieniu swojej nieobecności na rozprawie. Niedorzecznością bowiem byłoby uznanie, że usprawiedliwienie swojej nieobecności po zakończeniu rozprawy faktem awarii samochodu, stanowi akt wyrażenia chęci współpracy, zwłaszcza że oskarżony zdawał sobie sprawę, że niesubordynacja procesowa może pociągnąć negatywne skutki w zakresie stosowania środków zapobiegawczych (zastosowano na rozprawie tymczasowe aresztowanie). Identycznie rzecz się miała z wyrażoną wolą dobrowolnego poddania się karze. Pomijając bowiem to, że z przywołanej przez apelującego notatki z k. 5366a nie wynika, aby oskarżony wprost wyrażał chęć dobrowolnego poddania się karze, zauważyć należy, że ewentualna chęć skorzystania z rozważanej tutaj instytucji nie stanowi jakiegś szczególnego elementu wskazującego na wolę współpracy, a raczej jest przejawem woli jak najszybszego zakończenia własnej sprawy i uzyskania jak najkorzystniejszego orzeczenia. Kwestii tej nie sposób zatem eksponować i to w stopniu, który mógłby podważyć zasadność wymierzonych oskarżonemu kar.

W świetle powyższych okoliczności nie sposób było również uznać za nadmiernie surowych kar orzeczonych w punktach V (10 miesięcy pozbawienia wolności), VIII (6 miesięcy pozbawienia wolności), IX (10 miesięcy pozbawienia wolności), X (6 miesięcy pozbawienia wolności), XI (6 miesięcy pozbawienia wolności) oraz XII (8 miesięcy pozbawienia wolności) części dyspozytywnej wyroku, zwłaszcza że orzeczone one zostały w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Dalej stwierdzić należy, że jakkolwiek apelujący kwestionował wysokość orzeczonej kary grzywny, to poza odwołaniem się do omówionych wyżej okoliczności, nie wskazał jakichkolwiek przesłanek, które podważałyby prawidłowość ustalenia wysokości jednej stawki grzywny. Sytuacja materialna zaś oskarżonego, ciężące na nim zobowiązania oraz osiągnięte w wyniku przestępstwa korzyści w pełni uprawniały Sąd I instancji do ustalenia wysokości jednej stawki grzywny w wysokości 100 zł. Takie ustalenie uwzględniało bowiem w należyтым stopniu możliwości majątkowe i zarobkowe oskarżonego. Jednocześnie ilość orzeczonych stawek dziennych grzywny za poszczególne przestępstwa nie była nadmierna i w należyтым stopniu uwzględniała opisane wyżej przesłanki wymiaru kary, jak również wielkość szkód wyrządzonych przez oskarżonego oraz osiągnięte korzyści. Również zatem jednostkowych kar grzywny nie sposób uznać za nadmiernie surowych, zwłaszcza że orzeczone one zostały w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Wreszcie odnosząc się do kwestii prawidłowości wymiaru kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny stwierdzić należy, że apelujący nie wskazał tego typu okoliczności, które podważałyby zasadność przyjętej przez Sąd I instancji metody łączenia kar. Związek podmiotowo-przedmiotowy poszczególnych przestępstw był bowiem tego rodzaju, że przemawiał za zastosowaniem zasady częściowej absorpcji. Z jednej strony występowała silna zbieżność czasowa poszczególnych przestępstw, a z drugiej strony poszczególne przestępstwa były częściowo różnie kwalifikowane prawnie i naruszały częściowo różne dobra chronione prawem (pewność obrotu gospodarczego, mienie Skarbu Państwa, wiarygodność i pewność obrotu dokumentami). Ponadto, pomimo co oczywiste w zasadzie stałego składu osób współdziałających z K. K. (1) w dokonaniu poszczególnych przestępstw, różne były osoby, które formalnie zaciągały poszczególne kredyty. Ważąc zatem powyższe okoliczności orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności i

grzywny nie sposób uznać za nadmiernie surowych. W przypadku bowiem kary pozbawienia wolności, Sąd I instancji mógł orzec karę łączną tego rodzaju w granicach od 5 lat do 9 lat i 10 miesięcy, a co za tym idzie wymierzenie kary łącznej tego rodzaju w rozmiarze 7 lat pozbawienia wolności, na pewno nie mogło uchodzić za nadmiernie surowe i należycie uwzględniające wymienione wyżej przesłanki. Nie sposób również pominąć faktu, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji spowoduje, że w należyty sposób uwzględniona i niejako podsumowana zostanie cała przestępcza działalność oskarżonego nie powodując poczucia pozostawienia poza ukaraniem pewnych przejawów działalności oskarżonego. Nie sposób także nie uwzględnić tego, że tak ukształtowana kara łączna niewątpliwie spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz w zakresie zapobiegawczym i wychowawczym. Uświadomi bowiem oskarżonemu nie tylko nieopłacalność samego popełniania przestępstw, ale także zdecydowaną reakcję z jaką spotka się skala owej przestępczości. Niewątpliwie osiągnie również swoje cele wychowawcze poprzez odpowiednio długie oddziaływanie penitencjarne na oskarżonego, które winno skłonić go wreszcie do przestrzegania porządku prawnego. Nie sposób również uznać, aby w społeczeństwie orzeczona kara wywołała wrażenie nadmiernej surowości, zwłaszcza gdy uwzględni się skalę przestępczej działalności oraz fakt kilkakrotnej już karalności K. K. (1).

Podobnie rzecz się miała z karą łączną grzywny. Tutaj bowiem była możliwa do orzeczenia kara łączna tego rodzaju w granicach od 200 do 400 stawek dziennych. Wymierzenie zatem kary 250 stawek dziennych grzywny na pewno w należyty stopniu uwzględni stopień związku podmiotowo-przedmiotowego poszczególnych przestępstw, jak również względy zapobiegawcze i wychowawcze kary oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ostatecznie zatem apelacja obrońcy oskarżonego K. K. (1) okazała się bezzasadna.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego D. D. (2).

Apelacja okazała się całkowicie bezzasadna.

Odwołując się bowiem do przedstawionych już wyżej uwag ogólnych dotyczących sytuacji, w której mamy do czynienia z rażąco niewspółmiernością kary, stwierdzić należy, że powołanie się przez apelującego jedynie na postawę oskarżonego D. D. (2) polegającą na przyznaniu się do winy, na złożeniu szczegółowych i obszernych wyjaśnień oraz na rzekomym dążeniu do szybkiego zakończenia sprawy, absolutnie nie mogło stanowić podstawy do uwzględnienia podniesionego w rozważanej tutaj apelacji zarzutu rażąco niewspółmierności kar jednostkowych i łącznych.

Po pierwsze bowiem, argumentacja apelującego sprowadzała się faktycznie do przedstawionego wyżej stwierdzenia, bez jakiegokolwiek jego rozwinięcia, co powodowało, że już z tego powodu nie sposób było jednoznacznie ustalić, w czym apelujący upatrywał podstaw do przedstawionego twierdzenia, a tym samym już to czyniło apelację w tym zakresie niezasadną.

Po drugie i co istotniejsze, sama treść wyjaśnień D. D. (2) oraz ich konfrontacja ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i poczynionymi przez Sąd I instancji ustaleniami, wykluczały możliwość przypisania wyjaśnieniom wymienionego oskarżonego aż takiej roli, jaką nadawał jej apelujący. Zauważyć bowiem należy, że oskarżony D. D. (2) jedynie częściowo przyznał się do winy, a ponadto w wielu elementach kwestionował swoje sprawstwo lub przynajmniej kwestionował wystąpienie istotnych dla jego odpowiedzialności karnej okoliczności, np. dotyczących zatrudnienia niektórych osób w firmach, które widniały na przedkładanych w banku zaświadczeniach. Trzeba także zauważyć, że za niewiarygodne w całości lub części Sąd I instancji uznał wyjaśnienia D. D. (2) dotyczące części umów kredytowych, przykładowo dotyczących kredytów udzielonych formalnie na nazwisko A. C., W. K., czy G. G.. Wyjaśnienia zatem tego oskarżonego, aczkolwiek w wielu szczegółowo wskazanych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku elementach, uznane zostały przez Sąd I instancji za wiarygodne, jednocześnie w wielu elementach i co oczywiste korzystnych dla tego oskarżonego, na taki przymiot absolutnie nie zasługiwały. Nie sposób również nie zauważyć, że wymowa treści zgromadzonych w sprawie dokumentów w połączeniu z zeznaniami pracownik banku, zwłaszcza M. M. i W. P., była tak jednoznaczna, że oskarżony w wielu sytuacjach po prostu nie miał możliwości uniknięcia przyznania pewnych faktów. Zdecydowanie osłabiało to zatem wymowę przyznania się oskarżonego do winy i złożenia wyjaśnień, aczkolwiek nie sposób kwestii tej całkowicie zdeprecjonować. Należy także

podkreślić, że D. D. (2), ze względu na częsty współdziałanie w gromadzeniu dokumentacji, miał pełną świadomość co do wymowy zgromadzonych dowodów. Ten zaś fakt zdecydowanie osłabiał znaczenie przyznania się oskarżonego do winy, co automatycznie przekładało się na wymiar orzeczonych kar.

Nie bardzo także wiadomo, co miał na myśli apelujący wskazując, że oskarżony swoją postawą wykazał, że zależy mu na szybkim zakończeniu sprawy. Samo bowiem formalne, ale jednak częściowe, przyznanie się do winy, czy złożenie wyjaśnień w sytuacji, gdy w części nie zasługiwały one na wiarę, trudno było uznać za jakąkolwiek szczególną postawę, która winna przełożyć się na zdecydowanie łagodniejszy wymiar kary. Takowej nie sposób dopatrzeć się również w toku postępowania sądowego, w czasie którego oskarżony bardzo często po prostu nie uczestniczył w rozprawach.

Dalej stwierdzić należy, że apelujący odwołując się do treści wyjaśnień oskarżonego, pominął cały szereg okoliczności wymienionych w art. 53 k.k., a mających decydujące znaczenie dla rozmiaru wymierzonych oskarżonemu kar. Po pierwsze bowiem precyzyjnie wykazany przez Sąd I instancji, wysoki stopień społecznej szkodliwości dwóch głównych przypisanych oskarżonemu przestępstw przemawiał za wymierzeniem kar jednostkowych w takich rozmiarach, w jakich orzekł je Sąd I instancji. Działania oskarżonego godziły bowiem w istotne z punktu widzenia obrotu gospodarczego dobra chronione prawem, oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, co samo przez się przemawiało za wymierzeniem surowszych kar jednostkowych, pierwszy czyn ciągły (punkt XXII części dyspozytywnej wyroku) obejmował aż 46 kredytów, a drugi (punkt XXIII części dyspozytywnej wyroku) sześć. Przedmiotem każdego z kredytów była znaczna kwota pieniędzy, często przekraczająca roczne dochody przeciętnego obywatela, rola oskarżonego w popełnieniu przestępstw była bardzo istotna, sposób działania oskarżonego charakteryzował się znacznym stopniem przemyślenia i zorganizowania, a cały przestępczy proceder oskarżonego trwał około 9 miesięcy. Stopień zatem społecznej szkodliwości dwóch rozważanych tutaj przestępstw był bardzo wysoki.

Oczywiste było również to, że oskarżony działał umyślnie i to w zamiarze bezpośrednim.

Apelujący przemilczał również fakt, że oskarżony był już 10 razy karany sądowo(!) z tym, że skazania miały miejsce, tak przed, jak i po popełnieniu rozważanych tutaj czynów. Okoliczność ta wskazuje zatem na bardzo duży stopień zdemoralizowania oskarżonego, łatwość naruszania porządku prawnego oraz brak wyciągania jakichkolwiek wniosków z orzeczeń sądów. Niewątpliwie zatem okoliczność ta nakazywała wymierzenie oskarżonemu za każde z przypisanych mu przestępstw surowych kar.

Wreszcie wzgląd na osiągnięcie przez karę jej celów wychowawczych i zapobiegawczych, nakazywał wymierzenie surowych kar. Skoro bowiem oskarżony jawi się jako osoba aż tak lekceważąca porządek prawny, że była tyle razy karana, to nie sposób uznać, aby orzeczone kary jednostkowe raziły surowością i nie uwzględniały ich indywidualnych celów. Po prostu oskarżony wymaga bardzo długiego oddziaływania penitencjarnego, aby został wdrożony do przestrzegania porządku prawnego i uzmysłowił sobie nieopłacalność przestępczego procederu. Także wzgląd na społeczne oddziaływanie kary nie pozwalał na uznanie, że orzeczone kary jednostkowe jawiły się jako nadmiernie surowe. Nie sposób bowiem uznać, aby nie znalazł społecznej akceptacji fakt skazania na rozważane tutaj kary osoby, która tyle razy była karana, która tak długo i w odniesieniu do tylu kredytów i o takiej wartości, dopuściła się czynów zabronionych. Można wręcz powiedzieć, że orzeczenie łagodniejszych kar wywołałoby wrażenia pobłażliwości i odczucie, że wystarczy formalnie przyznać się do winy i złożyć częściowo wiarygodne wyjaśnienia, by uzyskać łagodny wymiar kar. Również orzeczonej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo udziału w zorganizowanej grupie przestępczej nie sposób uznać za nadmiernie surowej, uwzględniając okres przynależności do owej grupy, a także fakt, że przy wskazanych wyżej okolicznościach dotyczących osoby sprawcy, wymierzona ona została w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Podobnie rzecz się miała z karą 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo wymienione w punkcie XXIV zaskarżonego wyroku. Wymierzenie bowiem kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia wobec osoby karanej, dopuszczającej się przestępstwa wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, jak również skutkującego niezasadnym przyznaniem kredytu opiewającego na niebagatelną kwotę, na pewno nie raziło surowością.

Ostatecznie zatem wymierzenie oskarżonemu kar pozbawienia wolności w takich rozmiarach, w jakich orzekł je Sąd I instancji, w należyтым stopniu uwzględniało wszystkie przesłanki wymiaru kary określone w art. 53 k.k., a tym samym zarzut ich rażącej niewspółmierności żadną miarą nie zasługiwał na uwzględnienie.

Identycznie rzecz się miała z karami grzywny. I w tym bowiem przypadku, apelujący poza odwołaniem się do treści wyjaśnień oskarżonego, nie przedstawił jakichkolwiek okoliczności, które prawidłowość decyzji Sądu I instancji w tym zakresie, by podważały. Apelujący faktycznie nie przedstawił zatem jakichkolwiek okoliczności, które wskazywałyby na wadliwe ustalenie wysokości jednej stawki grzywny (oskarżony, jak wynika z całokształtu okoliczności sprawy, prowadził szeroką działalność gospodarczą, pomimo formalnego statusu bezrobotnego, posiada spory majątek, chociażby w postaci nieruchomości, a tym samym ustalenie jednej stawki grzywny w wysokości 100 zł na pewno w należyтым stopniu uwzględniało te okoliczności i nie jawiło się jako wygórowane), czy wadliwe określenie ilości ich stawek (ilość kredytów, wartości poszczególnych kredytów, uzyskane korzyści).

Nie sposób również uznać, aby orzeczone kary łączne pozbawienia wolności i grzywny raziły nadmierną surowością, nie uwzględniając w należyтым stopniu związku podmiotowo-przedmiotowego poszczególnych przestępstw. Przypisane oskarżonemu czyny skierowane były bowiem częściowo przeciwko różnym dobrom prawnym, były częściowo różnie kwalifikowane prawnie, popełnione zostały z jednej strony w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a więc w stałym składzie osobowym, ale z drugiej strony związane były jeszcze z wieloma innymi i różnymi osobami. Wreszcie poszczególne przestępstwa popełnione były w tożsamym czasie. Związek podmiotowo-przedmiotowy poszczególnych przestępstw był w miarę bliski, ale na pewno nie przemawiał za zastosowaniem przy łączeniu kar zasady pełnej absorpcji. Skoro zatem Sąd I instancji mógł wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 6 lat do 8 lat i 8 miesięcy, to wymierzenie jej w wysokości 7 lat, na pewno w należyтым stopniu uwzględniało stopień opisanego wyżej związku przestępstw. Analogicznie rzecz się miała z karą grzywny (można ją było orzec w wysokości od 200 do 260 stawek dziennych, a orzeczono ją w minimalnym rozmiarze 200 stawek). Trzeba także podkreślić, że wskazywany już wyżej wzgląd na osiągnięcie przez karę łączną jej celów w zakresie prewencji indywidualnej, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uzasadniał wymierzenie tych kar w rozmiarze przyjętym przez Sąd I instancji.

Ostatecznie zatem apelacja obrońcy oskarżonego D. D. (2) nie zasługiwała na uwzględnienie.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego M. M. (1).

Apelacja okazała się całkowicie niezasadna.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że aby skutecznie podnieść zarzut rażącej niewspółmierności kary, należało wykazać, że pomiędzy karą orzeczoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć, przy prawidłowym uwzględnieniu przesłanek jej wymiaru określonych w art. 53 k.k. zachodziłaby rozbieżność i to o zasadniczym, rażącym charakterze. Sama zatem surowość, czy łagodność kary, jeżeli jest usprawiedliwiona w świetle dyrektyw jej wymiaru określonych w wymienionym wyżej przepisie, nie może stanowić podstawy skutecznego zarzutu apelacyjnego. Taka też sytuacja wystąpiła w przypadku oskarżonego M. M. (1). Kontestując bowiem wymiar kary, apelujący faktycznie skupił się jedynie na kwestii rzekomego braku zamiaru wyrządzenia szkody bankowi przez oskarżonego oraz „narzędziowej” (wydaje się, że podrzędnej) roli oskarżonego w całym procederze, pomijając cały szereg okoliczności, które wskazywały, że orzeczona wobec M. M. (1) kara pozbawienia wolności na pewno nie mogła uchodzić za nadmiernie, rażąco surową.

Stwierdzić bowiem należy, mając na uwadze znajdujące pełne zastosowanie również w przypadku oskarżonego M. M. (1), poczynione już wcześniej uwagi co do kwestii wystąpienia szkody w związku z objętymi przedmiotowym postępowaniem przestępstwami zakwalifikowanymi z art. 297 § 1 k.k., że argumentacja przedstawiona w rozważanym tutaj zakresie przez apelującego żadną miarą nie zasługiwała na uwzględnienie.

Po pierwsze, oskarżony M. M. (1), nie tylko dostarczył swoje dane osobowe, ale również faktycznie zawarł na swoje nazwisko umowę kredytową. W pierwszym zatem rzędzie to on zobowiązany był do spłaty kredytu. Nie miał jednak w tym zakresie, co sam przecież przyznawał i co potwierdził fakt braku spłaty rozważanego tutaj kredytu, żadnych możliwości. Już zatem z tego powodu miał on świadomość, że w wyniku jego działania powstanie realna szkoda po stronie banku. Po drugie, skoro osoba trzecia prosiła go o zaciągnięcie na siebie kredytu, to znaczy, że sama takowego by nie otrzymała, a tym samym szkodą banku był już sam fakt zawarcia umowy kredytowej i rozdysponowania środkami, które mogły zostać przeznaczone na udzielenie kredytu osobie dającej gwarancję jego spłacenia. Po trzecie, skoro osoba trzecia nie mogła zaciągnąć sama kredytu, to znaczy, że sama również nie posiadała zdolności kredytowej, a tym samym możliwości jego spłaty. Po czwarte skoro oskarżony D. D. (2) z uzyskanego kredytu od razu wypłacił osobom zaangażowanym w jego uzyskanie łącznie kilkanaście procent uzyskanej z banku kwoty, to zwykły rachunek ekonomiczny wskazywał, że przy takim ubytku gotówki, zaciągnięcie kredytu, oczywiście przy zamiarze jego spłaty, jawiłoby się jako niekorzystne finansowo. Po piąte wreszcie, to M. M. (1) podpisywał umowę kredytową, a tym samym dokładnie widział, że zabezpieczenia owego kredytu nie stanowi, jak to określał „działka budowlana”, a o czym informował go D. C. (1). Suma zatem wszystkich tych okoliczności wskazywała, że faktycznie oskarżony M. M. (1) miał pełną świadomość, co do działania na szkodę banku. Automatycznie zatem odwoływanie się do rzekomego braku owej świadomości w rozważanym tutaj zakresie, było zabiegiem, który nie mógł skutkować uznaniem, że z tego powodu wymierzona kara jawiła się jako nadmiernie surowa. Tym samym traciła zupełnie znaczenie wskazywana w apelacji kwestia poszkodowania rzeczywistego kredytobiorcy faktem nierzetelnego spłacania kredytu („przez utratę nieruchomości”).

Dalej stwierdzić należy, że rola oskarżonego w zarzucanym mu przestępstwie, oczywiście z punktu widzenia jego przesłanek, nie była czysto „narzędziowa”, jak ujął to apelujący. Oczywiście to nie on przygotował nieprawdziwe zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodów, ale to on dostarczył w tym celu dokumenty ze swoimi danymi osobowymi, to on przedłożył wraz z D. D. (2) zawierające nieprawdziwe dane zaświadczenie w banku i to on zawarł umowę kredytową. Z punktu zatem widzenia przesłanek przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k., rola oskarżonego M. M. (1), sama w sobie nie była podrzędna. Oczywiście kredyt miał zostać i został zaciągnięty na rzecz innej osoby i to ona działała w ramach zorganizowanej grupy przestępczej „organizując” jakby cały proceder, ale nie sposób z tej perspektywy określać roli oskarżonego M. M. (1) w konkretnym pojedynczym i przypisanym mu bez owego kontekstu, przestępstwie. Rola zatem oskarżonego nie była również tym elementem, który w jego konkretnym przypadku, wskazywałby na nadmierne surowy wymiar kary.

Nie sposób też nie zauważyć, że określając stopień społecznej szkodliwości czynów poszczególnych oskarżonych, Sąd I instancji wyraźnie odróżnił wyższy stopień owej szkodliwości w przypadku przestępstw popełnionych przez oskarżonych działających wielokrotnie, w sposób zorganizowany itd. Automatycznie uwzględnił zatem rolę pełnioną przez poszczególnych oskarżonych.

Wreszcie stwierdzić należy, że apelujący zupełnie przemilczał dalsze okoliczności, które w przypadku M. M. (1) uzasadniały orzeczenie kary w takim rozmiarze w jakim wymierzył ją Sąd I instancji. I tak, na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływał fakt współdziałania z innymi osobami, znaczna wartość kredytu, który w wyniku dokonanego przestępstwa został udzielony, czy niemały przecież bezpośredni zysk, jaki uzyskał M. M. (1) z czynu zabronionego. Ponadto oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Wreszcie, co apelujący zupełnie przemilczał, oskarżony był dotychczas 8 razy karany sądownie. Co więcej, jak zasadnie wskazał to Sąd I instancji, M. M. (1) rozważanego tutaj przestępstwa dopuścił się w bardzo niedługim czasie po wcześniejszych skazaniach. Ta okoliczność świadczy zatem o wysokim stopniu demoralizacji oskarżonego i braku wyciągania jakichkolwiek wniosków z dotychczasowych wyroków. W tej sytuacji nie sposób mówić o tym, by łagodniejsza kara w przypadku skazanego osiągnęła swój cel wychowawczy i prewencyjny. W tym zakresie uznać ją wręcz należy za bardzo łagodną.

Także wzgląd na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa przemawiał za orzeczeniem kary w co najmniej takim rozmiarze, w jakim orzekł ją Sąd I instancji. Niedorzecznością byłoby bowiem uznanie, że wymierzenie kary

bezwzględnej i to zaledwie 7 miesięcy pozbawienia wolności wobec sprawcy, który był wielokrotnie karany i to za przestępstwa przeciwko mieniu i który po prostu lekceważył dotychczasowe orzeczenia sądów nie wyciągając z nich jakichkolwiek wniosków, mogłoby wzbudzić w społeczeństwie poczucie niesprawiedliwego, zbyt surowego ukarania.

Mając zatem na uwadze wszystkie wymienione wyżej przesłanki wymiaru kary, zarzut rażącej surowości kary 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. M. (1), jawił się jako całkowicie nieuzasadniony. Trzeba również zauważyć, że apelujący nie kwestionował bezwzględnego charakteru wymierzonej kary pozbawienia wolności, a co za tym idzie zbędne było szersze wypowiedzanie się w tym zakresie, aczkolwiek część wskazanych wyżej okoliczności odnoszących się przede wszystkim do celów kary, jakie ta ma wobec sprawcy osiągnąć, brak skorzystania z instytucji określonej w art. 69 § 1 k.k. w pełni uzasadniała. Zresztą nie sposób, przy takiej ilości wyroków skazujących, uznać aby oskarżony dawał gwarancję, że pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie kolejnego przestępstwa.

Wreszcie odnosząc się do kwestii zysku, jaki osiągnął z przestępstwa oskarżony M. M. (1) (10% sumy kredytu), która wydaje się, że w zamiarze apelującego miała przemawiać za orzeczeniem wobec tego oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. w mniejszym rozmiarze, stwierdzić należy, że wniosek taki jawił się jako zupełnie nieuzasadniony. Po pierwsze bowiem, jak to już wyżej stwierdzono, pełną aktualność zachowały poczynione już uwagi co do kwestii wystąpienia szkody i związanej z tym dopuszczalności, a wobec złożenia prawidłowego wniosku (art. 49a k.p.k.) obowiązku, orzeczenia środka określonego w art. 46 § 1 k.k., czego zresztą apelujący nie kwestionował. Po drugie kredyt uzyskany w związku z dokonaniem przez oskarżonego przestępstwem nie został w ogóle splacony. Po trzecie, przestępstwa związane z rozważanym tutaj kredytem oskarżony dopuścił się w porozumieniu z innymi osobami (częściowo fakt ten wynika z opisu czynu w wyroku, a częściowo z uzasadnienia wyroku), a co za tym idzie obowiązek naprawienia szkody spoczywa na każdym, który został skazany zaskarżonym wyrokiem za przestępstwo związane z pozyskaniem rozważanego tutaj kredytu. Po czwarte obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. został orzeczony solidarnie, a co za tym idzie wywiązanie się z obowiązku przez jednego z obciążonych, zwalnia pozostałych. Po piąte, czym innym jest osiągnięty zysk z przestępstwa, a czym innym wyrządzona nim szkoda. Nawet zatem, jeżeli z uzyskanej w wyniku przestępstwa kwoty kredytu, oskarżony M. M. (1) uzyskał dla siebie jedynie 10 %, to nie oznacza to automatycznie zwolnienia z obowiązku naprawienia szkody w pozostałej części. Wreszcie apelujący, poza kwestią wspomnianego zysku, nie wskazał na wystąpienie jakichkolwiek przesłanek, które uzasadniałyby miarkowanie wysokości orzeczonego obowiązku naprawienia szkody. Domaganie się zatem obniżenia wysokości orzeczonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku naprawienia szkody było całkowicie nieuzasadnione.

Ostatecznie apelacja obrońcy oskarżonego M. M. (1) okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego S. P. (1)

Apelacja okazała się całkowicie bezzasadna.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku może prowadzić do wniosku, że pomiędzy treścią wyroku w zakresie oskarżonego S. P. (1), a jego uzasadnieniem, w części dotyczącej strony podmiotowej działania tego oskarżonego, zachodziła sprzeczność. Z treści wyroku wynika bowiem, że Sąd I instancji uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k. Tego zaś przestępstwa sprawca może dopuścić się jedynie z winy umyślnej i to w zamiarze bezpośrednim (przestępstwo to jest przestępstwem kierunkowym, znamionem określonym celem działania). Taka też strona podmiotowa działania oskarżonego wynika z zawartego w wyroku opisu przypisanego S. P. (1) przestępstwa. Tymczasem treść uzasadnienia wyroku co do oskarżonego S. P. (1) częściowo sugeruje, że Sąd I instancji faktycznie przypisał temu oskarżonemu, czy to winę umyślną w zamiarze ewentualnym (zgodził się na przedłożenie zaświadczenia wskazującego na jego fikcyjne zatrudnienie – strona 86 uzasadnienia), czy nawet winę nieumyślną w postaci niedbalstwa (powinien zachować staranność przy podpisywaniu umowy – strona 112-113 uzasadnienia). Z drugiej jednak strony nie sposób oprzeć się wrażeniu, że cytowane wyżej zwroty używane były w znaczeniu potocznym, a faktycznie Sąd I instancji uznał,

że oskarżony działał z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, na co wskazuje chociażby podsumowujące wywody co do strony podmiotowej działania S. P. (1) stwierdzenie, że jedynie przyjętą linią obrony było zaprzeczanie temu, że S. P. (1) (i M. O. (1), gdyż rozważania Sądu I instancji dotyczyły łącznie tych dwóch oskarżonych) „widzieli i wiedzieli”, że uzyskali kredyty w oparciu o dokumenty zawierające fikcyjne dokumenty dotyczące ich zatrudnienia. Podobnie, dokonując oceny dowodów, Sąd I instancji wyraźnie stwierdził, że oskarżony S. P. (1) (i M. O. (1)) wyjaśniał nieprawdziwie twierząc, że nie wiedział, że do wniosku kredytowego dołączone było fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu (str. 85-86).

Niezależnie od tego, stwierdzić należy, że treść zgromadzonych dowodów w połączeniu z zasadami doświadczenia życiowego, w ocenie sądu odwoławczego, nie pozostawiała wątpliwości, że oskarżonemu S. P. (1) zasadnie w wyroku przypisano dopuszczenie się przestępstwa określonego w art. 297 § 1 k.k., a więc automatycznie działanie z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim.

Po pierwsze bowiem z wyjaśnień J. B. (1) wynikało, że Z. C. (2) i S. P. (1) w czasie spotkania, w którym uczestniczyli również K. K. (1) i D. D. (2), mówili że mają kłopoty finansowe i potrzebują układu, aby uzyskać kredyty. Już zatem ta wypowiedź, jeszcze pośrednio, ale już wskazywała, że oskarżony S. P. (1) wiedział, iż w celu uzyskania kredytu muszą zostać przedłożone fałszywe dokumenty, skoro „legalne” uzyskanie kredytu ze względu na sytuację finansową nie było możliwe. Po drugie, to S. P. (1) był zainteresowany uzyskaniem kredytu, a tym samym sprzeczne z podstawowymi zasadami doświadczenia życiowego byłoby przyjęcie, że nie wiedział, jakie dokumenty zostały dołączone do wniosku o kredyt. Po trzecie, jak słusznie wskazał Sąd I instancji, oskarżony S. P. (1), aby uzyskać kredyt musiał podpisać i podpisał stosowne dokumenty, w tym wniosek o przyznanie kredytu, a tym samym w tym momencie dokładnie znał treść owych dokumentów. Należy przy tym podkreślić, że sam wniosek o kredyt był dokumentem bardzo nieskomplikowanym, a dane wpisane długopisem, w tym dotyczące wysokości zarobków (patrz załącznik nr 1) tak bardzo widoczne, że nie sposób racjonalnie wnioskować, że S. P. (1) nie widział i nie wiedział, że przedłożone zostało fikcyjne zaświadczenie o jego zatrudnieniu. Zresztą to ostatnie znajdowało się w dosłownie kilkukartkowej dokumentacji, a tym samym S. P. (1) przy podpisywaniu dokumentów w sposób oczywisty je widział. Nawet zatem gdyby przyjąć, że do momentu podpisywania umowy nie wiedział, jakie dokumenty zostały w banku przedstawione, to wskazane wyżej okoliczności jednoznacznie świadczyły o tym, że w tym momencie miał już w tym zakresie pełną świadomość. Należy jednak podkreślić, że skoro dostrzeżenie zapisu dotyczącego rzekomych zarobków we wniosku kredytowym było wręcz oczywiste, a już szczególnie dla osoby, która nie posiadała zdolności kredytowej i która żywo była zainteresowana jej wykazaniem, a więc tym co zawarto we wniosku kredytowym, to fakt ten wskazywał, że faktycznie oskarżony dokładnie wiedział, że zostało przedłożone zawierające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków, skoro kwestii tej nie weryfikował, gdyby miała ona miejsce bez jego wiedzy i zgody. Po czwarte, niedorzecznością w świetle elementarnych zasad doświadczenia życiowego, byłoby przyjęcie, że inne osoby, bez wiedzy S. P. (1) podjęły działania mające na celu uzyskanie przez tego ostatniego kredytu i samodzielnie, bez konsultacji z zainteresowanym, wytwarzały dokumenty opatrzone jego nazwiskiem. Po piąte, skoro od początku S. P. (1) wiedział, iż w sposób legalny nie uzyska kredytu, to jakiegokolwiek wywody na temat zatrudnienia na terenie Niemiec, czy w kantorze, nie miały jakiegokolwiek znaczenia, albowiem oczywiste było, że na podstawie dokumentów potwierdzających te ostatnie fakty, S. P. (1) kredytu nie uzyska. Skoro zaś S. P. (1) od początku wiedział, że nie uzyska kredytu, to oczywistym wnioskiem był ten, że miał pełną świadomość, że skoro dojdzie jednak do podpisania umowy kredytowej, to musiało zostać przedłożony fikcyjny dokument potwierdzający posiadanie zdolności kredytowej. Suma zatem tych okoliczności, nie pozostawiała najmniejszych wątpliwości, że S. P. (1) wiedział, iż przedłożone zostało w banku nieprawdziwe zaświadczenie.

Automatycznie nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut dopuszczenia się przez Sąd I instancji obrazy art. 297 § 1 k.k. Pomijając bowiem kwestię formalnej poprawności tego zarzutu, stwierdzić należy, że rzeczywiście wymienione wyżej przestępstwo może zostać popełnione jedynie poprzez działanie. Rzecz jednak w tym, jak to już wcześniej stwierdzono, że zawarte w art. 297 § 1 k.k. znamię „przedkłada” rozumieć należy szeroko i traktować je na równi z użyciem. Pojęcie to obejmuje zatem, jak prawidłowo wskazał Sąd I instancji, wszelkie działania polegające na składaniu dokumentów lub pisemnych oświadczeń, oddawaniu ich do przejrzenia lub oceny, a także inne formy występowania z dokumentami

lub oświadczeniami w stosunku do osoby lub organu (zob. O. Górniok, *Przestępstwa gospodarcze*, s. 29). Oczywiście jest w tej sytuacji, że rozważanego tutaj przestępstwa można dopuścić się jedynie poprzez działanie. Nie oznacza to jednak konieczności działania osobistego, a wydaje się, że na potrzeby rozważanego tutaj zarzutu, tak właśnie rozumiał znamię „przedkłada” autor apelacji. W doktrynie dopuszcza się bowiem dokonanie rozważanego tutaj przestępstwa poprzez złożenie dokumentu wymienionego w art. 297 § 1 k.k. za pośrednictwem innej osoby (por. chociażby M. Królikowski - *Kodeks Karny. Część Szczególna. Tom II. Komentarz do art. 222-316*). Skoro zatem S. P. (1) rozważanego tutaj przestępstwa dopuścił się wspólnie i w porozumieniu m.in. z oskarżonymi K. K. (1), D. D. (2) i J. B. (1), czy Z. C. (2), a jeden z nich w sposób oczywisty dostarczył rozważany tutaj dokument do banku, to przy wykazanej wyżej oczywistości świadomości S. P. (1) co do istnienia i dołączenia do dokumentacji kredytowej nieprawdziwego zaświadczenia o zatrudnieniu, ponosił on pełną odpowiedzialność za jego przedłożenie, nawet jeżeli fizycznie tego nie uczynił.

W świetle powyższych wywodów nie sposób również zgodzić się z zarzutem obrazy art. 2 § 1 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.k. i art. 7 k.p.k. Pomijając bowiem dopuszczalność jednoczesnego podnoszenia zarzutów obrazy art. 297 § 1 k.k. i przepisów dotyczących oceny dowodów, stwierdzić należy, że jakkolwiek uzasadnienie zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym S. P. (1) zawierało opisane na wstępie niedoskonałości, to jednak sama ocena zgromadzonych dowodów, jawiła się jako prawidłowa. Apelujący zresztą poza odwołaniem się do treści wyjaśnień samego S. P. (1) i to w sposób generalny oraz poza gołosłownym stwierdzeniem na temat jednostronnej i lakonicznej oceny materiału dowodowego, nie wskazał na jakiegokolwiek okoliczności, które faktycznie prawidłowość dokonanej oceny dowodów by podważały. Tymczasem Sąd I instancji, poza generalnym odwołaniem się do treści wyjaśnień oskarżonych J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2) wskazujących na ogólny schemat dokonywania przestępstw, który w rozważanym tutaj zakresie miał duże znaczenie, odwołał się do treści i formy samego wniosku o kredyt, do możliwości dostrzeżenia zawartych w nim wpisów, czy do samego faktu załączenia zaświadczenia. Co więcej, pomimo wskazanych na wstępie mankamentów, Sąd I instancji w rozważaniach dotyczących strony podmiotowej przestępstwa popełnionego przez S. P. (1), ewidentnie i prawidłowo odwołał się do zasad doświadczenia życiowego. Gołosłowne zatem stwierdzenie na temat braku dowodów wskazujących na świadomość S. P. (1) co do istnienia i dołączenia do dokumentacji kredytowej nieprawdziwego zaświadczenia, nie mogło stanowić podstawy uwzględnienia rozważanego tutaj zarzutu. Także stwierdzenie, że zeznania Z. C. (2) potwierdzały brak świadomości oskarżonego, aczkolwiek formalnie prawidłowe, jawiło się jako nieskuteczne. Pomijało bowiem chociażby ewidentną niewiarygodność wypowiedzi Z. C. (2) co do udziału w spotkaniu, na którym omawiano kwestię „załatwienia” kredytu, czy odbioru dokumentów od M. O. (1), którego działanie było ściśle powiązane z przestępstwem S. P. (1) i o którym niżej.

Dokonana zatem przez Sąd I instancji ocena dowodów, jawiła się jako zgodna z treścią zgromadzonych dowodów, zgodna z zasadami logiki i co najistotniejsze, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego. Pozostawała zatem pod ochroną art. 7 k.p.k., nawet jeżeli rozważania co do strony podmiotowej działania oskarżonego, posiadały wskazane wyżej wady.

Nie sposób natomiast wywnioskować, w czym apelujący dopatrywał się naruszenia zasady określonej w art. 5 § 2 k.p.k. Apelujący bowiem zarzutu tego w żaden sposób nie uzasadnił, a ponadto zarzut obrazy tego przepisu postawić można jedynie wówczas, gdy w świetle prawidłowo przeprowadzonej oceny dowodów nie udało się usunąć występujących w sprawie wątpliwości. Taka zaś sytuacja w sprawie, jak to wyżej stwierdzono, nie wystąpiła, gdyż przy rzetelnej i dokładnej ocenie dowodów oraz przy odwołaniu się do zasad doświadczenia życiowego, kwestia świadomości oskarżonego co do przedłożenia nieprawidłowego zaświadczenia, była oczywista. Nie sposób też nie zauważyć sprzeczności polegającej na jednoczesnym podniesieniu zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. W świetle przedstawionych tutaj wywodów, automatycznie jako niezasadne jawiły się zarzuty obrazy art. 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k., zwłaszcza że przepisy te dotyczą „jedynie” zasad postępowania karnego.

Wreszcie stwierdzić należy, w kontekście zarzutu obrazy art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., że jakkolwiek rozważania w zakresie oceny dowodów poczynione zostały łącznie w odniesieniu do oskarżonych S. P. (1) i M. O. (1), to jednak takie postępowanie było w pełni uprawnione, zważywszy na tożsamość dowodów dotyczących obydwu tych oskarżonych, ząębienie się popełnionych przez nich przestępstw oraz w zasadzie tożsamą linię obrony. Nie sposób zatem w

tym zakresie dopatrzeć się wadliwości uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zwłaszcza że jak to już wyżej wskazano, Sąd I instancji wyraźnie wskazał, na jakich oparł się dowodach, którym dowodom dał wiarę i w jakim zakresie, a którym dowodom odmówił wiarygodności i dlaczego. Istotne uchybienia uzasadnienia dotyczyły mało precyzyjnego uzasadnienia strony podmiotowej działania oskarżonego.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący uznania, że oskarżony S. P. (1) był osobą karaną. Wprawdzie jak wynika z danych o karalności zawartych na karcie 7668, oskarżony nie był karany, ale już z danych znajdujących się na kartach 4304-4305 oraz na kartach 8647-8648, wynika coś zupełnie odmiennego (z pierwszej informacji wynika, że był karany za przestępstwo z art. 276 k.k., a z drugiej, że z art. 65 § 1 k.k.s.). Niczego także nie zmienia kwestia tego, czy oskarżony karany był w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu. Po pierwsze bowiem sąd nie twierdził, że oskarżony był karany w chwili czynu, a po drugie istotny był i jest sam fakt karalności oskarżonego. Niezależnie bowiem od tego, czy miał on miejsce przed, czy po czynie, wskazuje na skłonność oskarżonego do wchodzenia w konflikty z prawem i w efekcie musi mieć wpływ na wymiar kary. Niedorzecznością byłoby też, jak chciałby tego apelujący, ocenianie na potrzeby wymiaru kary, jedynie faktu karalności w chwili popełnienia zarzucanego czynu. Takie podejście prowadziłoby do ewidentnych nadużyć, gdyż np. zmuszałoby do łagodnego wymiaru kary w stosunku do sprawców, którzy już po czynie dopuścili się licznych, czy niezwykle poważnych przestępstw. Zasadnie zatem Sąd I instancji ustalił, że oskarżony S. P. (1) był karany i uwzględnił ten fakt przy wymiarze kary fakt karalności S. P. (1).

Wreszcie stwierdzić należy, że jako zupełnie niezasadny jawił się podniesiony alternatywie zarzut rażącej niewspółmierności kary.

Po pierwsze bowiem apelujący był w tym zakresie zupełnie niekonsekwentny. Z jednej strony w sentencji zarzutu wskazywał na zasadność wymierzenia oskarżonemu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres dwóch lat, a z drugiej strony w uzasadnieniu apelacji, a także w jej wnioskach postulował warunkowe umorzenie postępowania. Co więcej postulując to ostatecznie rozwiązanie apelujący jednocześnie w uzasadnieniu apelacji wskazywał na niezastosowanie m.in. art. 60 § 6 i 7 k.k., a więc niezastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary. Gdy do tego doda się, że apelujący wskazywał na niezastosowanie art. 69 k.k., chociaż Sąd I instancji przepis ten zastosował i warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności, to uznać należy, że w treści środka odwoławczego w rozważanym tutaj zakresie występował zupełny chaos, a nawet wewnętrzne sprzeczności.

Dalej stwierdzić należy, że wskazując na konieczność wymierzenia łagodniejszej kary, a raczej warunkowe umorzenie postępowania, autor środka odwoławczego popadał w sprzeczność. Z jednej bowiem strony wskazywał na przydanie przez Sąd I instancji nadmiernego znaczenia kwestii prewencji generalnej, a z drugiej strony w innej części uzasadnienia apelacji wskazywał na konieczność uwzględnienia przede wszystkim właśnie prewencji generalnej. Takie sprzeczności uniemożliwiały wręcz rozeznanie się w intencjach apelującego, a przede wszystkim w tym jakie konkretne uchybienia zarzucał Sądowi I instancji.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że Sąd I instancji, na co wprost wskazuje treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, absolutnie nie nadawał nadmiernego znaczenia przy wymiarze kary przesłance osiągnięcia przez karę jej celu ogólnoprewencyjnego. Takie zatem twierdzenie apelującego było po prostu całkowicie niezasadne.

Dalej zauważyć należy, że podejmując decyzję w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania należało w pierwszej kolejności ocenić stopień społecznej szkodliwości czynu oraz winy oskarżonego i w przypadku uznania ich za nieznaczące ewentualnie podejmować decyzję w oparciu o treść art. 66 § 1 k.k. W tym jednak zakresie stwierdzić należy, że oskarżony zaatakował dość istotne dobro chronione prawnie, a związane z pewnością obrotu gospodarczego, oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wyniku dokonanego przestępstwa doszło do zawarcia kredytu opiekującego na znaczną kwotę bo 60000 zł, a sposób działania osób współdziałających charakteryzował się sporym stopniem zorganizowania. Oczywiście jest również, że oskarżony działał

umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Oczywiście zatem było, że w tych okolicznościach uznanie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego były nieznaczące, byłoby nieporozumieniem. Nie sposób również uznać, aby tak eksponowany w apelacji, fakt spłacenia zaciągniętego kredytu był okolicznością, która do tego stopnia redukowałą stopień społecznej szkodliwości czynu, że nakazywała warunkowe umorzenie postępowania (nie kary, jak twierdził apelujący). Wprawdzie apelujący odwołał się do treści art. 297 § 3 k.k., który stanowi, że nie podlega karze osoba, która przed wszczęciem postępowania karnego m.in. zaspokoi roszczenia pokrzywdzonego, co wydaje się, że miało służyć poparciu tezy o konieczności warunkowego umorzenia postępowania, ale zabieg ten jawił się jako zupełnie nieskuteczny. Czynienie bowiem analogii pomiędzy czynnym żalem wyrażonym przed wszczęciem postępowania karnego, a spłatą zobowiązań już po tym fakcie, zupełnie ignorowało diametralną odmienność tych dwóch sytuacji. Ponadto, z samego faktu spłacenia kredytu, do czego oskarżony był i tak zobowiązany i brak którego mógł pociągnąć dla niego poważniejsze konsekwencje, nie mogło przesądzać o tym, że w przypadku oskarżonego wystąpiły podstawy do warunkowego umorzenia postępowania.

W tym miejscu należy też od razu zauważyć, że apelujący bez jakichkolwiek szerszych dywagacji, powołał art. 66 § 3 k.k., co mogło sugerować, że upatrywał podstaw warunkowego umorzenia postępowania w fakcie naprawienia szkody. Należy jednak zauważyć, że przepis art. 60 § 3 k.k. (obowiązujący w chwili popełnienia przestępstwa) nie stanowi przepisu szczególnego w stosunku do przepisu art. 60 § 1 k.k., a tym samym podjęcie decyzji w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania musi być poprzedzone oceną również przesłanek wymienionych w tym ostatnim przepisie.

Dalej stwierdzić należy, że Sąd I instancji uwzględnił postawę oskarżonego polegającą na spłaceniu kredytu. Uwzględnił jednak również fakt karalności oskarżonego. W tej zatem sytuacji postawienie tak daleko idącej pozytywnej prognozy kryminologicznej, by pozwalała na warunkowe umorzenie postępowania, było niedorzecznością. Już warunkowe zawieszenie wykonania kary wskazywało na bardzo daleko posuniętą łagodność Sądu I instancji.

Wszystkie powyższe uwagi w zakresie warunkowego umorzenia postępowania były i tak bez znaczenia, gdy uwzględni się, że przepis art. 66 § 1 k.k. wymaga, aby warunkowe umorzenie postępowania stosować wobec oskarżonego, który nie był karany za przestępstwo umyślne, która to przesłanka, jak to wyżej wskazano, w sprawie niewątpliwie nie wystąpiła. Trzeba także podkreślić, że chodzi tutaj o karalność w chwili orzekania, a nie w chwili czynu (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 r., II KK 17/06, OSNK 2005, Nr 1, poz. 1873 i z dnia 2 lutego 2007 r., IV KK 461/06, KZS 2007, Nr 5, poz. 25). Ponadto ukaranie za przestępstwo umyślne obejmuje ukaranie również za przestępstwo skarbowe, a takowym było przypisane oskarżonemu wcześniej przestępstwo z art. 65 § 1 k.k.s. i wynikające z ostatnich danych o karalności. Niewątpliwie zatem w sprawie nie wystąpiła przesłanka formalna pozwalająca na warunkowe umorzenie postępowania. Przedstawione wyżej uwagi zostały jednak poczynione, gdyż przy sprzecznościach apelacji w rozważanym tutaj zakresie, służyły jednocześnie wykazaniu prawidłowości wymierzonej oskarżonemu kary. Uwzględniając bowiem wskazany wyżej stopień społecznej szkodliwości czynu, stopień zawinienia oskarżonego, jego karalność świadcząca o skłonności do naruszania prawa, a z drugiej strony pozytywną jednak postawę polegającą na spłaceniu kredytu, wymierzenie kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, na pewno nie raziło raziącą surowością. Orzeczenie jej zaś w postulowanym rozmiarze, minimalnym możliwym, w oczywisty sposób ignorowałoby wskazane wyżej okoliczności. Nie sposób również nie zauważyć, że wobec karalności oskarżonego i wynikającego z tego faktu wniosku co do skłonności do naruszania porządku prawnego, konieczność kontroli zachowania oskarżonego na wolności w odpowiednio długim czasie, jawiła się wręcz jako oczywista. Ponadto długi okres próby uświadomi oskarżonemu konieczność przestrzegania porządku prawnego, jak również nieopłacalność przestępczego procederu. Nie sposób zatem uznać, aby orzeczenie pięcioletniego okresu próby było rozstrzygnięciem nieprawidłowym.

Wreszcie należy zauważyć, że względ na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, nakazywał ukształtowanie kary w takim rozmiarze w jakim uczynił to Sąd I instancji. Warunkowe umorzenie postępowania, pomijając dopuszczalność formalną takiego rozwiązania, czy wymierzenie kary pozbawienia wolności w absolutnie minimalnym rozmiarze z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na bardzo krótki okres, wobec osoby karanej, która wykorzystwała występujący w banku „układ”, która zaciągnęła dzięki przestępstwu kredyt w znacznej kwocie,

która działała wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, która nie wahała się sięgnąć po nieuprawnione działania w celu uzyskania kredytu, rodziłoby wrażenie nadmiernej pobłażliwości sądu i to tylko z tego powodu, że ktoś, już po wszczęciu postępowania karnego, spłacił zaciągnięty kredyt, do czego i tak byłby zobowiązany.

Wreszcie stwierdzić należy, że apelujący faktycznie nie kwestionował wysokości orzeczonej kary grzywny, a nawet we wnioskach postulował orzeczenie jej w takim rozmiarze, w jakim uczynił to Sąd I instancji.

Ostatecznie, również podniesiony alternatywnie zarzut rażącej niewspółmierności kary jawił się jako zupełnie nieuzasadniony.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego M. O. (1)

Apelacja ta okazała się niezasadna.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że sytuacja M. O. (1) w zakresie jego winy przedstawiała się praktycznie identycznie jak w przypadku S. P. (1). Jednocześnie ze względu na łączne przedstawienie przez Sąd I instancji, tak stanu faktycznego, jak i rozważań co do oceny dowodów i winy oskarżonych M. O. (1) i S. P. (1), przeto w zasadzie pełną aktualność zachowały przedstawione wyżej rozważania dotyczące rozbieżności pomiędzy treścią wyroku, a jego uzasadnieniem, używania przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przy ustalaniu strony podmiotowej działania oskarżonych S. P. (1) i M. O. (1) pewnych zwrotów w znaczeniu potocznym, czy wreszcie okoliczności wskazujących, że jednak Sąd I instancji ostatecznie ustalili, że oskarżeni M. O. (1) i S. P. (1) w chwili zawierania umów kredytowych wiedzieli, że przedłożono nieprawdziwe zaświadczenia o ich zatrudnieniu i zarobkach.

Dalej stwierdzić należy, że wbrew wywodom apelującego w sprawie wystąpiły dowody, które w połączeniu z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, nie pozostawiały wątpliwości, że M. O. (1) miał pełną świadomość przedłożenia nieprawdziwego zaświadczenia o jego zatrudnieniu.

Po pierwsze bowiem z wypowiedzi K. K. (1) wynika, że wprowadził M. O. (1) do banku kierowanego przez M. C. (1), gdyż ten chciał uzyskać kredyt. Już zatem ta wypowiedź wskazuje, że M. O. (1) miał kłopoty z uzyskaniem kredytu, a tym samym pośrednio już sugeruje, że musiały zostać załatwione i przedłożone nieprawdziwe dokumenty dotyczące zatrudnienia tego oskarżonego. Przecież gdyby M. O. (1) na podstawie posiadanych dokumentów mógł uzyskać kredyt to zbędne byłoby wchodzenie w porozumienie z osobami, które poprzez wykorzystanie „układu” pomagały osobom bez zdolności kredytowej w uzyskiwaniu owych kredytów. Zresztą sam M. O. (1) na rozprawie wyjaśnił, że nie mógł uzyskać kredytu i wówczas pomoc obiecał mu Z. C. (2). Wszelkie zatem dywagacje apelującego co do tego, że osoby z mniejszymi zarobkami (oczywiście wykazywanymi, a nie rzeczywistymi) uzyskiwały jednak kredyty, jawiły się jako bez znaczenia. Sytuacja każdego kredytobiorcy była inna, a ponadto lektura dokumentacji kredytowej zawartej w zbiorze nr 71, a zwłaszcza znajdującej się tam umowy zlecenia, czy menadżerskiej, wskazuje że ich treść, nawet dla laika, nie dawała żadnej podstawy do weryfikacji rzeczywistej zdolności kredytowej M. O. (1). Ten zaś fakt znowu wskazuje, że od początku M. O. (1) miał świadomość, że bez przedłożenia dodatkowego i potwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, nie uzyska kredytu zwłaszcza, że sam przyznawał, że wiedział, iż takowego kredytu nie mógł uzyskać.

Po drugie sprzeczne z podstawowymi zasadami doświadczenia życiowego było, aby osoby postronne, bez wiedzy osoby zainteresowanej, same załatwiały dla niej stosowne zaświadczenia. Inne rozumowanie winno prowadzić do wniosku, że osoby trzecie zdecydowały się popełnić przestępstwo po to, aby inna osoba uzyskała kredyt, natomiast sam zainteresowany o niczym nie wiedział. Oczywiście M. O. (1) miał zobowiązania finansowe wobec S. P. (1) i Z. C. (2), a ten ostatni nawet pomagał w uzyskaniu kredytu, ale sprzeczne z elementarnymi zasadami logiki byłoby przyjęcie, że ten ostatni sam bez wiedzy M. O. (1) uzyskał i przedłożył nieprawdziwe zaświadczenie o zarobkach.

Po trzecie, na co słusznie wskazywał Sąd I instancji, dokumentacja kredytowa, a zwłaszcza wniosek kredytowy, były tak nieobszernymi dokumentami, że gdyby M. O. (1) nie wiedział o fałszywym zaświadczeniu, to od razu dostrzegłby wręcz wyróżniający się we wniosku zapis długopisem co do swoich zarobków i kwestię tę by wyjaśniał

(trzeba też dodać, że informacja we wniosku kredytowym o zarobkach M. O. (1) znajdowała się na sąsiedniej stronie do tej, na której oskarżony składał swój podpis, co przy uwzględnieniu zaledwie kilku cyfr wypisanych na obydwu sąsiadujących stronach, czyniło niemożliwym brak dostrzeżenia fałszywego zapisu). Nikt bowiem, kto chce uczciwie zawrzeć umowę kredytową, a tak siebie przedstawiał M. O. (1), nie dopuściłby do występowania we wniosku fałszywych danych o zarobkach. Ponadto wniosek kredytowy zawierał niektóre dane, które nie mogły zostać ustalone na podstawie przekazanych Z. C. (2) dowodu osobistego i umów, co wskazuje, że wniosek ten sporządzany był w obecności oskarżonego M. O. (1). Trzeba także podkreślić, że w dokumentacji kredytowej, poza wnioskiem i umowami przekazanymi przez M. O. (1), znajdowało się w dniu podpisywania umowy jedynie jeszcze zaświadczenie o zatrudnieniu. Niemożliwe zatem było jego niedostrzeżenie. Oczywistym zatem jest, że oskarżony M. O. (1) wiedział o przedłożeniu fałszywego zaświadczenia, albo w najgorszym wypadku powziął w tym zakresie wiadomość w dniu podpisywania umowy.

Automatycznie nie zasługiwały na uwzględnienie te wywody apelującego, w których wskazał, że Sąd I instancji w innych przypadkach przyjmował, że kredytodawcy zawierali umowy kredytowe bez ich czytania. Wskazywani bowiem inni kredytobiorcy byli jedynie figurantami, pieniądze miały uzyskać inne osoby i inne osoby miały spłacać kredyty, a tym samym z ich punktu widzenia to co znajdowało się w dokumentacji kredytowej było obojętne. Tymczasem M. O. (1) zaciągał kredyt dla siebie, jego pozycja społeczna i finansowa, a związana chociażby z prowadzoną działalnością była zupełnie inna i to on miał spłacać uzyskany kredyt osobiście. Wniosek zatem Sądu I instancji co do czytania dokumentacji przez M. O. (1) jawił się jako w pełni uprawniony.

Po czwarte wreszcie stwierdzić należy, że gdyby chodziło jedynie o załatwienie szybszego uzyskania kredytu, a przedłożone przez M. O. (1) pozwalały na zawarcie umowy kredytowej, na co wskazywał przecież apelujący, to zbędne byłoby wytwarzanie i przedkładanie nieprawdziwego zaświadczenia o zatrudnieniu M. O. (1). Wystarczyłaby bowiem prośba o przyspieszenie procedury.

Ostatecznie zatem przedstawione wyżej okoliczności, ocenione łącznie, a nie w oderwaniu od siebie, w pełni uprawniały przypisanie oskarżonemu M. O. (1) sprawstwa przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. Jakkolwiek zatem uzasadnienie zaskarżonego wyroku w rozważanym tutaj zakresie zawierało opisane wyżej mankamenty, dotyczące przede wszystkim niejako mieszania elementów umyślności i nieumyślności, to jednak samo rozstrzygnięcie wskazujące na umyślność działania oskarżonego, jawiło się jako w pełni prawidłowe.

Dalej stwierdzić należy, że nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony w apelacji drugi zarzut, a to dotyczący dopuszczenia się przez Sąd I instancji obrazy art. 46 § 1 k.k. poprzez nałożenie na M. O. (1) obowiązku naprawienia szkody na podstawie tego przepisu. Ponieważ co do możliwości ustalenia wystąpienia szkody, a tym samym dopuszczalności nałożenia obowiązku jej naprawienia pomimo, że do znamion przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. nie należy wyrządzenie szkody, wypowiedziano się już wyżej, przeto nie ma potrzeby powtarzania tej argumentacji, a należy odesłać do poczynionych już rozważań. To samo dotyczy kwestii zawarcia w wyroku rozstrzygnięcia opartego na treści art. 46 § 1 k.k. w przypadku regularnego spłacania zaciągniętego kredytu. Należy jednak zauważyć, że w związku z tym, iż jak wynika z informacji (...) Bank z dnia 21 marca 2017 r., M. O. (1) ostatecznie spłacił w dniu 21 marca 2017 r. zaciągnięty kredyt, przeto należało uchylić zawarte w punkcie LIII podpunkt 61 rozstrzygnięcie o nałożeniu obowiązku naprawienia szkody, oczywiście jedynie z tego ostatniego powodu, a nie argumentacji zawartej w apelacji w tym zakresie.

Wreszcie nie sposób było zgodzić się z zarzutem rażącej niewspółmierności kary. Argumentacja apelującego w tym zakresie sprowadzała się faktycznie do odwołania się do faktu spłacania przez oskarżonego kredytu oraz rodzaju zachowania oskarżonego polegającego „jedynie” na braku weryfikacji składanych dokumentów. Tymczasem apelujący pominął cały szereg bardzo istotnych okoliczności wpływających na stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz pozostałe przesłanki wymiaru kary. Ten dopuścił się bowiem zamachu na dość ważne dobro chronione prawem, jakim jest pewność i rzetelność obrotu bankowego. Skutkiem przestępczego działania było uzyskanie kredytu w niebagatelnej kwocie. Oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, oskarżony działał umyślnie, samo przestępstwo wymagało pewnych zabiegów organizacyjnych, a przede wszystkim oskarżony w

chwili czynu był już dwukrotnie karany (łącznie karany był trzy razy). Co więcej zarzucanego mu przestępstwa M. O. (1) dopuścił się działając w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Wymierzona zatem w takiej sytuacji kara 10 miesięcy pozbawienia wolności nie tylko nie jawiła się jako nadmiernie surowa, ale wręcz wskazywała na bardzo daleko posunięte uwzględnienie przez Sąd I instancji okoliczności korzystnych dla oskarżonego. W zasadzie zresztą jedyną korzystną okolicznością był fakt spłacania kredytu.

Trzeba także podkreślić, że w świetle powyższych okoliczności zabiegiem zupełnie nieskutecznym było odwoływanie się do kar wymierzonych innym osobom, które kredytu nie spłacały, a nawet którym zarzucono popełnienie czynu zagrożonego surowszą karą. Pomijając bowiem to, że apelujący nie podjął nawet próby wskazania, o które to inne osoby chodzi, zauważyć trzeba, że wobec innych sprawców pojedynczych przestępstw z art. 297 § 1 k.k. objętych przedmiotowym wyrokiem, ale niekaranych lub nieodpowiadających w warunkach recydywy, Sąd I instancji wymierzył kary niewiele niższe (S. P. (1) – 7 miesięcy pozbawienia wolności, M. M. (1) – 7 miesięcy pozbawienia wolności, W. B. (1) – 5 miesięcy pozbawienia wolności itd.). Ponadto część z tych osób spłaca również kredyty. O jakiegokolwiek wewnętrznej niesprawiedliwości wyroku nie mogło być mowy, a wydaje się, że ta kwestia miała być podstawą wniosku apelującego co do nadmiernej surowości orzeczonej wobec M. O. (1) kary pozbawienia wolności.

Trafności rozstrzygnięcia Sądu I instancji w rozważanym tutaj zakresie nie podważał także wzgląd na osiągnięcie przez karę jej celów. Ponieważ apelujący co do tych przesłanek wymiaru kary się nie wypowiedział, zauważyć jedynie należy, że ze względu na kilkukrotną karalność, dopuszczenie się przestępstwa w warunkach recydywy i nieskuteczność wcześniejszego orzeczenia sądu, orzeczona kara winna uświadomić wreszcie oskarżonemu nieopłacalność przestępczego procederu i wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego. Także wzgląd na społeczne oddziaływanie kary nie sprzeciwiał się jej orzeczeniu w takim rozmiarze w jakim uczynił to Sąd I instancji. Niedorzecznością bowiem byłoby założenie, że kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona za działania zmierzające do wyłudzenia kredytu w znacznej kwocie i osobie kilka razy karanej oraz odpowiadającej w warunkach recydywy, wywoła w społeczeństwie wrażenie nadmiernej surowości. Wręcz przeciwnie, orzeczona kara wskazuje, że Państwo dba o pewność obrotu gospodarczego, odpowiednio traktuje przestępców wielokrotnych, a sprawca nie uniknie kary tylko dlatego, że spłaci to co i tak winien spłacić. Nie sposób było również dopatrzeć się podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary. Ponieważ apelujący w tym zakresie faktycznie się nie wypowiedział, a i wnioski apelacji takiego rozstrzygnięcia nie dotyczyły, przeto należy jedynie zauważyć, że postawienie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec osoby kilka razy karanej, która dopuściła się zarzucanego mu przestępstwa zaledwie kilka miesięcy po wcześniejszym skazaniu, co świadczy o jej demoralizacji, skłonności do wchodzenia w konflikty z prawem i braku wyciągania jakichkolwiek wniosków z wcześniejszych orzeczeń sądu, jawiło się jako niemożliwe. Wyciąganie zatem wniosku co do przestrzegania porządku prawnego pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności było zupełnie nieuzasadnione.

Ostatecznie zatem poza uchynieniem rozstrzygnięcia zawartego w punkcie LIII podpunkt 61, zaskarżony wyrok w zakresie dotyczącym M. O. (1) należało utrzymać w mocy.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego W. B. (1).

Również ta apelacja okazała się całkowicie bezzasadna.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że wbrew wywodom apelującego, Sąd I instancji nie dopuścił się błędów w ustaleniach faktycznych poprzez nieustalenie wystąpienia okoliczności uzasadniających zastosowanie wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania.

I tak, wbrew wywodom apelującego, stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie jawił się jako nieznaczny, a jedynie takie ustalenie uprawniałoby do rozważania kwestii zastosowania dobrodziejstwa określonego w art. 66 § 1 k.k. Niestety poza stwierdzeniami, że oskarżony jako młody człowiek popełnił błąd, że w krótkim czasie po czynie uzyskał zatrudnienie i kredyt zostałby mu przyznany, wreszcie, że od początku uzyskany kredyt spłaca, które zresztą w części nie służą ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, apelujący zupełnie pominął cały szereg faktów, które wskazywały na rzeczywisty stopień owej szkodliwości. Po pierwsze bowiem apelujący

ani słowem nie odniósł się do rodzaju i charakteru naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem. Tymczasem oskarżony, na co zresztą już wcześniej wskazywano, dopuścił się zamachu na uczciwość i rzetelność obrotu gospodarczego, a więc dobro istotne, zagrażając oczywiście pośrednio, nawet prawidłowemu funkcjonowaniu banku.

Apelujący przemilczał również znaczną wartość kredytu, jaki oskarżony uzyskał. Wartość ta bowiem była znaczna i przekraczała roczne zarobki wielu obywateli.

Nadużyciem było również potraktowanie zachowania oskarżonego w kategoriach zwykłego błędu młodego człowieka. Działanie oskarżonego nie nosiło bowiem znamion działania przypadkowego, czy nagłego, które najczęściej jest udziałem ludzi młodych i niedoświadczonych życiowo. Ponadto niewyobrażalne było potraktowanie w kategoriach zwykłego błędu, zachowania polegającego na „załatwieniu” sobie nieprawdziwego zaświadczenia o zarobkach i przedłożenia go w celu uzyskania kredytu. Co więcej kredyt ów uzyskiwany był w sposób niedozwolony, nie w związku z jakąś nagłą sytuacją życiową, a po prostu w celu umożliwienia sobie zakupu działki budowlanej. Niewątpliwie zatem, działanie oskarżonego nie było wynikiem młodzieńczego błędu, a motywacja jego działania była tego rodzaju, że wykluczała możliwość ustalenia, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był nieznaczny. Trzeba także podkreślić, że działanie oskarżonego nie tylko było przemyślane, ale również miało miejsce wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.

Dalej stwierdzić należy, że również stopień winy oskarżonego nie jawił się jako nieznaczny, gdy uwzględni się, że działał on wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, z winy umyślnej i w zamiarze bezpośrednim.

Jeżeli chodzi natomiast o właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, to niewątpliwie oskarżony jest normalnym zdrowym człowiekiem mającym pełne rozeznanie w swoim działaniu, nie był dotychczas karany sędownie, posiada rodzinę i pracę oraz nie ujawniono przejawów nagannej postawy oskarżonego w swoim środowisku. Okoliczności te jakkolwiek pozwalają na pozytywne prognozowanie co do tego, że oskarżony pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem, to jednak absolutnie nie uzasadniają warunkowego umorzenia postępowania. Wskazane bowiem powyżej okoliczności stanowią cechy każdego człowieka, a niekaralności ze względu na młody wiek oskarżonego, nie należy przeceniać, gdyż po prostu nie miał zbyt wielu możliwości wchodzenia z konfliktem z prawem. Trzeba także podkreślić, że warunkowe umorzenie postępowania mogłoby wywołać u oskarżonego wrażenie bezkarności, gdyż w efekcie oskarżony uzyskałby wszystko czego chciał, to znaczy uzyskałby kredyt, zakupił działkę i jeszcze pomimo dopuszczenia się dość poważnego przestępstwa, nie poniósłby faktycznie żadnych konsekwencji.

Wszystkie zatem te okoliczności zdecydowanie sprzeciwiały się postulowanemu przez apelującego warunkowemu umorzeniu postępowania. Na pewno argumentem, który miał przemówić za takim rozwiązaniem nie był fakt, że na skutek skazania oskarżony może stracić pracę jako strażak. Trzeba bowiem zauważyć, że oskarżony został zatrudniony w tym charakterze już po dokonaniu przestępstwa. Tym samym łagodne potraktowanie oskarżonego w tym celu by nie stracił on pracy powodowałoby, że to oskarżony poprzez swoje zachowanie, sam decydowałby o skali represji karnej, jaka winna być w jego sytuacji zastosowana.

Wreszcie zauważyć należy, że oskarżony rzeczywiście regularnie spłaca zaciągnięty kredyt, ale jak to już wcześniej wskazywano, realizacja obowiązku, który i tak na oskarżonym spoczywał i który gdyby nie był realizowany, to pociągnąłby dla niego dużo cięższe konsekwencje, w tym finansowe, nie mogła być przeceniana. Oczywiście jawi się ona jako pozytywna i niewątpliwie powoduje, że w przypadku oskarżonego występuje prawdopodobieństwo, że wyrządzona szkoda zostanie naprawiona, ale nie umniejsza to stopnia społecznej szkodliwości czynu w takim rozmiarze, w jakim widział to apelujący.

Powyższe okoliczności nie mogły również skutkować zastosowaniem sugerowanej niejako alternatywnie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Wydaje się bowiem, że poprzez odwołanie się do faktu spłacania kredytu, apelujący upatrywał podstawy do zastosowania tej instytucji w treści art. 60 § 2 pkt 1 lub 2 k.k. Zwykłego spłacania rat kredytu nie sposób jednak utożsamiać ze szczególnymi działaniami, o jakich mowa w tym przepisie. Ponadto jeszcze raz należy podkreślić, że gdyby oskarżony nie spłacał kredytu to rosłyby odsetki, groziłaby mu egzekucja, a tym samym

faktycznie pogarszałyby sytuację swoją i swojej rodziny. Kwestii spłacania rat kredytu nie sposób zatem przeceniać, a apelujący faktycznie nie przedstawił jakichkolwiek innych argumentów, które miałyby przemawiać za zastosowaniem rozważanej tutaj instytucji.

Nie sposób również zgodzić się z apelującym, że Sąd I instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że szkoda na skutek działania oskarżonego i w sytuacji spłacania kredytu, w ogóle nie powstała. Ponieważ kwestia ta była już przedmiotem rozważań należy w tym miejscu jedynie odwołać się do poczynionych wcześniej uwag. Zauważyć jedynie należy, że w związku z informacją(...)z dnia 21 marca 2017 r. o wpłaceniu kolejnych rat kredytu, zmniejszono wysokość obowiązku naprawienia szkody określoną w pkt L.III podpunkt 80 do kwoty 41 507 zł.

Wreszcie nie zasługiwał na uwzględnienie pogląd sugerujący wymierzenie zbyt surowej kary jednostkowej oraz wyznaczenie w związku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zbyt długiego okresu próby. Ponieważ apelujący w tym zakresie nie przedstawił jakiegokolwiek argumentacji, należy jedynie stwierdzić, że wymierzona kara pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia w należyтым stopniu uwzględnia opisany wyżej stopień społecznej szkodliwości czynu, stopień zawinienia oskarżonego, jak również cele kary, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Z jednej bowiem strony orzeczona kara uświadomi oskarżonemu nieopłacalność przestępczego procederu, a z drugiej strony wskaże społeczeństwu, że Państwo stoi na straży porządku prawnego i zwalcza przejawy jego naruszania. Ponadto nie sposób uznać, aby orzeczona kara wywołała w społeczeństwie poczucie zbyt surowego ukarania sprawcy, w sytuacji, gdy ten po prostu oszukał instytucję bankową, wyłudził niemały kredyt oraz nie działał w jakichkolwiek szczególnych okolicznościach, czy z ewentualnie aprobowanego motywu. Należy także podkreślić, że wobec oskarżonego orzeczono karę pozbawienia wolności w rozmiarze porównywalnym lub nawet niższym, niż kara orzeczona w stosunku do sprawców identycznego czynu, co wskazuje na jej indywidualizację i uwzględnienie korzystnych dla oskarżonego okoliczności, takich jak niekaralność, brak informacji o nagannym zachowaniu w miejscu zamieszkania, czy nawet spłacanie podstępnie uzyskanego kredytu. O jakiegokolwiek niewspółmierności kary i to o charakterze rażącym nie mogło być mowy.

Także okres próby wyznaczony przez Sąd I instancji nie jawił się jako niewłaściwy. Z jednej bowiem strony orzeczony został w minimalnym rozmiarze, uwzględniając stan prawny, który w przedmiotowej sprawie znalazł zastosowanie. Z drugiej zaś strony, nawet gdyby kierować się obecną treścią art. 70 § 1 k.k. to orzeczony okres próby nie sposób traktować jako nadmiernie długiego. Obserwacja bowiem zachowania oskarżonego, a zwłaszcza przestrzegania porządku prawnego, przez okres dwóch lat, w sytuacji gdy ten nie wahał się dokonać przestępstwa tylko dlatego żeby kupić sobie działkę pod budowę domu, jawi się jako wręcz oczywista. Oskarżony bowiem swoim czynem wykazał, że nie stanowi dla niego problemu naruszenie porządku prawnego, co rodzi konieczność obserwacji jego postawy i wykształcenia w ten sposób u niego poczucia obowiązku respektowania porządku prawnego.

Także kara grzywny wymierzona została w racjonalnych rozmiarach, zresztą sam fakt jej wymierzenia, jak i wysokość nie tylko nie były kwestionowane, ale nawet apelujący postulował jej wymierzenie jako kary samoistnej w sytuacji zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Wreszcie nie zasługiwał na uwzględnienie postulat odstąpienia od obciążenia oskarżonego wydatkami związanymi z postępowaniem przed Sądem I instancji. Po pierwsze bowiem wydatki te zasądzone zostały w niewielkim rozmiarze (zaledwie w 1/44), po drugie zwolniono oskarżonego od uiszczenia opłaty, po trzecie kara grzywny orzeczona została w niewielkim rozmiarze, a po czwarte, uwzględniając młody wiek oskarżonego, zdolność do pracy oraz posiadanie stałego zatrudnienia, uiszczenie niedużych należności sądowych leży w granicach możliwości oskarżonego. Trzeba przy tym podkreślić, że skoro w apelacji tak eksponowano fakt regularnego spłacania kredytu przez oskarżonego, to kwestia ta w żaden sposób nie mogła rzutować na ocenę możliwości finansowych oskarżonego. Skoro bowiem ten od kilku lat spłaca kredyt, to nie sposób mówić, aby po wydaniu wyroku jego obciążenia finansowe w tym zakresie wzrosły w taki sposób, że nie jest w stanie uiścić należności sądowych. Wprawdzie apelujący wskazał na pożar, jaki rzekomo miał miejsce w domu oskarżonego, ale w żaden sposób sytuacji w tym zakresie nie udokumentował. Kwestia ta nie mogła być zatem podstawą decyzji w rozważanym tutaj zakresie. Należy także podkreślić, że na skutek wyroku odwoławczego w żaden sposób nie wzrósł zakres obciążeń finansowych W. B. (1). Nie sposób zatem mówić, aby

obciążenie oskarżonego wydatkami postępowania pierwszoinstancyjnego, przekraczało jego możliwości majątkowe i zarobkowe, a ich uiszczenie było nadmiernie utrudnione ze względu na sytuację finansową i osobistą. Po prostu obowiązki finansowe, jakie ciążyą na oskarżonym, zostały tak wyważone, że bez ich zwiększenia na skutek orzeczenia Sądu Odwoławczego, są możliwe do realizacji.

Ostatecznie zatem apelację obrońcy oskarżonego W. B. (1) uznać należało za bezzasadną i to w stopniu wręcz oczywistym.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego B. K. (1).

Apelacja okazała się bezzasadna.

W pierwszej kolejności, jeszcze przed odniesieniem się do argumentacji zawartej w apelacji, stwierdzić należy, że w pełni aktualność zachowały poczynione wcześniej uwagi co do sytuacji, w której zarzut rażącej niewspółmierności kary może okazać się zasadny.

Dalej uznać należy, że w przypadku oskarżonego B. K. (1), ani orzeczone kary jednostkowe, ani kara łączna nie okazały się nadmiernie surowe. Poza bowiem stwierdzeniem, że poszczególne czyny „były skupione pod względem czasowym i obejmowały relatywnie niewielki okres”, jak również poza stwierdzeniem, że orzeczona kara łączna nie koreluje z „zakresem kar” innych oskarżonych działających w zorganizowanej grupie przestępczej, apelujący nie naprowadził jakichkolwiek okoliczności, które podważałyby zasadność rozstrzygnięcia sądu w rozważanym tutaj zakresie. Już zatem z powodu „hasłowości” podniesionych zarzutów oraz przede wszystkim ich uzasadnienia, apelacja mogłaby zostać uznana za bezzasadną.

Niezależnie jednak od powyższego stwierdzić należy, że kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny wymierzone za poszczególne przestępstwa, jak i za ciąg przestępstw jawiły się jako adekwatne do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynów, stopnia zawinienia oskarżonego, jak również uwzględniały cele kary, tak w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i w zakresie wychowawczego i prewencyjnego oddziaływania na oskarżonego. Trzeba bowiem zauważyć, że jakkolwiek oskarżonemu zarzucono jedynie dopuszczenie się przestępstw z art. 297 § 1 k.k., także w formie pomocnictwa, to jednak nie sposób zachowania oskarżonego z punktu widzenia społecznej szkodliwości czynów, ograniczać do samego faktu wystawienia, czy przedłożenia zawierających nieprawdę zaświadczeń. Nie sposób bowiem pominąć faktu, że w przypadku poszczególnych czynów, przestępcze działanie oskarżonego umożliwiło zaciągnięcie kredytów na znaczne kwoty od 50 000 do 200 000 zł. W większości przypadków oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Spora także część sum uzyskanych z kredytów, dla uzyskania których oskarżony wystawiał podstawionym kredytobiorcom lub poręczycielom fałszywe zaświadczenia, przeznaczona była dla samego B. K. (1). Oskarżony wykazał się również sporą dozą przebiegłości, to on zaproponował Ł. P. (1) zaciągnięcie kredytu w (...) S.A., to on namówił W. K. (2), aby poręczył kredyt, to on namówił T. M. (2), K. W. (2) i H. R. (1), aby zaciągnęli dla niego kredyty. Jak więc widać rola oskarżonego B. K. (1) nie ograniczała się do dostarczenia lub jedynie fizycznego przedłożenia zawierających nieprawdę zaświadczeń w celu umożliwienia zaciągnięcia kredytów, aczkolwiek za to faktycznie został skazany.

Podobnie rzecz się miała z kwestią ciągu przestępstw. Obejmował on bowiem trzy zachowania, w dwóch przypadkach (D. P.) to B. K. (1) był faktycznym inspiratorem dokonania przestępstw, a nawet czynnie wspierał samo zaciągnięcie kredytów. Ponadto w każdym przypadku na skutek wystawienia fałszywych zaświadczeń doszło do zaciągnięcia kredytów na znaczne kwoty (92 000 zł, 80 000 zł, 40 000 zł). Oczywiście jest również, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, tak w przypadku poszczególnych przestępstw, jak i jego ciągu. Pomimo zatem, że nie działał on w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, stopień społecznej szkodliwości jego czynów oraz zawinienia był dość znaczny.

Apelujący przemilczał również fakt, że oskarżony B. K. (1) karany był już trzykrotnie, tak przed, jak i po popełnieniu zarzucanych mu czynów.

Wymierzenie zatem w tej sytuacji kar jednostkowych pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia (od 6 do 10 miesięcy pozbawienia wolności za poszczególne przestępstwa i 9 miesięcy za ciąg przestępstw) absolutnie nie mogło uchodzić za nadmiernie surowe, nie mówiąc już o surowości o charakterze rażącym. Orzeczone kary za poszczególne czyny nie odbiegały też od kar wymierzonych innym oskarżonym za identyczne lub podobne zachowania (np. oskarżonemu W. B. (1), czy M. M. (1)).

Nie sposób również uznać, aby orzeczone kara łączna pozbawienia wolności jawiła się jako nadmiernie surowa. Oskarżony bowiem, wbrew wywodom apelacji, dopuścił się kolejnych czynów zabronionych w długim okresie i w sporych odstępach czasu pomiędzy poszczególnymi czynami (lipiec 2008 r., styczeń 2009 r., grudzień 2009 r., wrzesień 2010 r. i od marca 2011 r. do października 2011 r.), działał wspólnie i w porozumieniu z różnymi osobami, różny też był faktyczny cel dostarczenia lub przedłożenia zaświadczeń zawierających nieprawdę (poza oczywistym, jakim było uzyskanie kredytu). Wszystkie natomiast czyny były jednorodnjawowe i naruszały to samo dobro chronione prawem. Suma zatem tych okoliczności wskazywała, że związek podmiotowo-przedmiotowy (Sąd I instancji zastosował przepisy w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r.) jawił się jako umiarkowany. W tej sytuacji, uwzględniając, że najsurowsza kara jednostkowa wynosiła 10 miesięcy pozbawienia wolności (za ciąg przestępstw), a ich suma wynosiła 3 lata i 11 miesięcy (Sąd w tym zakresie wskazał błędnie odmienne przedziały), wymierzenie kary łącznej w wymiarze dwóch lat pozbawienia wolności w aż nadto dużym stopniu uwzględniało stopień podmiotowo-przedmiotowego związku zarzucanych oskarżonemu przestępstw. Nie sposób zatem mówić o jej nadmiernej i to w stopniu rażącym, surowości. Kara łączna nie raziła również surowością na tle kar łącznych orzeczonych wobec oskarżonych, którzy działali w zorganizowanej grupie przestępczej. Tym bowiem oskarżonym, uwzględniając ilość czynów i bliższy jednak ich związek czasowy, wymierzono kary dwu, a nawet trzykrotnie wyższe niż oskarżonemu B. K. (1). O jakiegokolwiek wewnętrznej niesprawiedliwości wyroku mowy być zatem nie może.

Nie sposób także mówić, aby kary jednostkowe i kara łączna pozbawienia wolności nie osiągnęły swoich celów w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzenie bowiem kar kilku zaledwie miesięcy za przestępstwo umożliwiające uzyskanie kredytu w wysokości często przekraczającej roczne dochody przeciętnego obywatela, na pewno nie wywoła uczucia nadmiernej surowości. Takie kary, jak również kara łączna na poziomie zaledwie dwóch lat pozbawienia wolności i to orzeczone przy zastosowaniu dobrodziejstwa określonego w art. 69 § 1 k.k. nie wywoła wrażenia nadmiernej surowości. Wręcz przeciwnie, może rodzić poczucie łagodności sądu, który orzekł kare łączną w niezbyt wysokim rozmiarze i dał kolejną szansę osobie, która nie tylko wchodziła w konflikt prawem, ale jeszcze dopuściła się w długim okresie kilku czynów zabronionych. O jakiegokolwiek nadmiernej surowości kary nie mogło więc być mowy również z rozważanego tutaj punktu widzenia.

Także kary jednostkowe grzywny, jak również kara łączna tego rodzaju, nie jawiły się jako nadmiernie surowe. Ponieważ apelujący w tym zakresie nie przedstawił jakiegokolwiek argumentacji, stwierdzić jedynie należy, że jak wynika z przyjętej podstawy prawnej wymierzonych kar grzywny (art. 33 § 2 k.k.) Sąd I instancji przyjął, że B. K. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ponadto, jak wynika z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, w dużej części uzyskiwał korzyść majątkową, czy to dla siebie, czy dla swoich bliskich. Co więcej w czasie popełnienia przestępstwa oskarżony, pomimo formalnego braku zatrudnienia, faktycznie zarządzał firmą syna i tym samym partycypował w jej dochodach. Gdy do tego doda się wysokość udzielonych kredytów, jaka była następstwem przestępczej działalności oskarżonego B. K. (1) i w efekcie wysokość osiągniętych korzyści, to wymierzenie kar grzywny w niedużej ilości stawek dziennych i ukształtowanie wysokości jednej stawki w niewygórowanym rozmiarze (zmniejszonym jeszcze o połowę przy orzekaniu kary łącznej) absolutnie nie raziło surowością. Podobnie rzecz się miała z kwestią kary łącznej grzywny. Ponieważ jednak apelujący nie przedstawił w tym zakresie jakichkolwiek uwag należy jedynie stwierdzić, że przedstawione wyżej uwagi co do kary łącznej pozbawienia wolności zachowały swoją aktualność także w odniesieniu do kary łącznej grzywny i nie ma potrzeby ich powtarzania. Należy także zaznaczyć, że w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, Sąd I instancji ukształtował kary grzywny na nieco wyższym poziomie niż w przypadku innych oskarżonych, co jednak jawiło się jako w pełni zrozumiałe.

Wreszcie stwierdzić należy, że kontestując długość orzeczonego okresu próby, apelujący nie dostrzegł, że w przypadku B. K. (1), prognoza co do osiągnięcia przez karę orzeczoną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jawi się jako niepewna. Ten bowiem dopuszczał się czynów zabronionych w długim okresie, co wskazuje na skłonność do naruszania porządku prawnego. Ten zaś fakt rodzi poważne obawy, czy pomimo niewykonania kary oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni kolejnego czynu zabronionego. Ponadto oskarżony był już karany, co wskazuje, że nie wyciąga wniosków z orzeczeń sądów. W tej zatem sytuacji, danie B. K. (1) „ostatniego możliwego ostrzeżenia” musiało być związane z odpowiednio długą kontrolą jego postawy na wolności. O jakiegokolwiek zatem rażącej surowości kary wynikającej z ustanowienia maksymalnego pięcioletniego okresu próby nie mogło być mowy.

Odnosząc się natomiast do apelacji obrońcy oskarżonego B. K. (1) w części dotyczącej orzeczonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku naprawienia szkody, stwierdzić należy, że w pełni swoją aktualność w tym zakresie zachowały poczynione już wcześniej wywody co do kwestii powstania szkody w związku z popełnieniem przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i tym samym dopuszczalności, a przy złożeniu prawidłowego wniosku, obowiązku orzeczenia w przedmiocie naprawienia szkody w oparciu o treść art. 46 § 1 k.k. Automatycznie nie zasługiwały na akceptację wywody apelującego wskazujące na brak wystąpienia szkody w przypadku umów dotyczących Ł. P., M. P., W. B. (1), i H. R.. Zgodzić się natomiast należało z apelującym co do tego, że na skutek wydarzeń, które miały miejsce już po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, niezbędne było skorygowanie wysokości obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w odniesieniu do poszczególnych kredytów. W związku zatem z dokonanymi wpłatami (informacje GBSBank z dnia 10 i 21 marca 2017 r.), należało obniżyć wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w stosunku m.in. do B. K. (1) w punkcie LIII podpunkty 75, 77, 80, 80 i 81 zaskarżonego wyroku. W tym bowiem zakresie doszło do zmniejszenia stanu zadłużenia poprzez wpłaty określonych kwot. Wbrew jednak wywodom apelującego, sytuacja taka nie miała miejsca w stosunku do rozstrzygnięć zawartych w punkcie LIII podpunkty 74, 78 i 79 przedmiotowego wyroku.

Wreszcie stwierdzić należy, że apelujący postulował zwolnienie oskarżonego B. K. (1) z obowiązku ponoszenia wydatków na rzecz Skarbu Państwa związanych z postępowaniem przed Sądem I instancji, ale takie stanowisko nie wytrzymało krytyki. Oskarżony bowiem obciążony został wydatkami związanymi z postępowaniem przed sądem I instancji zaledwie w 1/44 części i to bez kosztów wydania niektórych opinii. Wysokość zatem obciążeń finansowych z tego tytułu była niewielka. Ponadto oskarżonego zwolniono od ponoszenia opłat, jak również z kosztów sądowych związanych z postępowaniem przed sądem odwoławczym. W tej zatem sytuacji, uiszczenie w sumie niedużych wydatków za I instancję leży w granicach możliwości finansowych B. K. (1), uwzględniając fakt, że pomimo formalnego pozostawania na bezrobociu, faktycznie posiada on środki do życia. Ponadto zmniejszeniu uległa wysokość ciężących na oskarżonym zobowiązań związanych ze spłatą kredytów.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że sąd odwoławczy stanął na stanowisku, iż obowiązkiem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. obciążone mogą zostać na mocy danego wyroku jedynie te osoby, które na mocy owego wyroku zostały skazane. Obowiązek ten nie może natomiast zostać nałożony na te osoby, które danym wyrokiem nie zostały objęte, nawet jeżeli faktycznie w odrębnym wyroku za dane przestępstwo zostały również skazane. W przeciwnym bowiem wypadku doszłoby do sytuacji, w której na określone osoby zostałyby nałożone poważne obowiązki finansowe, przy braku możliwości jakiegokolwiek zaskarżenia rozstrzygnięcia w tym zakresie. W sytuacji zatem, gdy Sąd I instancji obciążył w punkcie LIII zaskarżonego wyroku obowiązkiem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. osoby, które w owym wyroku nie występowały w charakterze oskarżonych, przeto dokonano korekty rozstrzygnięć zawartych w punkcie LIII i obowiązkiem określonym w podpunktach 1-4, 6-9, 11-13 oraz 19 obciążono wyłącznie oskarżonych M. C. (1), J. B. (1) i K. K. (1), w podpunktach 14-16, 18, 20, 22-42, 44-46 i 48-59 obciążono wyłącznie oskarżonych M. C. (1), J. B. (1), K. K. (1) i D. D. (2), w podpunktach 65-69 obciążono wyłącznie oskarżonych M. C. (1) i J. B. (1), a w punktach 74, 76-79 i 81 obciążono wyłącznie oskarżonego B. K. (1).

W kwestii obowiązku naprawienia szkody stwierdzić także należy, że skoro w przypadku przestępstw wymienionych na stronie 109 uzasadnienia, a przypisanych oskarżonym K. K. (1), J. B. (1) i D. D. (2). Sąd I instancji stwierdził, że w ich przypadku nie doszło do wyrządzenia szkody, przeto bez względu na prawidłowość takiego stanowiska

którego weryfikacja ze względu na kierunek wniesionych apelacji nie była możliwa, niedopuszczalne było orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w związku z popełnieniem owych przestępstw. Niestety Sąd I instancji postąpił inaczej, co uwzględniając kierunek wywiedzionych apelacji oraz zakaz pogarszania sytuacji oskarżonych, skutkowało koniecznością uchylecia orzeczeń zawartych w punkcie LIII podpunkty 60-64, 70-73, co Sąd Odwoławczy uczynił. W przypadku zaś oskarżonej M. C. (1) powyższe rozstrzygnięcie w zakresie większości wymienionych wyżej podpunktów wynikało z faktu uniewinnienia jej od przestępstwa opisanego w punkcie III części dyspozytywnej wyroku.

Wreszcie we wszystkich tych sytuacjach, w których zgodnie z informacjami (...)z 10 i 21 marca 2017 r., doszło do spłaty jakiejś części kredytów, obniżono wysokość orzeczonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku naprawienia szkody (punkt LIII podpunkty 11, 12, 15, 19, 25, 40, 45, 51, 75, 77, 80 oraz 81, o czym już wcześniej częściowo wspomniano.

Orzeczenie o kosztach sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym oparto na treści art. 626 § 1 k.p.k., art., 627 k.p.k. uznając, że niewielka wysokość owych kosztów sądowych, przypadających proporcjonalnie do swojego udziału w sprawie, na oskarżonych M. C. (1) (w części skazującej), K. K. (1), J. B. (1), D. D. (2) i M. M. (1), a związanych postępowaniem odwoławczym, jest tak nieduża, że uwzględniając wysokość osiągniętych korzyści przez część z nich, uwzględniając posiadany majątek, uwzględniając posiadanie oficjalnego zatrudnienia przez niektórych oskarżonych oraz uwzględniając sytuację rodzinną oskarżonych, ich uiszczenie nie będzie dla żadnego z nich nadmiernie uciążliwe.

Inaczej natomiast przedstawiała się sytuacja w przypadku oskarżonych W. B. (1) i B. K. (1). W ich bowiem wypadku sytuacja rodzinna i majątkowa jest tego rodzaju, że obciążenie ich jeszcze wydatkami za postępowanie odwoławcze byłoby dla nich i ich najbliższych nadmiernie uciążliwe. Należy podkreślić, że w przypadku tych dwóch oskarżonych nie uwzględniono wniosków o odstąpienie od obciążenia ich kosztami postępowania przed Sądem I instancji, a tym samym ich obciążenie z tego tytułu, wyczerpuje ich możliwości majątkowe (art. 624 § 1 k.p.k.).

Orzeczenie w przedmiocie opłaty za drugą instancję (w przypadku M. C. (1) za obie instancje) oparto na treści art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. uznając, tak jak Sąd I instancji, że uiszczenie jedynie kosztów sądowych leży w granicach możliwości części oskarżonych, natomiast uiszczenie znacznie wyższych opłat ze względu na jednoczesne obciążenie karami grzywny i w większości przypadków obowiązkiem naprawienia szkody, byłoby dla nich nadmiernie uciążliwe, uwzględniając ich sytuację majątkową i rodzinną.

Wreszcie orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym K. K. (1) i M. M. (1) oparto na treści § 2, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714).

SSA Andrzej Wiśniewski SSA Maciej Żelazowski SSA Grzegorz Chojnowski